

Halkın Günlüğü

YIL: 2 SAYI: 14 16-28 ŞUBAT 1998 FİYATI: 150.000 (KDV DAHİL)

EMPERYALİST VE GERİCİ SAVAŞA HAYIR!

Ortadoğu; Ortadoğu halklarıdır!

✓ '91 yılında başta İngiliz emperyalizmi olmak üzere Avrupalı emperyalistlerin ve bölgedeki uşak iktidarların desteğinde Ortadoğu halklarına yapılan saldırı Saddam rejiminin Kuveyt'e yaptığı haksız işgale dayandırılıyordu.

✓ Birleşmiş Milletler şemsiyesi altında yürütülen bu emperyalist saldırıya rağmen dünya jandarmalığını elinde bulunduran ABD emperyalizmi bölgeye rakipsiz bir şekilde hakim olma ve buradan orta Asya'yı stratejik olarak denetim altında tutma politikasını bir bütün olarak hayata geçiremediğindendirki, bölgede var olan karmaşık dengeleri lehine çevirmek için bugün bir kez daha saldırıya geçmiştir.

● Sayfa 3-4'de

ÇETE DEVLETEN BİR İNFAZ DAHA: YİNE GAZETECİ KATLEDİLDİ

● Sayfa 5'de

HADEP SALDIRI KISKACINDA

● Sayfa 6'da

ŞEHİTLERİ SAHİPLENMENİN YOLU

MÜCADELE ETMEKTEN GEÇER

Komünistler ve devrimciler gibi şehit anaları da, şehitlerin kavgasını yaşama dönüştürüp, onların onurlu kavgasını omuzlayıp devam ettirdikleri takdirde şehitleri sahiplenmiş olurlar.

Gün geçmiyorki kırlarda, şehirlerde, sokaklarda, işkencehanelerde, esir kamplarında; komünistler, devrimciler, demokratlar, kısacası kompradör-burjuvazi ve büyük toprak ağaları devletine, başkaldıranlar katledilmesin. Gün geçmiyorki yargısız infazlara, kayıplara yenileri eklenmesin. Gün geçmiyorki fabrikada işçiler, üniversitelerde öğrenciler, düzenin zulmüne, hakseliğine karşı olduklarından katledilmesin. Gün geçmiyorki insanca bir yaşam için ekonomik, demokratik temel hak ve özgürlükleri, grevli ve toplu sözleşmeli sendika için mücadele eden kamu emekçileri işten atılmasın, sürgün edilmesin, katledilmesin. Tarihimiz ezenlerle ezilenlerin tarihidir. Tarihimiz halkın, ezenlere karşı başkaldırı tarihidir. Yaşadığımız Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda halkın sınıfsal ve ulusal örgütlü mücadelesi var. Bu mücadelede onlara, yüzlerce, binlerce komünist, devrimci, demokrat faşist Türk devletinin kolluk kuvvetleri, ordusu ve işkencecileri tarafından şehit edildi. Dağlarımız, köylerimiz ve şehirlerimiz şehitlerimizin kanıyla doludur. Her şe-

hidin kanıyla yeni filizler yeşerdi.

Ben şehitlerin anasıyım. Alilemde; eşim, oğlum ve kardeşim devrim mücadelesinde şehit düştü. Oğlum komünist bir önderdi. Sağ olsaydı bu satırlarda geçen oğlum kelimesini kullandığım için beni eleştirirdi. Derdi ki, "Sen benim yoldaşımın", "O" yoldaşım, bana ezene karşı mücadelede önce inançlı olmayı anlatıp kavratmaya çalışıyordu. O bana zorla yenmenin şartının öncelikle komünist partisinin varlığına, komünist partisinin öncülüğünde örgütlenmeye, demokratik halk devrimine ve birgün devrim mücadelesinde şehit olacağımıza inanmayı ve bu inancı da bilince çıkarmayı öğretiyordu.

O bana; "birgün ben şehit düşersem, ben bir şehit anasıyım diye yanlış değerlendirmeye gitme. Devrim yolunda şehit düşenlerin hepsini sahiplen. Sakın ağlama. Bizi sahiplenmek istiyorsan bıraktığımız kızıl bayrağı taşıyarak, kızıl güzergahta kavgaya tutuşarak yürü. Bizleri sahiplenmenin manlığı; yürüttüğümüz onurlu mücadeleyi sürdürmekten geçer. Sen de bu onurlu mücadeleye aktif şekilde katıl", derdi.

Sınıflar varolduğu sürece bu haklı kavgamız devam edecektir. Taki sınıfsız toplumu yaratana kadar. Ocağ ayının son haftası parti şehitlerini an-

ma haftasıdır. Bu hafta; hakim sınıflara karşı kinimizi doğru bir şekilde kullanmamızı, şehitlerimizin bize bıraktığı onurlu kavgayı, daha da bilinçli bir şekilde, yeni kavgalarla ileri taşımayı bir kez daha beynimize kazıdı. Bu hafta bana ve bizlere kızıl kavgayı miras bıraktı; ben de her devrimci gibi, devrimci olmanın kıstaslarının yükünü sırtımda ve beynimde hissediyordum. Ve kendime diyordum ki, hissetmek yetmiyor. Ve diyordum ki, sen de şehitleri sahiplenmek istiyorsan eylemlilikleri, halk savaşı perspektifi biçiminde geliştir, pratikte uygula ve sen de birgün şehitler kervanına katıl.

Bu duygularımı Tohum Kültür Merkezi'nin 1 Şubat 1998 tarihinde gerçekleştirdiği şehitleri anma programında belki tam olarak anlatamadım. Ancak kısa da olsa vurgulamaya çalıştım; öz olarak savaşın durmadığı, acımasız olduğu bu ortamda bilindiklerimizi, öğrendiklerimizi uygulamamız, faşizme ve zulme karşı kavgayı bu yüzden ön plana çıkarmamız gerektiriyordu. Özgür Gelecek gazetesinin 6-19 Şubat 1998 tarihli sayısında çıkan "Onları kavgaya kilitlenerek, umudu büyüterek anıyoruz" başlıklı yazıdaki görüşlerim olarak devrimcilere, halka aktarılan konuşmam tam olarak yazılsaydı daha doğru olurdu. Devrimciler ve halk doğru bilgilendi-

lilmeyi temel hak olarak bilir ve doğruyu arar. Yanlış yazım ve aktarımın devrimcilere, dostlara hiçbir şey kazandırmaz, aksine zarar verir. Sevgili dostlar, konuşmamı o şekilde yanlış anlamazda ben bir telaş içinde olduğumuzu hissettim. Konuşmalarınızda sürekli Öncü'yü karalamanıza rağmen hiç yanıt vermedim. Kendime çörsordum bu arkadaşların bu telaş nedir? Önder İbrahim'i, Süleyman'ı, Kaşım'ı, Baba'yı, İsmail'i, Barbara'yı, Tuncay'ı, Cömert'i, Cüneyt'i, son olarak Tokat'da Mehmet'leri, Fatma'ları katleden bu faşist devlet değil mi?

Gelin dostlar, haklı olan eleştirilerini varsa yapıcı ve haklı olarak yürütün. Kinimizi düzene karşı isyan ateşine dönüştürelim. Gelin bu devrim için gerekli olan haklı silahımızı, doğru kullanalım. Ben asla halkma, dostlarım, emeğe hiç saygısızlık etmem. Konuşmalarımızla ilgili olarak da hiç kimseden talimat almadım. Manlı yürütüp yanlış duygulara kapılabilir meseleleri yanlış yanlışmayın. Ben anı hissettiğim duygularımı az da olsa açıklamaya çalıştım.

Yine diyordum ki, şehitleri sahiplenmenin yolu kavgadır. Önemli olan bu kavgaya seline katılıp, gücümüzü somut durumu iyi değerlendirerek demokratik halk devrimine hizmet edile-

BİR ŞEHİT ANASI

DUYURU

● 22 Şubat 1998

Şiir ve Müzik Dinletisi

Şair, Yaşar Aslan / Sanatçı, Mehmet Çapan

● 1 Mart 1998

Che ve 1968 Kuşağı-Örnek Devrimciler
İbrahim-Deniz-Mahir

Hazırlayan: Gökhan Harmandallıoğlu

● 14 Mart 1998

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü
Anma Etkinliği

Panel-Folklör-Tiyatro ve
Kültürel-Sanatsal Etkinlik

● YER: ULM-Mayıs Kültür Merkezi

Almanya Demokratik Haklar Federasyonu

TEŞEKKÜR

Almanya ULM Bölgesinde bulunan okurlarımız, dayanışmak amacıyla kendi aralarında topladıkları 1000 DM'yi gazetemize ulaştırmışlardır. Gazetemize ve mücadelemize sundukları katkıdan, göstermiş oldukları duyarlılıktan dolayı teşekkür ederiz.

HALKIN GÜNLÜĞÜ GAZETESİ

GAZETEMİZE SAHİP ÇIK

ABONE OL-ABONE BUL

Abone Süresi	Yurtiçi	Yurtdışı
6 AYLIK	1.800.000	48 DM
1 YILLIK	3.600.000	96 DM

YURTIÇİ HESAP NO: İsmet Büyükyavaş,

Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi: 0097010/3

YURTDIŞI HESAP NO: İsmet Büyükyavaş,

Yapı Kredi Bankası Çemberlitaş Şubesi: 3002281/4

Türkiye İş Bankası Çağaloğlu Şubesi: 3170940

Adı/Soyadı	Adresi	Tel
6 aylık abone bedelini hesabınıza yatırdım		
1 yıllık abone bedelini hesabınıza yatırdım		

Emperyalist ve haksız savaşa hayır!

Ortadoğu; Ortadoğu halklarıdır!

7 yıl önce Ortadoğu halklarının üzerine binlerce ton bomba yağdırarak bölgede konumunu sağlamış ABD emperyalizmi, bununla yetinmeyerek tarihi önceden belirlenmiş bir emperyalist saldırıya yeniden girişmiş bulunmaktadır. '91 yılında başta İngiliz emperyalizmi olmak üzere Avrupalı emperyalistlerin ve bölgedeki uşak iktidarların desteğinde Ortadoğu halklarına yapılan saldırı Saddam rejiminin Kuveyt'e yaptığı haksız işgale dayandırılıyordu. Birleşmiş Milletler Şemsiyesi altında yürütülen bu emperyalist saldırıya rağmen dünya jandarmalığını elinde bulunduran ABD emperyalizmi, bölgeye rakipsiz bir şekilde hakim olma ve buradan Ortaasya'yı stratejik olarak denetim altında tutma politikasını bir bütün olarak hayata geçiremediğinden dolayı, bölgede varolan karmaşık dengeleri lehine çevirmek için bugün bir kez daha saldırıya geçmiştir.

ABD emperyalizminin Balkanlar, Kafkasya, Ortadoğu ve Ortaasya gibi bölgelerde hakimiyetini sürdürmesi için yaptığı stratejik planlamada, bu politika önünde engel olabilecek odaklara karşı politikasında net bir biçimde ortaya çıkmıştır. Emperyalist çıkarlarının önünde engel olarak gördüğü güçlere karşı çok çeşitli saldırı politikaları geliştirmiştir. Kendisi önünde engel olarak gördüğü kimi güçleri, ekonomik bağımlılıkla engel olmaktan çıkarmayı planlarken, kimi güçleri de dolaysız bir şekilde emperyalist savaşla (askeri politika ile) engel olmaktan çıkarmayı planlamaktadır. 1991'deki Körfez Savaşı'ndan günümüze dek gelen politikaları yakın, orta ve uzun vadeli olmak üzere üç aşamalı olarak planlanmıştır.

Bölgeye ilişkin stratejik politika arayışları 1991'deki Körfez Savaşı'ndan sonra çok daha hızlanmış ve 1997 yılı içerisinde yakın, orta ve uzun vadeli izlenebilecek stratejik politikaların ipuçları daha belirgin bir niteliğe bürünmüştür. ABD başkanlarının ve Uluslararası Stratejik Araştırmalar Merkezi'nin danışmanlığını yapan Zbigniew Brezezinski bu politikayı şöyle açıklamaktadır: "Avrasya dünyanın eksenindeki süper kıtasıdır. Avrasya'ya hükmeden güç, dünyanın Balı Avrupa ve Uzak Doğu'dan oluşan ekonomik olarak en üretken üç bölgesinden ikisi üzerinde belirleyici etkiye sahip olur. Haritaya bir göz atan Avrasya'ya hakim olan ülkenin otomatik olarak Ortadoğu ve Afrika'yı da denetleyeceğini görür. Avrasya'nın belirleyici jeopolitik satranç tahtası işlevine

sahip olması sonucu Avrupa için ayrı ve Asya için de ayrı politika oluşturulması artık yeterli olamaz. Avrasya arakıtasında güç dağılımının ne olacağı Amerika'nın küresel liderliği ve tarihi kalıtı üzerinde kesin öneme sahiptir." Rahatlıkla anlaşılacağı üzere ABD emperyalizmi, sadece Ortadoğu ile sınırlı olan bir politika ile değil, bir bütün olarak Avrasya kıtasına yönelik bir strateji ile hareket etmektedir. Bu stratejiden hareketle söylenebilir ki, 1991'deki

ki yakın dönem olarak adlandırdığı önümüzdeki 5 yıl ve orta dönem dediği süreci takip eden 20 yıl için şunları öngörmektedir: "Kısa dönemde Amerika Avrasya haritasındaki mevcut jeopolitik çoğulculuğunu pekiştirmeli ve sürekliştirmelidir. Bu strateji Amerikan üstünlüğünü tehdit eden düşman bir koalisyonun oluşmasından öte herhangi bir devletin buna tek başına kalkışmasını önleyerek Amerikan politik manevrası ve diplomatik yönlendirmesine

Körfez Savaşıyla 17 Şubat 1997'de başlatılacağı söylenen emperyalist savaş arasındaki en belirgin farklılık budur. Rus sosyal emperyalizminin bölge üzerindeki etkisinin oldukça zayıflamasından hareketle oluşturulan bu politika ile Rusya'ya da Avrupalı emperyalistlere entegre olma rolü biçilmiştir. ABD emperyalizminin uluslararası stratejik politikalarının oluşturulmasında ABD başkanlarına danışmanlık yapan Brezezinski

prim kazandırır. Süregiden politika, orta döneme ulaşıldığında, Amerikan liderliği tarafından dürtüklendikleri takdirde, Avrasya'yı kapsayan daha işbirlikçi bir güvenlik sistemini oluşturabilecek stratejik olarak uyumlu ortakları ortaya çıkarmalıdır." ABD emperyalizminin kıtaya ilişkin bu stratejik politikasını gözönünde bulundurduğumuzda, "Irak rejiminin Birleşmiş Milletler kararlarına uymadığı" gerekçesiyle başlattığı

ABD emperyalizminin Balkanlar, Kafkasya, Ortadoğu ve Ortaasya gibi bölgelerde hakimiyetini sürdürmesi için yapılan stratejik planlamada bu politika önünde engel olabilecek odaklara karşı da politikası net olarak ortaya çıkmıştır. Emperyalist çıkarlarının önünde engel olarak gördüğü güçlere karşı çok çeşitli saldırı politikalarında netleşmiştir. Kendisi önünde engel olarak gördüğü kimi güçleri, ekonomik bağımlılıkla engel olmaktan çıkarmayı planlarken, kimi güçleri de dolaysız bir şekilde emperyalist savaşla (askeri politika ile) engel olmaktan çıkarmayı planlamaktadır.

saldırının açık bir sahtekarlık olduğu kendiliğinden ortaya çıkmaktadır. Irak devletinin elinde olduğu iddia edilen "kitle imha silahlarını" Irak rejimine satan emperyalistler değilmiş gibi bir hava yaratılarak, halkların anti-emperyalist bilinçleri karartılmaya çalışılmaktadır. Bugün Ortadoğu bölgesinde konuşlandırılan "kitle imha silahlarının" tümünün emperyalist dalaş politikasının bir ürünü olduğu gün gibi açıktır. Eğer gerçekten "bölgenin kitle imha silahlarından" arındırılması söz konusuysa, en başta bunların ABD'nin en ileri karkolu durumundaki faşist İsrail devletinin denetiminden çıkarılması gerekir. Buda gösteriyorki, dünya jandarmalığını elinde bulunduran ABD emperyalizmi, bölgede "dikensiz bir gül bahçesi" hayaliyle, kendisine kafa tutan Irak devletini "daha güvenilir işbirlikçi bloklar" yaratmak amacıyla bertaraf etme amacındadır. İsrail ve Türk devleti merkezli planlanan "daha güvenilir birlikçi bloklar"a başta Ürdün olmak üzere birçok uşak Arap devletleri de dahil edilmiş durumdadır. Bu politika ile bölgenin enerji rezervleri rakipsiz olarak kontrol altında tutulmak istenmektedir.

Basına yansıdığı kadarıyla Fransa ve Rusya dışında bölge üzerinde önemli oranda tahakküme sahip bütün emperyalist devletler, bu özgülde ABD politikalarına endekslenmiş durumdadırlar. Fransa ve Rusya'nın sorununu "diplomatik yolla halledilmesi gerekir" yönlü telkinleri ise, bölgedeki dengelerin tamamen ABD emperyalizmi lehine evrilm olasılığından duydukları rahatsızlığın ürünüdür. Özellikle Rusya Devlet Başkanı Boris Yeltsin'in "üçüncü dünya savaşı çıkabilir" uyarısı, Balkanlar, Güney Kafkasya, Ortadoğu ve Ortaasya'daki çıkarlarının tehlikeye girmesinden kaynaklanmaktadır. Diğerleri dökmüş olarak Avrupa'ya entegrasi düşünülen Rusya kendisine biçilen bu elbiseyi giyme mekte doğal olarak direnecektir. Rusya'nın "savaş karşıtı" gibi bir role bürünmesinin ana nedeni de budur.

FAŞİST TÜRK DEVLETİ "TARİHSEL KARDEŞLİK" SAHTEKARLIĞINI SÜRDÜRMEYE DEVAM EDİYOR

İkinci Körfez krizinin gündemleşmesiyle birlikte faşist Türk devletinin "bir köyü üç alma" iştahı yeniden kabanverdi. Ekonomik ve siyasi krizin temel ayaklarından biri olan Kürt sorununu Türk devletinin istediği gibi uluslararası diplomatik alanındaki atağını tersin çevirme ve Musul, Kerkük petrollerini denetim altına alma hayalleri yeniden

dilendirilerek faşist ordu "tayakkuz halinde" tutulmaktadır. Efendilerinin kendilerinden habersiz saldırı startını vermesi kendilerinin "kişilikli dış politika" anlayışlarına uymasada, ABD politikalarının bölgede itirazsız bir şekilde hayat bulması için bütün uşaklardan daha atak davranmıştır. Türk devletinin politikası diye ABD politikası ana başlıklar altında derlenerek Dışişleri Bakanı İ. Cem aracılığıyla Irak devletine dayatılmıştır. Rahmi Koç'un "patron ABD'dir, ABD ne derse o olur" belirlemesini doğrularcasına yapılan, ABD politikasının "Birleşmiş Milletler Kararları" adı altında Irak devletine dayatılmasından başka birşey değildir. Her zamanki gibi ikiye bölünmüş bütün bunlar yapılırken "bizim Irak halkıyla tarihsel kardeşlik bağlarımız vardır. Savaş istemiyoruz" sahtekarlığıyla bir taşla birkaç kuş vurulmak istenmektedir. **İlk olarak;** yapılan kamuoyu yoklamalarından da anlaşılacağı üzere, bu coğrafyada yaşayan halkların %94'ünün savaştan yana olmama isteği "barış havanlığı" taktiğiyle kırılmaya çalışılmaktadır. **İkincisi;** efendilerinin politikalarını bir kez daha resmi olarak Irak devletine ileterek bölge halkları nezdinde adeta "günah bizden gitti" pozisyonu yaratılmak istenmektedir. **Üçüncüsü** ve en önemlisi de, "olası bir Kürt göçünü önleme" adı altında Irak Kürdistanı'nda yürütülen ulusal kurtuluş savaşı tamamen boğazlanmak istenmektedir. "Kürt göçünü Erbil ve Süleymaniye'nin 15 km dışında durduracağız" planı, tamamen Irak Kürdistanı'nın işgali anlamına gelmektedir. **Dördüncüsü;** savaş sonrası olası paylaşım da "masaya güçlü oturmak" adına Musul ve Kerkük'ünde içinde bulunduğu petrol bölgelerini Türk devleti sınırları içine dahil etme politikasıdır.

ABD emperyalizminin stratejik olarak bölgede rakipsiz bir şekilde hükümlüğünü sürdürürken ileri karakolu durumundaki Türk devletine biçtiği rol, yukarıda belirttiğimiz Türk devletinin istemleriyle de uyum halindedir. Yine Brezezinski'nin "Türkiye Avrupa'dan dışlandığını hissettiğinde daha islamileşir ve Ortaasya'yı dünya topluluğu ile bütünleştirmede daha gönülsüzleşir. Amerika Avrupa'daki etkisini kullanarak Türkiye'nin AB'ye nihai üyeliğini teşvik etmeli ve Türkiye'de iç politika, İslama dramatik bir dönüş yapmadıkça Türkiye'ye bir Avrupa devletiymiş muamelesi yapar görünmelidir. Hazar Denizi havzasıyla Ortaasya'nın geleceği konusunda Türkiye ile düzenli görüşmeler yapılması Türkiye'de Amerika'nın stratejik ortağı olduğu duygusunu güçlendirir. Amerika ayrıca Türkiye'nin Hazar Denizi havzası enerji rezervleri için ana çıkış yolu olarak Azerbeycan Bakü'den kendisinin Akdeniz kıyısındaki Ceyhan'a boru hattını önermesini desteklemektedir." Görüldüğü gibi Güney Kafkasya, Ortaasya ve Ortadoğu bölgelerinde ABD emperyalizminin kalıcı hükümlüğünü sağlamak için faşist Türk devleti bir koçbaşı olarak görülmekte ve hazırlanmaktadır. Faşist

Türk devletinin Kafkaslarda bütün Türkiye Cumhuriyetleri ve Ortadoğu'daki zengin enerji rezervleri için gösterdiği iştah tam da bu politika ile çalışmaktadır. ABD ve İngiltere'nin, Türk devletini AB'ye alıp Alman-Fransız merkezli güç karşısında etkin bir konum elde etme politikaları da uzun bir sürece yaydırılan ABD emperyalizminin oluşturduğu stratejinin bir parçası durumundadır.

Yukarıda belirttiğimiz etmenleri baz alığımızda 17 Şubat'ta başlatılacağı söylenen savaşın, "bölgeyi kitle imha silahlarından arındırma" politikasıyla uzaktan yakından bir alakası olmadığı açıktır. ABD bu savaşla, bölgede tamamen rakipsiz olmak istemektedir. Emperyalist dalaşa Rusya başta olmak üzere tüm rakiplerine gözdağı vermeyi planlamaktadır. Başta Kürt Ulusal Kurtuluş Hareketi olmak üzere bölgedeki bütün devrimci ulusal ve toplumsal kurtuluş hareketlerini boğazlayarak bölgedeki halkları yüzyıllarca köleleştirmeyi amaçlamaktadır. Bölgede ABD'nin po-

çalışılmaktadır.

Bütün emperyalist saldırılarda olduğu gibi bugün de, özel olarak Ortadoğu halklarını ilelebet köleleştirmeyi amaçlayan bu saldırı da "insanlığa barışçı bir dünya" yaratma sahtekarlığıyla yapılmaktadır. Irak devletinin, "zalimliğini" bahane ederek 8 yıldır uyguladıkları ambargoyla milyonlarca insanın açlıktan ve ilaçsızlıktan ölümüne sebep olanlar Saddam'ın "zalimliği" üzerine yaygara kopararak dünya halklarını aldatmaya çalışmaktadırlar. ABD emperyalizminin Irak'a saldıracağını açıklamasıyla birlikte Türk medyası, Türk devletinin suç ortaklığını bir yana bırakıp '88 yılındaki Halepçe soykırımını manşetlere çıkararak Irak halkına yönelik emperyalist saldırının "haklılığına" zemin oluşturmaya çalışmaktadır. Faşist Irak devletinin zalim olduğu ve Halepçe'de 6 binden fazla Kürdü kadın-erkek, genç-yaşlı demeden kimyasal silahlarla katlettiği doğrudur. Bütün bu doğruların

Emperyalist saldırıya karşı hiçbir mücadele biçimi ve aracı reddedilmeksizin azami bir şekilde anti-emperyalist bir dalga yaratmak herkesten önce komünistlerin görevidir. Bu bilinçle bulunduğumuz her alanda devrimci-demokrat ve anti-emperyalist güçlerle eylem birlikleri temelinde bu görevi layıkıyla yerine getirmek zorundayız. Unutmayalım ki, omuzladığımız davanın adamları olup olmadığımız günün bu görevini ne derece yerine getirip getirmediğimizle orantılıdır. Gerilla alanlarından demokratik alanlara, oradan da basın alanına kadar bütün güçler bu noktada yoğunlaşmalı ve her alan sorumluluklarının azamisini yerine getirmelidir. Halkların bizden beklediği de budur

litikasına karşı çıkan Suriye, İran, Libya vb. ülkelere Irak nezdinde "ders vererek" boyun eğdirilmeye çalışılmaktadır. ABD; Kafkaslar, Ortaasya ve oradan da Afrika'ya hakim olmanın anahtarının zengin petrol yataklarına sahip Ortadoğu'nun "dikensiz gül bahçesi" haline getirilmesinde yattığını çok iyi biliyor. Orta dönemde Asya'da bir Çin yayılmacılığının ancak Ortadoğu'ya tam hakimiyetten geçtiğini çok iyi bilmektedir. ABD, Ayrıca geliştirdiği savaş teknolojisini Ortadoğu halkları üzerinde deneyerek pazarlamayı tasarlamaktadır. Bütün bunların yanı sıra tali olarak da seks skandallarıyla çalkalanan Beyaz Saray'ın itibarını artırma ve önümüzdeki süreçte yapılacak başkanlık seçimlerine yatırım yapmak amacıyla, Amerikan halkına "ne üstün bir millet olduğu" duygusu yaşatılarak, siyasi hasımları tarafından seksomanyak konumuna düşürülen Clinton'un "itibar" kurtarılmasına

yanı sıra faşist Türk devletinin Halepçe katliamının suç ortağı olduğu da tartışmasıdır. 17 Nisan '88 tarihli Hürriyet gazetesi "ölüm ticaretini açıklıyoruz" başlıklı haberi sekiz sütuna sürmanşet olarak şöyle geçiyordu: "KATLIAMA ALET OLDUK". Haberin devamında yazılanlar ise adeta Türk devletinin bugünkü ikiye bölünmüşlüğüne resmeder niteliktedir: "Halepçe'de 5.000'den fazla can alan kimyasal silahların yapımında kullanılan maddeler başta İsviçre, Belçika ve F.Almanya olmak üzere Avrupa ülkelerinde üretiliyor. Ve gemilerle Mersin limanına indiriliyordu. Burada da bazı Türk firmaları tarafından etiketleri değiştirilen hammaddeleri yine Türk nakliye firmaları Irak'a taşıyor. Ayrıca bu maddeleri kendi ihracatımız gibi gösteriyor ve ihracatımız ne kadar da arttı diye seviniyorlardı." '88 yılından bugüne kadar bu haber hiçbir devlet yetkilisi tarafından yalanlanma

ihtiyacı duyulmadığı halde, Türk medyasının Halepçe katliamından hareketle emperyalist saldırıya kitle desteği oluşturma çabası sadece uşak olmanın maharetine yorulabilir. Bu örnekten de anlaşılacağı üzere bütün emperyalistlerin ve uşaklarının emperyalist saldırı karşısındaki tavırlarını belirleyen şey halkların çıkarı, güvenliği değildir. Tam tersine onların politikasına yön veren tamamen halkları daha fazla köleleştirme ve sömürme güdüsüdür.

Öncelikle bu emperyalist saldırının sadece Irak devletinin sınırları içinde yaşayan halklara yönelik olduğu yanlışlanmasına düşülmemelidir. Bu saldırı Ortadoğu halkları nezdinde dünya halklarına yapılan bir saldırdır. Emperyalist dünya ile bütünleşmiş medya kuruluşlarının lanse ettiği gibi "iki kovboyun hesaplaşması" ise hiç değildir. Başta Uluslararası Komünist Hareket olmak üzere bütün anti-emperyalist güçlerin bu saldırıya karşı çok yönlü savaşması asloandır. Yeni Dünya Düzeni'nin "göloballeşme" (küreselleşme) adı altında yıllardır dünya halklarına yönelik başlattığı ideolojik saldırının da etkisiyle nisbeten zayıflamış olan anti-emperyalist bilincin güçlü bir maddi güce dönüşürülmesinin zemini her zamankinden daha fazladır. Emperyalistler arası çelişkilerin giderek keskinleşmesi ve halklara yönelik tertiplenen emperyalist saldırıların da gösterdiği gibi, emperyalizmin Yeni Dünya Düzeni de iflas etmiş durumdadır. Görev; silahlı, silahsız her türden mücadele yöntemleriyle bu gerçeği halklara kavratma ve onları emperyalist dünyaya karşı savaştırmadır. Faşist Türk devletinin cephe gerisini sağlama almak için sıradan basın açıklamalarına kurşunla karşılık vermesinin önemli nedenlerinden biri de anti-emperyalist bilincin maddi bir güce dönüşme korkusudur. Geleceğin dünyasını temsil edenlerin görevi bu korkuyu büyütmektir.

Anti-emperyalist ve anti-faşist güçlerin birleşik bir şekilde hareket etme zorunluluğu başta olmak üzere emperyalist saldırının aracı durumundaki bütün kurum ve kuruluşlar hedeflenerek savaş karşıtı kitlelerle bütünleşmek temel olanıdır. Emperyalist saldırıya karşı hiçbir mücadele biçimi ve aracı reddedilmeksizin azami bir şekilde anti-emperyalist bir dalga yaratmak herkesten önce komünistlerin görevidir. Bu bilinçle bulunduğumuz her alanda devrimci-demokrat ve anti-emperyalist güçlerle eylem birlikleri temelinde bu görevi layıkıyla yerine getirmek zorundayız. Unutmayalım ki, omuzladığımız davanın adamları olup olmadığımız günün bu görevini ne derece yerine getirip getirmediğimizle orantılıdır. Gerilla alanlarından demokratik alanlara, oradan da basın alanına kadar bütün güçler bu noktada yoğunlaşmalı ve her alan, sorumluluklarının azamisini yerine getirmelidir. Halkların bizden beklediği de budur ●

ÇETE DEVLETEN BİR İNFAZ DAHA:

Yine gazeteci katledildi

Halkın Günlüğü/Adana: Çürümüşlüğü, kirlenmişliğin aynası olan Susurluk Raporu'nun tek tarafı, çarpıtarak, sarsıtırarak yayımlayan çete devlet; ezilen halkların gözüne boyamaya, tepkileri tek tek bireyler üzerine yoğunlaştırmaya, kendi organize suç teşkilatlarını münferit, sıradan bir vaka gibi göstermeye çalışırsa, içine girdiği pratik onun ne derecede sistemli bir baskı ve terör aygıtı olduğuna ortaya seriyor.

Ezilen emekçi halkların en ufak istem ve taleplerine dahi kan ve katliamla yanıt veren devlet, halkın namuslu ve onurlu evlatlarına da işkenceyi, ölümü dayatıyor.

Bütün kandırmacılara rağmen katliamcı, işkenceci devlet gerçeği 28 Ocak Çarşamba günü Adana'da bir kez daha kitlelerin bilincine kazındı.

Adana Yüreğir İlçesi'ne bağlı Kiremitthane Mahallesi 95. Sokak'ta Hanifi Topaloğlu'nun evine baskın düzenleyen kan içici cellatlar sürüsü, Kurtuluş Gazetesi Adana Temsilcisi Mehmet Topaloğlu ile birlikte Bülent Dil ve Besat Ayyıldız adlı devrimcileri yargısız infazla katletti.

Akşam saatlerinde "hırsız var, çatışma çıkabilir" aldatmacasıyla mahallenin bütün giriş-çıkışlarını tutarak halkı sokaka çıkarmayan polis, Hanifi Topaloğlu'nun evini kuşatma altına aldı.

Eşiyle birlikte Hanifi Topaloğlu'nu alt katta bir odaya kilitleyen polisler, üst kata çıkarak infazı gerçekleştirdiler. Çatışma süsü yaratmak amacıyla yüzlerce mermi kullanılmasına rağmen, infazın gerçekleştirildiği oda da ancak 6 kurşun girişinin olması kan emici cellatlar sürüsünün yalanlarını ortaya serdi. Infazın hemen ardından sığınacak bir bahane olarak Adana Valisi'nin ağzından kamuoyuna pompalanan ve besleme burjuva medyanın da horzalanlığıyla pekiştirilmeye çalışılan, "Öldürülenler Sivas kırsalından gelmiştir. Çatışma sonunda evde çok sayıda silah ve bomba bulunmuştur" söylemleri de katillerin gerçek yüzünü örtemedi.

Gözlemlerden anlaşılacağı gibi sağ ele geçirilen ve gözünü dönmüşlük içerisinde katledilen 3 devrimciden Mehmet Topaloğlu'nun cenazesi, 31 Ocak Cumartesi günü toprağa verildi. M. Topaloğlu'nun Cumhuriyet Mahallesi'ndeki evinde toplanan kitle, cenazenin gelmesini bekledi. Fakat polisin cenaze sahiplerine baskısı nedeniyle, Topaloğlu'nun cenazesi Adli Tıp Kurumu'ndan direkt mezarı bir şekilde Buruk Mezarlığı'na götürüldü. Cenazenin kaçırıldığını haber alan kitle de otobüslerle mezarlığa hareket etti. Mezarlık girişinde pankart açarak kortej oluşturan kitle, "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Mehmet'in Hesabı Sorulacak", "İnadına Hepimiz Birer Mehmet"

iz" ve "Mehmet'ler Ölmez" sloganları eşliğinde yürüyüşe geçti. Yaklaşık 1000 kişilik bir kitle ile sahiplenilen M. Topaloğlu'nun cenazesi, yoğun polis ablukası altında kavga sözleriyle toprağa verildi.

Başta devrimci, sosyalist basın olmak üzere bir çok demokratik kitle örgütü, kurum ve kuruluşları tarafından basın açıklamaları ve eylemliliklerle protesto edilen yargısız infaz, 4 Şubat Çarşamba günü Adana'da da protesto edildi. Saat 12:30'da İnönü Parkı'nda biraraya gelen gazeteci Adana temsilciliği ile Atılım, Alınır, Kurtuluş, Barikat, Kızılbayrak ve Medya-Sen Adana temsilcilikleri bir basın açıklaması düzenlediler.

Yaptıkları açıklamada; M. Topaloğlu'nun amcasının evini basarak, ev sahiplerini gözaltına alan ve 3 devrimciyi katleden çete devlet tarafından, besleme medya aracılığıyla da hücre evine baskın sonucu çatışma denilene gerçekte yargısız infaz olduğu belirtilerek; "Bilinski bu katliamlar ne ilk ne de sondur. Biz devrimci basın emekçileri

Susurluk devletinin, devamlılığını sürdürmek için kendisine muhalif olan her sesi katliamlarla, gözaltı ve tehdit ve işkenceyle bastırmaya yönelik girişimler içerisinde bulunduğuna vurgu yapılan basın açıklamasında; 28 Ocak Çarşamba günü 3 devrimcinin silahlı olmadıkları halde, kontrgerillanın işkenceci katilleri tarafından infaz edildiği belirtildi.

"Devletin Susurluk Raporu; kontrgerillaya moral verdiğinin, yeniden güçlendirmeye çalıştığının bir örneğidir. Susurluk'u düzmece raporlarla kapatıp, pisliklerin üzerini örtmeye çalışan devlet, çetelerine de moral verme çabası ile sırtını sıvazlıyor." denilen basın açıklamasında, "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Susurluk Devleti, Hesap Sorulur", "Mehmet Yoldaş Ölümsüzdür", "Yaşamın Halkın Adaleti" sloganları atıldı.

KAYSERİ

Kurtuluş Gazetesi Adana Temsilcisi Mehmet

sek alt bölgesi ile sağ bacağın kırık olduğu, boğazda parmak ile sıkıktan kaynaklanan parmak izine benzer morluklar bulunduğu belirtildi. Vücudunda karşılıklı kurşun delikleri de tespit edilemeyen Dil'in sağ yakalandığı ve işkence sonucu öldürüldüğü anlaşıldı. Yalan ve çarpıtmalara rağmen orta yerde duran gerçek bir kez daha gözler önüne serilirken, cellatların, cesetlerin Adalet Bakanlığı'nın 15 gün Adli Tıp'ta kalması talimatına rağmen, Besat Ayyıldız ve Bülent Dil'i alıncaya gommelerin sırrı da(?) açığa çıkmış oldu.

İşkence edilmiş cesedi ailesi tarafından, 6 Ocak Cuma günü Pınarbaşı'nda toprağa verilen Dil'in cenaze törenine; İstanbul, Kayseri, Adana, Ankara ve Mersin'den Kurtuluş okurları ile gazeteci okurları katıldı. Pınarbaşı girişinde kitenin bindiği otobüsleri durduran TMSH ekipleri, kimlik kontrolü yaptılar. Kontroller sırasında soyadı öğrenilemeyen Şakir isimli Kurtuluş okuru kimlik olmadığı gerekçesiyle gözaltına alındı.

Besat AYYILDIZ

Bülent DİL

Mehmet TOPALOĞLU

Mehmet'in bıraktığı kavgayı sürdürüleceğiz, devrimci basın gücünü işçilerden, emekçilerden, ezilen halklardan alır, bunları yok edemedi bizi yok edemeyecektir. Ne yargılı-yargısız infazlarınız, ne işkenceleriniz-zindanlarınız ne de kullandığınız her türlü kirlilik yöntemleriniz devrimci basını susturamaz/susturamayacak" denildi.

İZMİR

Adana'da gerçekleştirilen yargısız infaz İzmir Haklar ve Özgürlükler Platformu tarafından, 3 Şubat Salı günü saat 13:00'da Konak Sümerbank önünde yaklaşık 70 kişinin katıldığı bir basın açıklamasıyla protesto edildi.

Topaloğlu ile birlikte yargısız infaz edilen iki DHKP/C savaşçısından biri olan Bülent Dil, ailesinin başvurusu üzerine defnedildiği Kimsesizler Mezarlığı'ndan çıkarılarak, memleketi olan Kayseri Pınarbaşı'na götürülerek toprağa verildi.

Ailesinin başvurusu sonucunda 5 Şubat Perşembe günü teslim alınan Dil'in cesedinin gözle görülür bir şekilde işkence izlerine rastlandı. Konuya ilişkin olarak Halkın Hukuk Bürosu Avukatı Zeki Rüzgar'ın, kamuoyuna yaptığı açıklamada, Dil'in sağ koltuk altındaki derisinin yüzölçümü olduğu, vücudunda kurşun izine rastlanmadığı, aksine kurşun deliği yerine kesici ve delici aletle oynama benzer yaralar görüldüğü, sağ dir-

Tüm engelleme çabalarına rağmen cenaze evine ulaşan 200 kişilik kitle, saat 12:30 saatlerinde Dil'in cenazesini omuzlara alarak alkış ve sloganlar eşliğinde Pınarbaşı Mezarlığı'na doğru yürüyüşe geçti. "Bülent Dil Yoldaş Ölümsüzdür", "Unutmayacağız, Affetmeyeceğiz, Hesap Soracağız", "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür" DHKP/C, DHG imzalı döviz ve pankartların açıldığı törende Dil'in hayatı ve mücadelesi anlatıldı. Törende Dil'in ablası kitenin duyarlılığını, sınıf kinini artıran yürek sıcaklığında bir konuşma yaptı.

Bülent Dil, devrim şehitleri anısına yapılan 1 dakikalık saygı duruşunun ardından alkış ve sloganlar eşliğinde toprağa verildi ●

HADEP saldırı kışkacında

Haber Merkezi: Kürt ulusunun demokratik istem ve taleplerini yasal çerçevede dile getiren ve bu doğrultuda mücadele yürüten HA-DEP (Halkın Demokrasi Partisi)'ne yönelik hakim sınıflar tarafından geliştirilen taktik politikalar kendisini parti binalarına meşin saldırılar, polis baskınları, gözaltılarla ifade ediyor. ABD emperyalizminin Irak örneğinde Ortadoğu politikalarına önce ayar çektiği süreçte tala, yağma politikalarıyla pastadan pay kapma şevkiyle Irak Kürdistanı'na beyaz ordu güçlerini seferber eden hakim sınıfların, HA-DEP'e yönelik verdiği startla yoğunlaşan saldırılar özellikle PKK savaşçısı Adnan Şeker için Gazi Mahallesi'nde düzenlenen kitlesel cenaze töreninden sonra yoğunlaştı.

Şeker'in cenaze töreninin ardından İstanbul genelinde 400 kişinin gözaltına alınmasıyla başlayan saldırıdan sonra HADEP İstanbul İl teşkilatı da nasibini aldı. Partili taraftarlardan ilçe başkanlarına uzanan gözaltı furçasının Ankara ayağı da 10 Şubat Salı günü polis baskınlarıyla gerçekleşti.

Ankara 2 No'lu DGM'nin, "Bölücü posterler bulundurmamak, bölücü propaganda yapmak" ismiyle harekete geçen Ankara Emniyet Müdürlüğü'ne bağlı resmi ve sivil ekipler, HADEP Genel Merkez, Ankara İl ve Altındağ İlçe Teşkilatları'na saat 12:00 sularında baskın gerçekleştirdiler.

Balgat 2. Caddesi 2. Sokak'ta bulunan Merkez binaya gelen ekipler içeride bulunan 60 kişiyi biraraya toplayarak fotoğraflarını çekip, GBT (Geniş Bilgi Tarama) araştırmalarını yaptılar. Genel Merkez binasında HADEP takvimlerine,

yasal dergi ve gazete protokollerine el koyan ekipler, arama süresince içeride telefon görüşmelerine engel oldular. Bina çevresini sıkı kontrol altına alan polisler, çatıda bulunan köremitlerin altını da "titizlikle" aradılar. Saat 16:20 sularında sona eren baskın ve aramanın ardından binadan ayrılan ekipler, eğitim

ne, protokol ve dosyalara el koyan polisler, aramayı 13:30'da bitirerek binadan ayrıldılar.

Aynı saatlerde polisler tarafından HADEP Altındağ İlçe Teşkilatı da basıldı. Binada bulunan Alaaddin Özdemir, Sami Turan, Yüksel Turan ve Ramazan Yüce polisler tarafından

çalışması için Diyarbakır ve Adana'dan gelen Suzan Öncel, Mehmet Mertkurt ve Nihat Doğaner adlı kişileri gözaltına aldı.

Genel Merkez binasının basıldığı saatlerde Yeşilirmak Sokak'ta bulunan il binası da polislerce kuşatıldı. Binanın bulunduğu sokakların giriş-çıkışlarını kontrol altına alan ve binanın girişini 4 resmi polisle güvenliğe alan ekipler, Genel Merkez'de gerçekleştirilen aramanın bir benzerini gerçekleştirdiler. HADEP takvimleri

gözaltına alınarak Altındağ İlçe Emniyet Müdürlüğü'ne götürüldü. Daha sonra DGM'ye çıkarılan partililer, burada serbest bırakıldılar. Partililer, gözaltına alındıkları sırada polislerce dövüldüklerini belirterek "HADEP'e gideceğinize MHP'ye gidin. Yoksa sonunuz kötü olur" tehditleriyle karşılaştıklarını söylediler.

Baskınlar sırasında Genel Merkez binasına giderek bilgi almak isteyen İHD Genel Başkanı

Bugüne kadar bir çok üye ve yöneticisini katleden ve cezaevlerine tıkayan devlet, yeniden HADEP'e yöneldi.

Akın Birdal, yöneticiler Sedat Aslantaş, Lütfü Demirkapı, Selahattin Esmir, Meral Bekar ve Av. Yusuf Alataş içeriye alınmadılar.

HADEP Genel Merkez, il ve ilçe binalarına düzenlenen baskınların ardından 12 Şubat Perşembe günü tekrar Genel Merkez binasına gelen ekipler, Genel Başkan Murat Bozdağ'ı gözaltına aldılar. Bozdağ'la birlikte Genel Başkan Yardımcısı Mehmet Satın, Genel Sekreter Hamit Geylani, Genel Sekreter Yardımcısı M. Zeynettin Unay, Genel Sayman İshak Tepe, MYK (Merkez Yürütme Kurulu) üyeleri Ali Rıza Yurtsever, Melik Aygün'ün de gözaltına alındığı ikinci baskın sonrasında başta HADEP, ÖDP, EMEP olmak üzere çeşitli siyasi partiler ve DEÖ'ler devletin anti-demokratik uygulamalarını protesto ederek gözaltıları kınadılar.

Baskınlar sırasında bir emniyet yetkilisinin "HADEP'i olmanın bedelini ağır ödeyeceksiniz" tehditleriyle ortaya çıkan baskınların gerekçesi devletin, Kürt ulusunun mücadelesine bakiş açısını da ele verir niteliktedir. Toplumsal uzlaşma, Kürt realitesini kabullenme, sabbetkarlıkları, Kürde karşı geliştirilen topyekün saldırılara karar tanıyor. Realiteden anladıklarını '91'den sonraki süreçte pratikleriyle ortaya dökenlerin "1998 toplumsal uzlaşma ve demokratikleşme yılı olacak" söylemleri de ilerleyen süreçte bütün berraklığıyla kitlelerce görülecektir. Hakim sınıfların baskı, yıldırma, terör politikaları dün olduğu gibi bugün de ezilen mazlum ulusların haklı istem ve taleplerini boğamayacaktır ●

Onursuzluğu yaşayanlar, tecavüze uğrayanlar değil; İŞKENCECİ KATİLLER SÜRÜSÜDÜR

Halkın Günlüğü/İstanbul: Gözaltında tecavüz; düşürülmek, teslim alınmak istenen bireye karşı hakim sınıfların kolluk güçleriyle uygulanan en aşağılık yöntem olarak diinden bugüne varlığını devam ettirerek sürüyor. Özellikle muhalif bireyin direncini kırmak, teslim olmasını sağlamak için sıkça kullanılan bir yöntem olarak devreye sokulan bu uygulamaya tecavüze uğrayanlar değil, ona baskıyı onursuzlaştırdığı perspektifiyle bakmak gerekiyor. Onursuzluk; yaşadığımız sistemde mahremiyetin parçalanması, utançla eşanlama gelen tecavüze uğramakla değil, düşünceleri, idealleri, umutları bu korkunun anaforunda düşmana teslim etmekle yaşanır.

Özünde halk muhalefetine karşı geliştirilen saldırıların bir parçası olan tecavüz, hakim sınıfların düşkünlüklerini, çürümüşlüklerini gösteriyor.

27 Ocak Salı günü Atılım Gazetesi dağıtımcısı Temel Putoğlu'na karşı gerçekleştirilen gözaltında tecavüze de bu yönüyle bakmak gerekiyor.

Sisteme karşı pratik karşı koyuş içerisinde devrimci, muhalif kimliğiyle yayım faaliyeti yürüten Atılım Gazetesi'nin dağıtımcısı olan Putoğlu bu aşağılık yöntemle teslim alınmaya çalışıldı.

27 Ocak akşamı saat 19:00 sularında Okmeydanı Anadolu Kahvesi civarında Ford Taunus marka bej renge bir oto içinde bulunan yüzü maske- li 5 sivil polis tarafından gözaltına alınan Putoğlu, bilmediği bir yere götürülerek sorguya çekildi. Bir binanın bodrum katında Putoğlu'na ni- çin Özgür Atılım Gazetesi dağıtım sorularak, Özgür Atılım Gazetesi'nin MLKP örgütünün yayım organı olduğu, MLKP örgütüne yönelik itirazlar- da bulunması gerektiği söylendi. İtirafçılığa zorlamak için elektrik, ka- ba dayak, asla vb. yöntemlerle işkence ederek ölümle tehdit ettiler. İy-

Devlet tarafından hazırlanan Su- surluk Raporundan da anlaşıl- cağı gibi; insanları kaçıran, gö- zaltında kaybeden, katleden ve tecavüz edenler, devletin içine çö- reklenmiş bir kaç kişi olmadığı, aksine bu uygulamaları devletin bizzat resmi politikası olduğu en son Temel Putoğlu'na yapılan al- çakça ve onursuzca davranıştan- da anlaşılmaktadır.

birliği yapmadığı takdirde ise sonunun Hasan Ocak vb.lerinin sonuy- la aynı olacağı söylendi. Bütün bu dayatmaları kabul etmeyen Putoğ- lu'nu son olarak tecavüze teslim almaya çalıştılar. Tecavüz sonrası- da 29 Ocak günü serbest bırakacakları sırada da tekrar ölümle tehdit ettiler.

Feriköy Mezarlığı yakınlarında yola atılarak bırakılan Putoğlu başına gelen tecavüz olayı ve tecavüz eden işkencecilerin gerçek yüzünü, 31 Ocak Cumartesi günü İHD İstanbul Şubesi'nde düzenlediği basın açıl- lamasıyla teşhir etti.

Basın açıklamasında gözaltında yaşadığı insanlık dışı yaptırım ve uy- gulamaları anlatan Putoğlu, "Tecavüze uğramam benim açımdan hiçbir şekilde psikolojik anlamda olsun, diğer anlamda olsun bir ykıntıya maruz vermedi. Çünkü ben kendimi onurlu olarak de- gerlendiriyorum. Onursuz olan onların kendisi, kendi yaptıkları ile ki bunu her yerde gösteriyorlar" diyerek kamuoyunu duyarlı ol- maya çağırdı.

Basın açıklamasına katılan Av. Eren Keskin de, "Bizzat devlet yetkili- leri tarafından devletin içindeki gizli güçlerden bahsedildiği bu günlerde yine o gizli gibi görünüp ama devletin tamda içinde ta- ralan güçler tarafından gerçekleştirilmiş bir işkence olayı" olarak ifade ettiği gözaltında tecavüzün adresini; "Bir hukukçu olarak ola- yın özelliğine ben değinmek istiyorum. Türkiye'de hala insanlar sarıya bildirilmeden, gözaltı suretleri alınmadan gözaltına alınıp bilinmeyen yerlere götürülüyorlar. Ve oralarda işkencelere maruz kalıyorlar. Bu şunu gösteriyorki öyle gizli güç, gizli çete aramaya gerek yok. Suçlu olan devletin ta kendisi, bunu yapan devlet güçle- ri, devlet görevlileri" sözleriyle gösterdi ●

Yargılanması gerekenler yargılıyor!

Haber Merkezi: Osmanlı'dan devraldıkları barbarlıkla 70 küsur yıllık "cumhuriyetleri" korumak ve kollamak şiarı altında Türkiye ve T.Kürdistanı coğrafyasında yaşayan halkların üzerinde şiddet ögesini vaze etmez kural olarak günümüze taşıyan hakim sınıflar, yürüttükleri haksız savaşta her türlü vahşete dört elle sarılıyorlar.

Türkiye Kürdistanı'nda yürütülen dizginli savaşta hasmını bertaraf etmek, halkı tarafın meşru savaşını kısıtlamak için kendi "vatandaşına" dahi ölümü dayatan haksız savaşın efendi dilleri bu kurala karşı çıkan aydınlara kendi bakış açısıyla yükleniyor. 15 Ocak 1995 tarihinde T.Kürdistanı'nda yürütülen haksız savaşta PKK'yi halklara vahşi, cani, cinayet şebekesi olarak göstermek için bizzat tazyikli oldukları Güçlönok Katliamı'yla ilgili aykırı bildiri ve demeç yayınladıkları için aydın ve sanatçıları düzmece mahkemelerinde verdikleri cezalarla bızaya getirmeye çalışıyorlar.

Güçlönok Katliamı'nı bizzat devletin organize ettiğini kamuoyuna açıklayan demeçleriyle MGK'nın şimşeklerini üzerine çeken BİBA (Barış İçin Biraya Çalışma Grubu) üyeleri sanatçı Şanar Yurdatapan, Sendikacı Münir Ceylan ve İHD İstanbul Şube Başkanı

Ercan Kanar İstanbul 4. Ağır Ceza Mahkemesi'nce 10'ar ay hapis cezasına çarptırıldılar.

Genelkurmay Başkanlığı ile askeri kuvvetleri tahkir ve teziif ettikleri iddiasıyla İstanbul Cumhuriyet Savcılığı tarafından haklarında açılan dava nun Ercan Kanar'ın katil madde karar duruşmasında aydınlara son sözleri soruldu. Mahkeme Heyetine son sözlerini söyleyen aydınlardan Münir Ceylan Susurlukla ortaya çıkan çetenin katliamla ilgili olduğunu belirtirken, "Mahkeme yanlış bir karar vermemek için Susurluk Raporunu inceledikten sonra karar vermelidir" derken, Yurdatapan: "Katliam araştırılmadığı gibi sanık sandalyesine biz oturtulduk. Burada esas yargılanması gereken bizler değiliz. Bizi mahkemeye ihbar eden dilekçenin altında Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral

Çevik Bir'in imzası var" diyerek Çevik Bir'in de katliamı kapatmaktan yargılanması gerektiğini söyledi.

Son sözlerden sonra Yurdatapan, Ceylan ve Kanar'a TCK'nın 159/1 maddesi uyarınca 1

yl ağır hapis cezası veren heyet, ceza 1/6 oranında indirilerek aydınları 10'ar ay hapis cezasına çarptırdı. Ercan Kanar'ın başka bir davadan kesinleşmiş 10 aylık bir cezası daha olduğu için Yargıtay, kararları onayladığı takdirde 20 kar ay hapis yatacak ●

İZMİR'DE POLİS TERÖRÜ

Halkın Günü/İzmir: Son zamanlarda artan polis baskısı, özellikle T. Kürdistan'daki illere Ülkede Gündem ve Emek gazetelerinin sokulmaması, Adana'da 28 Ocak günü aralarında Kurtuluş Gazetesi Temsilcisi M. Topaloğlu'nun bulunduğu 3 devrimcinin yargısız infaz edilerek katledilmesi, Atılım dağıtıcısı Temel Patoglu'nun kaçırılıp işkence yapılması ve tecavüz edilmesi, son olarak da 4 Şubat Pazartesi günü, Halkın Günü, Kızıl Bayrak, Kurtuluş, Atılım İzmir temsilcilerinin TMS ekiplerince basılması, devrimci-sosyalist, yurtsever basın üzerindeki baskıların, faşist uygulamaların bir göstergesidir.

Bu faşist uygulamaları protesto etmek ve kinamak için uygulamalara maruz kalanlar tarafından ortaklaşa bir basın açıklaması düzenlendi. İHD İzmir Şubesi'nde yapılan açıklamada devletin, "özgürlük" ve "demokrasi" kavramlarını ağızdan düşürmediği süreçte devrimci-sosyalist, yurtsever, anti-faşist ve demokrat kesimlere yönelik anti-demokratik uygulamalarını ara克斯 sürdürdüğünü, devrimci, sosyalist basının Çatlı, Ağar, Bucak gibi kontrgerilla şefleri ve elemanlarının sözcülüğünün yerine, halkın sözcülüğünü yaptığı, bu nedenle keyfi uygulamalara daha sık maruz kalındığına yer verilirken; ayrıca İzmir'de tek muhalif radyo olan Demokrat Radyo'nun da 15 gün süreyle yayınının durdurulmasıyla baskıların sistemli bir şekilde arttığına değinildi.

Gazete bürolarının basılmasında aralarında TMS ekiplerinin olduğu çok sayıda sivil polis Halkın Günü, Kızıl Bayrak, Kurtuluş

ve Atılım gazeteleri temsilcilerini 1 ay içerisinde 3-4 kez basmasının ve Halkın Günü ile Kurtuluş gazetelerinin yayımlarına el koymasının da dikkat çekici olduğu belirtildi. Açıklamada, "Devrimci, sosyalist basın çalışanlarına yönelik infaz ve tecavüzlerin yaşandığı bir süreçte; bürolar üzerinde üst düzey polis ve TMS ekiplerinin baskılarının devam etmesi karşısında, İzmir'deki devrimci, sosyalist basın olarak, bizler polisin devrimci-sosyalist, yurtsever basına yönelik keyfi uygulamalarının yoğunlaşması halinde, direnme hakkımızı kullanacağımızı bugünden ilan ediyoruz" denildi.

Yine Gazetemiz eski çalışanlarından Mustafa Coşkun'un 3 Şubat Salı günü Elazığ TMS polislerince kaçırılmak istenmesi de kinandı. Basın açıklamasında; "Özgür Basın Susturulamaz", "Baskılar Bizi Yıldıramaz" dövizleri de okldı.

Ayrıca, EKSM (Ege Kültür Sanat Merkezi) çalışanlarından Murat Mengirkon'un 4 Şubat Çarşamba günü İzmir TMS ekiplerince kaçırılmasını protesto etmek için bir basın açıklaması düzenlendi.

Yapılan açıklamada EKSM çalışanlarından Birce Postacı ile Şükran Aydın'ı kaçırmak isteyen polisin bu eyleminde başarılı olamaması, yanlarında bulunan Murat Mengirkon'u 35 ADE 18 plakalı beyaz renkli Toros marka arabayla kaçırdığını belirtildi.

Mengirkon, iki gün Bozyaka TMS'de gözaltında tutulduktan sonra, hakkında giyabi tutuklama olduğu gerekçesiyle tutuklanarak Buca Esir Kampı'na konuldu ●

ONURSUZLUĞA TESLİM OLMAYACAĞIZ

Haber Merkezi: Demokratikleşme söylemleriyle kitlelerin göğünü boyamaya çalışan faşist diktatörlüğün; devrimcilere, komünistlere, muhalif kesimlere yönelik terör dalgası sınırlanmıyor.

Diktatörlüğün bu söylemleri T. Kürdistanı'yla birlikte bütün bir coğrafyayı kapsayan haksız savaşa, işçinin-emekçinin alınterinin gaspına, yokluğa, yoksulluğa ve bütün bu uygulamalara karşı çıkış noktasında ileriye çıkan devrimci birey ve unsurlara karşı ise yargısız infazlar, gözaltında kayıplar, tek tek bireyleri kaçırmak ajanlaştırma girişimine tekabül ediyor.

Diyarbakır'da Mehmet Özdemir'i kaybeden, Adana'da Kurtuluş Gazetesi temsilcisi Mehmet Topaloğlu ile Besat Ayyıldız ve Bülent Dil adlı üç devrimciyi yargısız infaz edenler şimdi de gazetemiz eski çalışanlarından Mustafa Coşkun'u kaçırmak istedikler.

1994 yılında gazetemiz Elazığ temsilcisi-yken tutuklanarak esir kampına konan ve 28.10.1997 tarihinde Bursa Esir Kampı'ndan tahliye olan Coşkun, 3 Şubat Salı günü üyesi olduğu Elazığ İHD Şubesi'nden çıkarken Elazığ TMS'de görevli olan 5 polis tarafından kaçırılmak istendi. Kendisini kaçırmaya çalışan işkenceci katillerin elinden kurtularak Tuncelililer Otobüs Firması'na sığınan Coşkun'a, "Seni öldüreceğiz, yaşıat-

mayacağız. Sonun Sinan Demirbaş ve Ferhat Tepe gibi olacak. Devlet bizi, kimse bize bir şey yapamaz. Ferhat Tepe gibi seni de öldürüp Sierice Gölü'ne atacağız. Sen niye İnsan Haklarına geliyorsun. Gel devletle çalış, bizimle işbirliği yap. Yoksa kardeşini götürüp ne yapacağımızı biliriz" diyerek tehditler savuran polisler, daha önce gözaltına alındığında kendisine işkence yapan, sorgulayan kişilerdi. Polislerin firmanın önünde ayrılmasını üzerine İHD Elazığ Şube Başkanı Cafer Demir ve Elazığ ÖDP İl Başkanı Av. Süleyman Yeter'e telefonla bildirilmesi üzerine firma önüne gelen Demir ve Yeter'in müdahaleyle eski çalışanımız kaçırmaktan kurtarıldı. Ayrıca Cafer Demir'in polislerin yanına giderek ne istediklerini sorması üzerine, işkenceci olay yerini arabalarına binierek terk ettiler.

Daha sonra 5 Şubat Perşembe günü Demir ile birlikte Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunan Coşkun, kendisini kaçırmak isteyen polislerden birincisinin iri yapılı, esmer tenli, bıyıklı, alnı açık, normal boylu, ikinci polisin gözlüklü, alnı açık, cüsseli, uzun boylu ve bıyıklı, üçüncü polisin ise orta boylu, siyah saçlı olduğunu söyledi. Diğer iki polisi tam olarak göremediğini söyleyen Coşkun suç duyurusunda başına gelebilecek her türlü olumsuzluktan Elazığ TMS'nin sorumlu olduğunu belirtti ●

Şehit gerillayı binler uğurladı

Haber Merkezi: Tokat kırsalında Türk devletinin kolluk kuvvetleriyle 26 Ocak günü girdikleri çatışmada şehit düşen 3 PKK gerillasından Adnan Şeker (Cemal); 2 Şubat günü İstanbul Gazi Mahallesi'nde düzenlenen görkemli törenle sonsuza uğurlanırken, cenazenin binlerle sahiplenmesini hazmedemeyen polis, cenazeden sonra başlattığı intikam baskınlarında yüzlerce kişiyi gözaltına aldı.

2 Şubat Pazartesi günü sabahın erken saatlerinde Gazi Mahallesi'nin tüm giriş ve çıkışlarını binlerce kişilik kuvvetle ablukaya alan polis, cenaze için gelen çok sayıda kişiyi gözaltına alıp, katımlı engellemeye çalışmasına rağmen halk, şehidini 4000'i aşkın bir katılımı sahiplenip dikatörlüğün hesaplarını boşa çıkardı.

Saat 10:30 sularında Cemevi önünde birikmeye başlayan kitle saatler 13:00'ü gösterirken Adnan Şeker'in PKK bayrağına sarılı tabutunun arkasında kortejler oluşturup yürüyüşe geçti. "Tokat Şehit-

leri Ölümsüzdür" yazılı PKK imzalı pankart ve ARGK, ERNK, EHB, HÖP pankartlarını açan kitle, "Devrim Şehitleri Ölümsüzdür", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Gençler Botan'a, Özgür Vatan'a", "Şehit Namının" sloganlarını attı. Polis, pankartların kaldırılmasını aksi takdirde yürüyüşe izin vermeyeceğini belirt-

mesine rağmen kitlenin kararlılığı karşısında geri adım atıp yolda kurdugu bariyeri kaldırmak zorunda kaldı.

Mezarlıkta yapılan konuşmalar ve saygı duruşundan sonra cenaze gömülürken kitle, devrim andı içti. Gaziye kadar yürüyüp dağıldı.

Bittiler, bitiyorlar, halk istemi yor vb. demagogik söylemlerin ayyuka çıktığı bir dönemde Adnan Şeker'in binlerle sahiplenilmesi devleti çileden çıkar maya yetti. Cenazede yedici tokadın acısıyla saldırıya geçen polis, oç alma güdüsüyle hareket ederek, İstanbul genelinde gerçekleştirdiği operasyonlarda 400'den fazla kişiyi gözaltına aldı.

HADEP Kartal, Beykoz, Ümraniye, Kadıköy ve Güngören ilçe başkanları, üyeleri ve MKM çalışanlarının da aralarında bulunduğu yüzlerce kişiyi evlerinde gözaltına alan polis, ayrıca İstanbul İl ve Gaziosmanpaşa İlçe binalarını da basarken, daha sonraki günlerde HADEP Ankara İl Başkanlığı ve Genel Merkezini de basıp gözaltı ve sindirme operasyonlarını bir üst boyuta sıçarttı. Operasyonlar sonucu gözaltına alınanlardan çoğu mahkemeye dahi çıkarılmadan serbest bırakılırken, HADEP üyelerinden M. Emin Adanmış, M. Tahir Taş ve Adil Bulut örgüt propagandası yapıkları gerekçesiyle tutuklanıp esir kampına konuldular. ●

AÇIKLAMA:

Elimize posta kanalıyla ulaşan

TKP(ML)-TİKKO imzalı bildiriye olduğu gibi yayınlıyoruz.

İŞÇİLER, EMEKÇİLER, HALKIMIZ!

Komprador patron-ağa devleti içinde bulunduğu hıbrandan kurtulmak, kendine muhalif olan halk güçlerini yok etmek için elinden geleni yapmaya devam etmektedir.

Bir yandan muhalif güçlere karşı baskı, terör, zulüm ve işkenceyi reva görürken bir yandan da işçi kesimi üzerinde özelleştirme yolu ile işsizliği dayatıyor. Halkın kan-cın pahasına oluşturmuş olduğu kuruluşları yok pahasına satmaktadır. İşçi sınıfına sandıkasızlaştırmayı, örgütsüz ve dağılmışlığı kabul ettirmeye çalışıyor.

Çünkü bu örgütsüzlüğü sağlarsa işçi sınıfını sıfır zamlarla çalıştırmayı başarmış olacaktır. Bu da egemenler için daha çok kar demektir. Emekçiler için ise daha çok açlık, daha çok yoksulluk demek olacaktır. Diğer taraftan yıllardır süren haklı savaşın boğulması ona destek veren kesimlerin desteğinin kesilmesi, gerillayı yalnızlaştırma politikası çerçevesinde köyle-ri yakıp yıkip, köy boşaltmaları ve emekçi halk üzerinde baskı, zulüm ve öldürme senaryolarını en acımasız şekilde sürdür-

PARTİ ŞEHİTLERİNİ EYLEMLERLE ANIYORUZ

meye devam ediyor. Şehirlerde ise işçilerin, emekçilerin, öğrencilerin akademik ve demokratik taleplerine karşı vahşice saldırısını sürdürmektedir.

Boyalı basından; sınıfsız sömürsüz bir dünya için savaşan devrimcileri ve gerillayı halkın gözünde karalama bombardımanına aralıksız olarak devam etmektedir. Ama çabaları boşuna, her geçen gün başta proletarya partisi ve diğer devrimci ve ulusal güçlerce yeni gerilla bölgelerinin yaratılması engellenemiyor. Kırdaki ve şehirde gerillaya yapılan her türlü destek kesilemiyor ve kesilemeyecektir.

İşte partimizin ilan etmiş olduğu, her yıl çeşitli etkinliklerle anılan parti şehitlerini anma haftası olan Ocak ayının son haftası içerisinde parti şehitlerini anmak için 24.01.1998 tarihinde; gece saat 22:00 sularında militanlarımız tarafından Kadıköy-Söğütözü Caddesi üzerinde ki Enlak Bankası önündeki iki para nakliye arabasının altına zaman ayarlı elektronik ateşlemeli bir ses bombası, saat 01:00'a ayarlı olarak yerleştirilmiştir. Bomba mekanik bir hatadan dolayı patlamamıştır. Sabah bölgeden ve boyalı basından edinilen bilgiye göre saat 07:00 sularında Kadıköy merkezinde geniş bir alan bantlarla çevrilerek bölge trafiğe kapatılmıştır.

Bu süre içerisinde bomba imha ekibinin gelmesi beklenmiştir. Saat 09:00 sularında bomba imha ekibi bombayı büyük bir gürültüyle patlatmıştır. Boyalı basının yazdığı gibi, "patlasaydı çok can kaybına sebep olurdu" iddiası bir balondan ibarettir.

Bu tarzda; partimiz TKP(ML)'nin halka karşı hiç bir eylemliliği bu güne kadar olmamıştır/olmayacaktır. Zaten bomba saat bire ayarlı ve saat bir sularında, o bölge, önceki günlerde de görülmüştür hiç bir canlı geçmeyen bölgedir. Üstelik o gece hava çok soğuk ve karlı bir gündü, sakin bir ortandı, bomba ise tahrip değil ses bombasıdır.

Yine; aynı amaçla 29 Ocak Cuma günü Esenler-Yukarı Karabüyü minibüs durağında bulunan PAKPEN bayiiye militanlarımız tarafından "Ocak şehitleri Ölümsüzdür" TKP(ML)-TİKKO yazılı pankart asıldı. Pankartın yanına bırakılan bombanın patlaması dükkanda maddi hasara neden oldu.

31 Ocak Pazar günü Bağcılar Papaz Köprüsü Durağında; parti şehitlerini anmak için korsan gösteri yapıldı. Saat 19:10'da havaya ateş açılarak başlatılan eylem; yolun trafiğe kapatılıp, duraktaki kahvenin kepenklerine "Parti Şehitleri

Ölümsüzdür" TKP(ML)-TİKKO yazılı, bomba süsü verilmiş pankartın asılmasıyla devam etti. Sloganlarla bir süre devam ettirilen eylem herhangi bir aksaklık yaşanmadan sona erdirildi.

Parti şehitlerini anmak amacıyla Ankara-Piyangotepe Mahallesi'nde bir inşaatın iskele tahtalarına TKP(ML) militanları tarafından; 25 Ocak Pazar günü saat 21:00 sularında "Şehitler Yaşıyor, TİKKO Savaşıyor" yazılı bomba süsü verilmiş pankart asıldı. Sabah pankartı indiren polis korkulu anlar yaşarken; halkın, eylemi coşkuyla karşıladığı gözlemlendi.

Komprador patron-ağa devletine, kurum ve kuruluşlarına karşı eylemliliklerimiz artarak devam edecektir.

Onların beyinlerinde de bomba patlatacağımız zaman çok yakındır, bundan kurtulamayacaklar.

Parti Şehitlerimiz Ölümsüzdür!

Tüm Dünya ve Türkiye Devrim Şehitleri Ölümsüzdür!

Yaşasın Köylü Gerilla Savaşımız!

Şehitler Yaşıyor, TİKKO Savaşıyor!

Yaşasın Partimiz TKP(ML), Ordumuz TİKKO, Gençlik örgütümüz TMLGB!

TKP(ML)-TİKKO

MAOİST ÇİZGİ

ALİ HAYDAR DOĞAN

“Cumhuriyet devrimcisi” İşçi Partisi -II-

Osmanlı İmparatorluğu'nun işgali tehlikesi yoğunlaştıkça Türk komprador-feodal sınıfın aralarındaki çatışma ve kamplaşma derinleşiyordu. Giderek durum şöyle şekillendi. Kamplardan birinin başını Vahdettin ve Damat Ferit çekiyordu. M. Kemal, ilk dönemlerde Vahdettin'le uzlaşma içerisindeydi. Bu kamp iflas etti.

Diğer kampın başında İzzet Paşa, Rauf Orbay vardı. “Realist” M. Kemal, sözkonusu konjoktürde geleceği Vahdettin'le kucaklamanın imkansızlığının bilincinde Rauf Orbay kampıyla hareket ediyordu. Artık Almancılık yerine İngilizlerle işbirliği yoluna giriliyordu. Talat-Enver Paşalar, palazlanan şeyhler-ağalar da bu kanadı desteklemeye başladılar. İmparatorluğun işgali ve parçalanması ihtimali, emperyalizme ağır tavizlerle aşılacak isteniyordu. M. Kemal, Rauf Orbay planı buydu. Nitekim itilaf emperyalistleriyle pazarlığa bu blok oturdu. Boğazların emperyalist kontrole açılması, Anadolu pazarının İngiliz ve Fransızların egemenliğine verilmesi, Demiryolu-TİF-telsiz gibi tüm mevzilerin itilaf emperyalistlerince denetim altında tutulması onaylanıyordu. “Devrimci” M. Kemal'in duruşu böyleydi. Yani başından itibaren emperyalizme karşı durma çizgisine, komprador sınıf niteliği gereği sahip değildi. Ve sonra Osmanlı İmparatorluğunun emperyalistlere teslimiyetini ifade eden 30 Ekim Mondros Mütarekesi geldi... Kemal mütarekeye değil, işgale karşıydı. İşgal olmaması kaydıyla her tavize razıydı. Bu dönem İzzet Paşa Hükümeti düştü ve Kemal İstanbul'a geldi. İngiliz-Fransız emperyalizmine bağlı yarı sömürge bir Türkiye için didindi. Vahdettin'e de bu pla-

nı kabul ettirmek istedi. Ancak Vahdettin bazı sultanlık imtiyazları verilmesi koşuluyla emperyalist işgalden yana tutum içerisindeydi. Vahdettin'e itirazları ve çatışması kesinlikle bundan öteye değildi. Yani sömürge mi, yarı sömürge mi ikileminde süren bu gerici çıkarlar çatışmasıydı. Gidişat, itilaf emperyalistlerinin İstanbul'u ele geçirmesiyle sonuçlandı. M. Kemal, İngiliz-Fransız emperyalistleri arasındaki çelişkileri kullanmaya oynadı. İngiliz emperyalizmine uşaklıkla yer edinmeye çalıştı. Kısacası “Kurtuluş Savaşı” öncesi emperyalistlerle anlaşmayı faaliyetinin başlıca içeriği olarak görüyordu. İşçi Partisi'nin “Cumhuriyet devrimcileri”, Şurov yoldaşın da dediği gibi, 1908 “İön Türk Devrimi”nin devamcılarıydılar. Evet, 1908'de sultanlığın hakimiyeti sarsıldı ama yarı sömürge bu hareket sonrası da devam etti. Kemalist hareketin sözde anti emperyalistliği, İngiliz-Fransız işgaline tutum alma ancak yarı sömürgeleşme rıza göstermenin ötesine geçemedi, geçemezdi. Kemalistlerin emekçileri ve orta burjuva sınıfı kullanmaları için başvurdukları sözde “bağımsızlık” söylemleri aldatıcı olmamalıdır.

Bu söylemleri kullandıkları, “Kurtuluş Savaşı” yıllarında dahi Kemalistler, emperyalizmin yarı sömürgeleşme “makul” koşullarıyla savaşı bitirmek istiyorlardı. Uzaması halinde emekçilerin gerçekleri görüp,

kendilerine başkaldırması ihtimalinin önünü bu yolla kesmek istiyorlardı. Biliyorsunuz, ağır hükümler içeren emperyalist Sevr Antlaşması gündeme gelmişti. Tavizlerle işi kotaramayan Kemalistler, Sovyetler Birliği'ne yanaştılar. İşçi Partisi'nin dediği gibi, sosyalistlerle ittifak ruhu değil, bir zorunluluk olarak görüyorlardı. Ki önceleri, emperyalizmin “teveccühünü kazanmak” için komünistlere ve emekçilere yönelik bir katliam furıyası içerisindeydiler. Yarı sömürgeleşme emperyalistleri razı edemeyince, işgali kırmak için mücadele etmek zorunda kaldılar. Sovyetler'le flörtlerinin nedeni buydu. Bu gerçeklik, Mao'nun da işaret ettiği gibi, emperyalizmin kucagina daha fazla oturan Kemalist iktidar olgusuyla da sabittir. Kemalist hareketin “bağımsızlık oku”nun sahtekarlığı onun kısaca aktardığımız bu serüveniyle de ispatlıdır.

Kemalist Cumhuriyet “devrimci”lerini halklarımız çok iyi tanıyor. Bu kuşağın kurmaylarından İsmet İnönü ya da 2. adam dönemi neydi? Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti'nin temsilcisi durumdaki CHP tek parti iktidarı, İnönü ile de sürdü. Daha önceleri Terakkiperver Fırka, Serbest Fırka kurma denemeleri olmuş ancak CHP içerisinde kalmaya mecbur bırakılmışlardı. Daha sonraları DP ve AP olarak çıkacak olan bu komprador kesim, bürokrat-komprador Kemalist iktidar sınırla-

nını kabule zorlanmışlardı. Sosyalist Sovyetler dönemi araştırmacılarının “her türlü demokrasiden uzak diktatorya” olarak tanımladıkları Kemalist iktidar, bırakalım emekçilere hak tanıma, kendi dışındaki egemen sınıf kliklerinin partileşmesine dahi müsaade etmediler. TKP lazımsa, başka parti ve demokler lazımsa, “biz kurarz” dediler ve pratiginide yaptılar. Kendileri dışında, dernek-sendika vb. her oluşum yasaktı. Emekçilerin ve orta burjuva sınıfın desteklerine ihtiyaçları olduğu ilk yıllarda sözde tolerans tutumları tamamıyla bir manevra mahiyetindeydi. Bunu iktidar olduklarında uyguladıkları zulümlede gösterdiler.

1935 sonrası, Alman emperyalizminin uşağı Hitlerci CHP, önce Atatürk ardından İnönü ile Hitlerci tüm uygulamaları Türkiye'de temsil etti. Saraçoğlu Hükümeti somut bir örnektir. “Cumhuriyet devrimcilerinin” Nihat Erim, Kenan Evren'lerle “Demokratik Devrimi devam ettirme” pratiğinde herkesin malumudur.

Faşist devlete yönelmeyen, onun en temel kurumu olan orduyu dağıtmayı ve iktidarı devrimci zorla ele geçirmeyi içermeyen, emperyalizmi ve gericiğin her türünü tasfiye etmeyen, bağımsız ve demokratik bir Türkiye'ye götürmeyen, sosyalizmi hedeflemeyen bir Demokratik Devrim programı düşünülemez. İşçi Partisi'nin 6 oklu macerası, devleti koruma kollama ve savunma projesidir. Türk devletinin Kemalist temelde pekiştirilmesinin ameliğidir. Gerici klikler arası çatışmalarda saf tutma manevrası ve becensiyile İşçi Partisi sadece Genelkurmayın değil, ülkücülerin sesi Ortadoğu gazetelerinin de takdirini almaktadır. ●

ŞEHİTLERİ ANMA SEFERBERLİĞİNDE PARTİ BAYRAĞI COŞKUyla YÜKSELİYOR

Halkın Günlüğü/Köln: Parti şehitlerini anma geceleri devam ediyor. Daha önce Paris, Mülhaus, Lyon'da gerçekleştirilen gecelerin devamı olarak, Stuttgart ve Bielefeld'de de parti şehitleri anıldı. Stuttgart gecesine yaklaşık 2000, Bielefeld gecesine 1100 dolayında katılım sağlandı.

Anma kampanyası çerçevesinde 15 Şubat'ta İsviçre, 21 Şubat'ta Dunisburg ve Mannheim, 28 Şubat'ta Hollanda Rotterdam'da gerçekleştirilecek gecelerde yükselcek parti bayrağının coşkusunun heyecanı ile donanan aktivistler iş başında. Parti şehitleri, temsil ettikleri dava ile ve bunu

yaansıyan binlerce afiş ve şehitler bültenleri ile Avrupa'nın dört bir yanında devrim sarılın talimatı veriyorlar. Talimatın mahiyeti anlaşılmalı ve görev üstlenilmelidir.

Geceler, Komünist Parti önderliğinde Halk Savaşının ayırdedici özelliklerinin haykırıldığı alanlar oldu. Komünist Parti önderliğindeki Halk Ordusu'nun gerçeklerinin bayraklaştırıldığı geceler oldu. Halkın Günlüğü gazetesine “Dünya devriminin hizmetinde halk savaşını savun, yoğunlaştır, yaygınlaştır” bülteni de ulaşılmış olduğundan gecelerin ideolojik-siyasi mesajları üzerinde özel olarak durmuyoruz. Gecelerde, devrimin hizmetinde kültür or-

dusu da hareket halindeydi. Grup Munzur, Parti coşkusuyla kulelerle kucaklaştı. Parti Marşı ile ayakta saygı duruşu selamıyla kitleler Munzuru kucakladı. Ezilenlerin çığlığı, özlemi Ferhat Tunç, Rençber, Ali Asker, Levent Cihan-Metin, Nedra Saygılı, Ali Haydar Can gibi sanatçılarımızla geceler devrim için ayaklandı.

Şehitleri anma, devrimle yüklenmektir. Bu çerçevede tüm Avrupa'da “Türkiye ve Türkiye Kürdistanı'nda son siyasal gelişmeler, görevler ve Parti” konulu bir kampanya yürütülmektedir. Bu kampanyanın bir parçası olarak Fransa Strasbourg, Lyon, Paris, İsviçre Bern'de düzenlenen konferanslara

500 dolayında katılım sağlandı. Almanya, Güney, Kuzey, Hessen, NRW, İngiltere, Avusturya, Hollanda da aynı toplantılara sürdürülecektir.

Şimdi tüm aktivistler 2 Mayıs'ta yapılacak Partinin 26. yıldönümünü selamlama ve Kaypakaya'yı anma gecesi hazırlıklarını yöneltmişlerdir.

Bu faaliyet için istemler şunlardır. Her alandaki öncü aktivistleri mesaj, film vb. hangi katkıyı yapabilece durumundalar en kısa zamanda ulaştırmalıdır. Partiyi ve parti kişiliğini kuruluşunun 26. yıldönümünde konuşturmak, Maoizm'in reelberliğinde kazanmak için ilerli... ●

DERİ İŞVERİNİNE İŞÇİLER YANIT VERDİ;

"Saldırıları üretimden gelen gücümüzle püskürteceğiz"

Halkın Günlüğü/Kartal: İşçi sınıfının ekonomik ve siyasal hak arama mücadelesinin öne çıkan mevzilerinden Tuzla Deri-İş Sendikası, deri işçisine yönelik son aylarda geliştirilen toplu işten çıkartma ve ücretsiz izin vb. senaryolarıyla uygulamaya sokulan saldırılara karşı yaklaşık 2000 işçinin katıldığı bir basın açıklamasıyla yanıt verdi.

Yaklaşık 75 gün önce başlayan Başak Deri direnişi ve ardından Balderi, Oben Yün Deri fabrikalarında ard arda patlak veren direnişlere en son Erez Deri eklendi. İşveren Yüksel Erez'in 20 sendikali işçiyi işten çıkarması ve 70 işçiyi de ücretsiz izne ayırması üzerine başlayan direnişle birlikte patlama noktasına gelen deri işçisinin, genel saldırılara ortak yanıtı 1 statlik işbirlikçi ve kitlesel yürüyüş oldu.

3 Şubat Salı günü saat 12:00'da Tuzla Organize Deri Sanayi Bölgesi'nde bulunan deri işçileri, Oben Yün Deri önünde toplanırken, diğer yandan kortej oluşturan 1000'e yakın deri işçisi, "Gelecek Ellerimizdedir", "Birlik-Mücadele-Zafer", "Yaşasın Halkların Kardeşliği" yazılı pankart ve dövizlerle fabrika önüne geldiler.

"Tuzla İşçisi, Direnişin Simgesi" sloganıyla alana giren işçilere, alanda bulunan işçiler, "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganıyla cevap verdiler. İşçilerin kitlesel eylemine destek veren Grup Kutup Yıldız'ın Çav Bella ile başlayan ve halklar eşliğinde süren müzik dinletisinin ardından söz alan Tuzla Deri-İş Şube Başkanı Musa Selvi, işverenlerin azgın saldırılarının yoğunlaşmasına, saldırıların hakim sınıfların emriyle gerçek-

leştiğini belirtti.

"Bu saldırılara karşı üretimden gelen gücümüzü kullanarak ve örgütlü mücadelemizi sürdürerek saldırıları geri püskürteceğiz" diyen Selvi'nin konuşmasından sonra, basın açıklamasına destek amacıyla katılan Genel Merkez yönetiminden Fevzi Deniz, Deri-İş Örgütlenme Uzmanı Munzur Pekgüleş'in katılımıyla yeniden kortejler oluşturan deri işçileri, Erez Deri Fabrika-

sına doğru yürüyüşe geçtiler.

Yaklaşık 1 kilometrelik yol boyunca, "Zafer Direnen Emekçinin Olacak", "Baskılar Bizi Yıldıramaz", "Çeteler Mezara, Halk İktidara", "Kahrolsun Faşist Diktatörlük", "İşçiler Elele Genel Greve" sloganlarını atan işçiler, fabrika önünde "Kahrolsun Patron Uşakları" sloganıyla sınıfa ihanet edip, işverene yaltaklanan grev kırıcılarına olan öfkelerini dile getirdiler.

Fabrika önünde toplanan işçilere hitaben konuşan Tuzla Deri-İş Şube Sekreteri Cemal Taşkın, "İş yok diyerek 20 sendikali işçiyi işten çıkaran ve 70 işçiyi de ücretsiz izne ayıran Yüksel Erez'e (fabrika sahibi) burdan sesleniyoruz. Sen bu cesareti kimden alıyorsun. Üretimden gelen silahımız seni yerle bir eder" derken, Erez

Deri işyeri temsilcisine saldırı fabrika müdürü ne tepkisini, "Eğer onurlu bir insan olmak istiyorsan uzaklık etme. Gel buradaki halk ordusuna teslim ol" sözleriyle dile getirdi.

Cemal Taşkın'ın konuşmasının ardından, direniş kararlılıklarını sloganlarına yansıtan işçiler, toplu olarak işyeri önünden ayrıldılar.

OXA işçisinin direnişini haber yapmak üzere fabrika önünde bekleyen devrimci sosyalist basının görüntü almak istemesi üzerine harekete geçen jandarma, haberi engellemek amacıyla muhabirlerin üzerine ateş açtı.

Halkın Günlüğü/ Kartal: Tuzla Tepeören'de kurulu olan Oxa Kimya Sanayi AŞ'de 2 Şubat'tan itibaren direnişte bulunan işçilere karşı jandarma baskısı artarak sürüyor.

İşyerinde 43 işçiyle başlayan sendikali faaliyet hakkında bilgi sahibi olan işverenin özellikle öncelikle konumunda olan 4 işçiyi işten atmak istemesi üzerine üretimin durdurulmasıyla başlatılan direnişe tahammülsüzlük jandarma-işveren ittifakını gündeme getirdi. Fabrika önünde direniş çadırı kurarak hak arayan işçilerin sendikalaşma taleplerine işveren 6 Şubat Cuma günü jandarmayı çağırarak yanıt verdi. Jandarmanın vahşi saldırısı sonucu dipçiklerle tartaklanan işçilerden 23'ü gözaltına alınarak aynı gün serbest

OXA'DA JANDARMA SALDIRISI

bırakıldı.

Saldırıları inat fabrika önünü terk etmeyen Oxa işçisi bu defa işverenin daha inceltmiş sinsi ayak oyunlarına muhatap oldu. 9 Ocak Pazartesi günü işveren tarafından ortaya atılan, "Sendikayla anlaşacağız, yurta gelin" çağrısını uzlaşma işareti olarak

gören işçiler, direnişin verdiği yorgunluğu üzerlerinden atmak için 7 kişiyi nöbetçi bırakarak evlerine gittiler. Direniş çadırlarının terkedilmesini fırsat bilen işverenin çağrısıyla 10 Şubat Salı günü sabah 07.30 sularında fabrikaya gelen jandarma, direniş çadırında nöbetçi olan 7 işçiyi yaka-pa-

ça gözaltına aldı. Oxa işçisinin direnişini haber yapmak üzere fabrika önünde bekleyen devrimci sosyalist basının görüntü almak istemesi üzerine harekete geçen jandarma, haberi engellemek amacıyla muhabirlerin üzerine ateş açtı. Jandarma saldırısına uğrayan Ahinteri Gazetesi muhabiri Taylan Baltacı'nın makinası kırılarak, korkutulmak amacıyla üzerine 4-5 el ateş açıldı.

Direnişçi 7 işçi ile Baltacı'nın Tuzla Organize Deri Sanayi bölgesinde bulunan karakola götürülmeleri üzerine fabrikaya gelen Petrol-İş Sendikası Başkanı'nın işverene görüşmesinden bir sonuç alınmadı. Jandarma saldırısının ardından 35 yeni işçiyi fabrikaya toplayan işverenin, "5-6 işçiyi ancak geri alırım. Diğer işçileri işten çıkaracağım" söylemi üzerine direnişçi işçiler, "Daha önce nasıl direndiysek, şimdi de hep birlikte, hakkımızı alıncaya kadar burada direneceğiz. Sendika bizim yasal hakkımızdır. Bunun için burada yız" karşılığıyla direnişe devam kararı aldılar. İşçiler daha sonra toplu olarak karakola giderek ifade verdiler.

Ocak ayının son haftası "Parti Şehitlerini Anma Haftası" olarak kutlandı. Bu kutlamalarda yine parti konuşuldu. Duyarlı insanlar şehitlerimizi örnek alarak, kendilerini sorguladılar. Çeşitli ders ve tecrübeler çıkardılar. Üstün ve zayıf yönlerini yeniden ideolojinin banyosundan geçirdiler. Kutlamalara katılanların ezici çoğunluğu, parti şehitlerimizin ruhuyla kanatlandılar. Evrenin sonsuzluğunda uçabildikleri kadar uçtular. Tabii ki, kanatlanamayanlarda vardı. Kutlamaların ağırlığına dayanamayıp çökenler, günah çıkarıcılar, emeginden, vicdanından, yüreğinden, beyninden kaçanlarda vardı...

Çeyrek asrı aşan kesintisiz sınıf savaşında, mücadelenin ana doğrultusunda, nâsıl savaşmamız gerektiğini, kendimizi tanımaktan tutulmaktan düşmanı tanımaya, yaşamın özünden ayrıntılarına kadar her şeyi bize öğreten şehitlerimizdir.

Parti şehitleri devrimin manifestosudur. Bu manifesto rehber alınmadan, içselleştirilmeden, kişiliğimize yedirilmeden devrimin örgütlenmesinden, geliştirilip ilerletilmesinden söz etmek sahtekarlıktır.

Devrim, gerici toplumsal ilişkilerden, gelenek ve alışkanlıklardan köklü kopuştur. Bu köklü kopuşu gerçekleştiremeyenler, mevcut toplumsal sistemin, düzenin insanından öteye gidemezler ve o sistemin insanıdır. Niyetlerde ne kadar şehitlere "bağlılık" ifadesi dillendirilsede, devrimin manifestosunda yerleri yoktur, olamaz.

Savaşın ateşi içinde çelikleşerek ilerliyoruz. Sınıf savaşımı, toplumda gömülü ve açığa çıkmamış olan ne varsa açığa çıkarmanın sanatıdır. Sadece strateji ve taktikleri, devrimin klasik anlamda düşman ve dostunu, devrimin bağlaşıkları arasındaki ilişki ve çelişkileri, devrimin araçlarını ve izleyeceği yöntemleri analiz etmekle sınırlı değildir. Toplumsal çelişkilerin çözüm örgütü olan devrim, inşa edeceği toplumunda mimardır. İnsanlığı yeniden biçimlendirmenin, özgürleştirilmenin ustasıdır.

Bu yeteneği, beceriyi ustalığı kendisinde somutlaştıran erk, panidir. En üst düzeyde politikleşmiş ve toplumun, insanın bütün hücrelerine hükmetmiş parti, bireyin iç eğilimlerini, duygularını, kelimelerin dar anlamıyla gizli kalmış bütün özelliklerini açığa çıkaran en etkili bi-

ÖNCÜ BAKIŞ

ŞERİF UĞUR

Parti ve düşman kişilik!

linç aygıtıdır. Böylesine etkileyici, belirleyici hâlinç ögesi olmadan tek bir insan dahi örgütlenemez. Parti, sadece devrimin önder gücü olarak değil, devrimi örgütleyen, başlangıcından zafetine, sınıfsız topluma kadar, devrimde yer alan bütün sınıfları, bireyleride özgürleştirmenin eğiticisidir.

Üstlendiği bu misyon ve rolü, mevcut toplumsal formasyonlardan köklü kopuşu gerçekleştirmekle sınırlı tutmaz. Yani Demokratik Devrimin inşasını gerçekleştirmek göreviyle doğrudan kendisini sorumlu tutar. Gerek mevcut toplumu yıkmak, gerekse gelecek toplumu inşa etme görevi ile görevli olan parti, ne yıkmak istediği toplumun ne de inşa edeceği toplumun özelliklerine gömülüp kalmaz.

Bu bağlamda, mevcut toplumun özelliklerini gözönünde bulundurarak toplumu anlamak, bilmek ve değiştirmek farklı, topluma endekslenmek, uyum sağlamak, uzlaşmak farklı şeylerdir. Yine devrimi örgütlemek, Demokratik Halk Devrimi'ni inşa etmek farklı, Demokratik Halk Devrimi'ne gömülüp, boğulmak farklı şeylerdir.

Dolayısıyla; Parti kişiliği, nesnel dünyanın kanunlarını ve yasalarını sadece bilmek değil, öznel dünyanın değiştirilmesinin örgütlenmesine uygun düzenlemektir. Nesnel dünyanın değiştirilmesiyle birlikte öznel dünya da değişir. Toplumun değişime ve dönüşümüne mücadelesinde en açık, en bariz örnek şehitlerimizdir. İşte şehitlerimizin eylemi budur. Parti şehitlerimizin idealleri, dünyanın özgürleştirilmesidir. İnsanlığa altınçağı, komünizmi armağan etmektir.

Artık anlaşılmalıdır ki, şehitlerimize bağlılık, onların açtığı çizgide, kızı güzergahında yürümektir. Bu yürüyüşün zafetine son ulaşılması ancak ve ancak parti kişiliğine ulaşmakla mümkündür. Parti ile bütünleşmeden şehitlerimize ilişkin ister duyguda, isterse teoride olsun çok şey

dillendirmek ve "övgü" yapmak lafı güzaftır.

Dolayısıyla, parti kişiliğini diğer kişiliklerden net olarak ayırtırmak ve parti maskesi altında gizlenen düşman kişiliği açığa çıkarmak ve parti yönelimiyle düşman kişiliğini tasfiye etmek gerekmektedir. Sınıf mücadelesinin deneyim ve tecrübeleri göstermiştir ki, düşman kişiliği doğrudan devrimin tasfiyesine yönelmiştir. Bu tasfiyecilik tasfiye edilmeden devrimin geliştirilmesinden, pekiştirilmesinden, ilerletilmesinden bahsedilemez. Hiç kimse düşman kişiliğini sadece hakim sınıflarla olan organik ilişkilerinde ve doğrudan örgütlenilmesinde arama beyhudeliğine düşmemelidir.

Siyasi, ideolojik, kültürel, ahlaki ve bütünsellik içinde yaşam tarzı itibarıyla düşman kişiliğini yaşatanların oldukça varolduğunu ve gelişmenin önünde engel oluşturduğunu beynimize kazımalıyız. Yaşanmış, yaşanan acı deney ve tecrübelerin öğrettiği budur.

Her sürecin ortaya çıkardığı sorunlar ve problemler vardır. İçinden geçtiğimiz sürecin sorunlarına vakıf olmak, sorunları çözmektir. Sorunlar yakınmak için dile getirilmez. Yakınma siyaseti yabancılaşma siyasetidir. Yapılan analizlerin senteze ulaşması gerekir. Sözün eyleme, teorinin pratiğe dönüştürülmesinin zamanı gelmiştir. Teorinin pratiğe, sözün eyleme dönüşmediği yerde yabancılaşma vardır. Yabancılaşmaya karşı zaten mücadele başlatılmıştır.

Süreç programlaşmıştır. "Keskiri partililik", "programcılık", "yanan komünistlik" maskesi altında örgütlenen Karşı-Devrimci Hücre (KDH) örgütlenmesi açığa çıkarılmış ve tasfiye edilmiştir. Bağlaşıkları uzaklaştırılmıştır. Bu parti yöneliminin birinci aşamasıdır. İkinci aşama; karşı-devrimci sınıfın, siyasi, ideolojik, örgütsel, kültürel çizgisinin açığa çıkarılması, analiz edilmesi ve Partiye kavratma süreciydi. Karşı-devrimci sınıfın siyasi, ide-

olojik ruhi şekillenmesinin Proletarya Partisinde uygulanış tarzı, biçimleniş ve bütünsellik içinde yaşam tarzında analiz edilmiştir. Eğitim ve ikna süreci olarak ele alınan bu ikinci aşamanın görevlerinde önemli ölçüde yerine getirilmiştir. Üçüncü aşama; siyasi, ideolojik mücadelenin örgütsel güce dönüştürülmesidir. Zıtların birliği ve mücadelesi olan parti yaşamı öyle sandığı gibi güllük-güllüştür. Dikenli gül bahçesidir. Her anı, günü çelişkili ve çatışmalıdır. Zira yaşamın hayatın kendisi çelişkilerle doludur. Mücadele sürekli vardır.

Başlangıçta uzlaşan çelişkiler, sürecin ilerlemesi ve gelişmesiyle birlikte uzlaşmaz çelişkiler olarak karşımıza çıkarlar. Bu çelişkilerin özgünlüğüne bağlı olarak çözüm yöntemleride farklılaşır.

Siyasi, ideolojik ve ruhi şekillenmede bir gibi görünen şeyler, farklılaşarak ikiye bölünür. Değişime ve dönüşümüne mücadelesinde, değişerek daha yüksek seviyede birliğe dönüşmeyince "birlik" dağılır. Dönüşmeyen, değişmeyen, ilerlemeyen, mücadele neticesinde oluşturulan daha ileri "birlik" in dışında kalır. Eleştiri-ezeleştirme sahasına giren bu özellikler, birin ikiye bölünmesiyle birlikte, mücadele yöntemleri ve biçimlerinde farklılaşarak değişik niteliklere bürünür. Stratejik konumlanma ve nitel örgütlenmeyle ifadesini bulan bu durum, Partiye yabancı olan her şeyi reddetmedir.

Böylesi koşullarda ve durumlarda, hareketin ana doğrultusunu, çelişkiyi çözmekte yoğunlaştırmak gerekmektedir. Koşullar değişmiştir. Parti yürüyüşü doğruları fethetmedir. Zıtların birliği ve mücadelesi değişik biçimlere bürünmüştür. Düşman kişiliğinin dışlanması esastır. Parti ile bütünleşmek, siyasi, ideolojik, örgütsel çizgisini konuşurmak, düşman kişiliğini dışlamaktır.

Dışlama, siyasi, ideolojik mücadelenin maddi güce dönüştürülmesidir. Siyasi, ideolojik mücadele örgütsel güce dönüşerek, düşman kişiliğine karşı yürütülen mücadele zafere sonuçlandırılacaktır.

Dolayısıyla, parti yönelimini bütün aktivistler içselleştirerek, her alanda ve cephe de düşman kişiliklerin üzerine büyük cesaret ve Parti ruhuyla girmeli, ayrıntı temizlenmelidir. Partinin büyük atılım yapması, bu alandaki zafere bağlıdır. Parti yürüyüşünde ısrar edelim. Zafere Partindir! ●

Haber Merkezi: Üniversitelerde yoğunlaşan sivil faşist saldırıların bir sonucu olarak 7 Ocak '98'de Ümit Cihan Tarho'nun katledilmesiyle birlikte, öğrencilerin protestoları sonucu 2 Şubat '98'e kadar öğrenime ara verilen Malatya İnönü Üniversitesi'nde tekrar gerginlik başgösterdi. Okulun açılmasıyla birlikte devrimci, yurtsever öğrenciler üzerinde sivil faşist-jandarma işbirliğiyle tezgahlanmak istenen provakasyon girişimleri yükselmeye başladı.

5 Şubat Perşembe günü İktisat Fakültesi'nde devrimci öğrencilerle ülkücü öğrenciler arasında yaşanan tartışmalar sonucu jandarma öğrencilere müdahale ederek 22 devrimci öğrenciyi

İNÖNÜ ÜNİVERSİTESİ'NDE GERGİNLİK TIRMANIYOR

gözetim altına alındı. Gözetim altına alınan öğrenciler İn Deresi'nde bulunan Jandarma Karakolu'na götürüldüler.

Gözetim sebebinin sudan bahanelerle açıklanan jandarma, öğrencilerin okul düzenini bozdukları ve jandarmaya karşı geldikleri için gözetim altına alındıklarını belirtti.

Gözetim altında yoğun işkencelere maruz kalan öğrenciler, gece saat 12:00'da savcılığa çıkarılmadan Sıdar adlı bir öğrenci hariç 21 öğrenci serbest bırakıldı. Üniversitede yaşanan bu saldırılardan dolayı Malatya Demokrasi Platformu, 6 Şubat'ta bir

basın açıklaması yaptı. İHD Malatya Şubesi'nde yapılan basın açıklamasında; "Türkiye genelinde uygulanmakta olan, öğrencilerin potansiyel suçlu görüldüğü anlayışın sonucu olarak son zamanlarda Ramazan ayı bahane edilerek bir çok yerde sol görüşlü öğrencilere yönelik saldırıların dozajı artırılmış ve en son Malatya'da meydana getirilen olaylarda Ümit Cihan Tarho isimli üniversite öğrencisi planlı bir şekilde öldürülmüştür.

Dün yine üniversite kantininde öğrenci

ler arasında tartışma ve gerginlik yaratılmış, bu bahane edilerek sadece sol görüşlü öğrenciler gözaltına alınmıştır. Yarattıkları soyut gerginliklerle öğrencilere yapılan saldırıları, biz insan hakları savunucuları ve Malatya Demokrasi Platformu olarak şiddetle kınıyor, kamuoyunu bu tarz saldırılara geçit vermemeye yönünde duyarlı olmaya çağırıyoruz." denildi.

Öte yandan 6 Şubat'ta evlerine yapılan baskınla Namık Kemal Sevinçkan, Hakan Akman ve Abdullah Selvi adlı öğrenciler gözaltına alındılar. Gözetim altına alınan öğrenciler 7 Şubat Cumartesi günü çıkarıldıkları Asliye Hukuk Mahkemesi'nde serbest bırakıldılar. ●

Katliamcı devletin yüzü bu kez de Fatih'te açığa çıktı

Halkın Günlüğü/İstanbul: Durumdan vazife çıkarmak terimi tam da sürece damgasını vuran gelişmeler içerisinde diktatörlüğün yeni taktik politikalarıyla paralellik arz ediyor. ABD emperyalizminin Ortadoğu'da daha fazla söz sahibi olmak amacıyla başlattığı Körfez Krizi'nin ülkemize yansıyan yönü emekçi halklara baskı, zulüm temelinde şekilleniyor. Ard arda girilen pratiklerle parti binaları basılıyor, gazeteciler öldürülüyor, şehit cenazelerini sahiplenen insanlar operasyonlarla toplanarak işkenceden geçiriliyor, yargısız ev infazlarının sayısı hızla çoğalıyor. Hem de demokratikleşme yönünde adım atacağı, idam cezalarını kaldıracağız söylemleri arasında. Emekçi halk muhalefetinin boğulmasına yönelik gerçekleştirilen bu azgın saldırılardan biri de İstanbul Fatih'te gerçekleşti.

11 Şubat Perşembe günü saat 15:00'da Fatih Cami-çeşme Mevkii Yasemin Sokak'ta Mardin nüfusa na kayıtlı Seyfettin Özdemir'e ait eve baskın düzenleyen Siyasi Şube'ye bağlı polisler **Hamdin Salgıç** ve ev sakinlerinden Gülistan Özdemir'i katlettiler. Emniyet kaynaklarına çatışma sonucu öldürüldükleri belirtilmesine rağmen yaşanan bir çatışma değil, direkt infaz olduğu apaçık bir gerçek. Çatışma çıktığı söylenen evin pencerelerinde hiç kurşun izinin olmaması, çatışma çıktığı denilen evde yaşayan diğer 11 ferdin sapaşları olması, infazdan sonra savelüğün talimatları dışında bütün bir binanın basına kapatılması ve görüntü alınmasına izin verilmemesi bu olayın da daha önce yaşanan

pratikler gibi sağ olarak yakalananların sorgusuz-sualsız katledildiğini gösteriyor.

Infazın ardından ev sahibi Seyfettin ve eşi Emine Özdemir ile çocuklarını gözaltına

alan polis, infazın üstünü ortebilmek için elinden gelen herşeyi yaptı. Devreye giren avukatların, DKO temsilcilerinin bütün girişimlerine rağmen gözaltında tutulan ev sa-

kinleri işkenceden geçirilirken, ertesi gün Hamdin Salgıç'ın cesedi yakınları tarafından teşhis edildi. Salgıç'ın cenazesi yakınları tarafından alınarak Mardin'in Savur İlçesi Avına Köyü'nde toprağa verildi.

Bir konfeksiyon fabrikasında işçi olarak çalışan Gülistan Özdemir'in cenazesi ise tehdit ve baskılar sonucunda sivil polisler tarafından zorla Kanarya Mezarlığı'na toprağa verildi. Gözaltı sırasında anne Emine Özdemir'e cesedin Adli Tıp'tan polislerce alınması içeren bir yazı imzalatılması girişimine karşın, Emine Özdemir cenazenin kendisi dışında kimseye teslim edilmemesi yönünde diretti. Bunun üzerine baba Seyfettin Özdemir'e yazıyı işkence sonucu zorla imzalatan İstanbul Emniyet Müdür yardımcısı Huseyin Arpaç ve Atilla Çınar 5 Şubat Cuma günü, baba Özdemirle birlikte gittikleri Adli Tıp'tan Gülistan Özdemir'in cenazesini aldılar.

500 kişilik çevik kuvvet polisi tarafından Kanarya Mezarlığı'na getirilen cenaze, yoğun güvenlik önlemleri altında defnedildi.

Fatih'te gerçekleştirilen yeni infazla birlikte artık bireylerin yaşam haklarının tehlike altına girdiği, "suçlu" olarak addedilen insanların mahkeme, esir kamplarına kapatmak gibi hakim sınıflar açısından "kültür" oluşturan uygulamalara başvurulmadan ortadan kaldırıldığı bir süreçten geçiyoruz. Yarı sıranın kinde olduğunun belirsizliği bu süreci geri çevirmenin yine toplumun leri kesimlerinin yükseliyeceği karşı-koyuşla mümkün olacağı beyinlere kazınmalıdır. Bu karşı-koyuşlar gerçekleştirilmediği ölçüde bu tip infazlar daha da çoğalarak yeni tipte saldırıların önünü açacaktır ●

GİRESUN ESİR KAMPI'NDA AÇLIK GREVİ

Haber Merkezi: "Cezaevlerinde Hükümlü ve Tutukluların Hakları ve İyileştirmeleri" için "girişimler" içerisine giren Adalet Bakanlığı'nın projeleri işleyedursun, esir kamplarının nesnel gerçekliği duymayan kulaklara, görme-yen gözlerle devrimci, komünist, yurtsever tutsakların hangi koşullar içerisinde yaşamaya çalıştığını gösteriyor. Dönem dönem üstü kapalı piyasaya sürülen "cezaevlerinin iyileştirilmesi" projeleri hakim sınıfların genel geçer politikalarıyla tezat oluşturuyor. En ufak insani hakların dahi görmezden gelindiği, esir tutsakların tedavilerinin dahi yapılmayarak ölüme gönderildiği, "ya teslimiyet, ihanet ya da ölüm" ikileminin dayatıldığı esir kamplarında sorunlara paralel olarak direniş de alan özgölünde kendisini dayatıyor.

Erzurum Esir Kampı'nda giriştiği taktik saldırıda yenilgiye uğrayan diktatörlük, çaresizliğini gizlemek ve sonuç almak için tekrar yüklendiği esir kamplarında yine direliğin ateşle yanmaya başladı.

Giresun Esir Kampı'nda 8 Ocak'ta 18 PKK'li tutsak tarafından, idare tarafından uygulanan kelepçeli tedavi, ziyaretçilere yönelik baskı ve gözaltı, hakkında toplanma kararı bulunmayan gazete, dergilerin içeri alınmaması, keyfi idare ve uygulamaların, asker ve gardiyanlarca başvuru tehdit, tahrik, sözlü ve fiili saldırıların ortadan kaldırılması amacıyla başlatılan açlık grevi 38. gününe girdi.

Tutsak temsilcileri Hacı Kaplan ve Taner Bacalan tarafından

yapılan açıklamada idarenin 12 Eylül esir kampları sürecini aratmayan uygulamaların kaldırılması ve diğer esir kamplarında bulunan siyasi tutsakların elde ettiği yaşam koşullarına ulaşmak için başlattıkları direnişe 2 Şubat'ta 10 tutsağın daha başladığı ifade edildi.

Ölüm sınırına yaklaşan tutsaklarda ciddi rahatsızlıkların başladığı açlık grevinin çözüme ulaşması için tutsaklarla birlikte harekete geçen THYD-DEK (Tutuklu ve Hükümlü Aileleriyle Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği)'nin ve diğer demokratik kitle örgüt ve kurumlarının çabaları da sağır

duvarlara çarpıyor. Esir kampına gönderilmek üzere oluşturulan heyetin, Adalet Bakanlığı Ceza ve Tevkif Evi'ni Genel Müdürü Huseyin Turgut'a yaptığı başvuruya 6 Şubat Cuma günü verilen yanıt, açlık grevi ile ilgili olarak Genel Müdürlüğün ve Giresun Cumhuriyet Başsavcılığı'nın gerekli girişim ve çalışmalarda bulunduğu gerekçesiyle "şimdilik" uygun görülmediği şeklinde oldu. Esir kamplarında yaşanan sorunları kamuoyunun gözünden kaçırmak isteyen diktatörlüğün yöntem olarak kullandığı bu hareket sonucunda tutsaklar her gün biraz daha ölüme yaklaşıyor ●

HABER-SEN SÜRGÜNLERİ KINADI

Halkın Günlüğü/İstanbul: Kamu Emekçileri Sendikaları Konfederasyonu (KESK)'na bağlı Haber-Sen İstanbul Şubesi Başkanı Enver Işık ve eski yöneticilerinden Neriman Tengiz'in sürgün edilmesini protesto etmek için, 12 Şubat Perşembe günü Avcılar Türk Telekom Müdürlüğü önünde biraraya gelen Haber-Sen üyeleri bir basın açıklaması yaptılar. Saat 12:00'da başlayan eylemde "Sürgünler Bizi Yıldıramaz", "Yaşasın Örgütlü Mücadelemiz", "Baskılar Bizi Yıldıramaz" sloganlarını atarak sürgünlere ve baskılara karşı tepkilerini dile getirdiler.

Türk Telekom Müdürlüğü önündeki yolu kapatan Haber-Sen üyeleri adına basın açıklamasını okuyan Haber-Sen

Genel Başkanı İsmail Çınar, sürgünlere ve baskılara asla izin vermeyeceklerini, bu saldırıların onurlu insanlara yapılmış bir saldırı olduğunu belirterek, "Bu sürgünleri yapanlar 1997/70 sayılı Başbakanlık Genelgesi'ni de hiçe sayarak suç işlediklerini unutarak çalışma barışını bozmaktadırlar. Haber-Sen üzerinde oynanmak istenilen bu oyunlara son verilerek, bugüne kadar yapılan sürgün kararları derhal geri alınmalıdır" dedi.

İsmail Çınar'ın konuşmasının ardından, "Devlet Götüm-lü Sendikaya Hayır", "Baskılar, Sürgünler Bizi Yıldıramaz", "İşçi, Memur Elele Genel Greve" sloganlarını atan Haber-Sen üyeleri dağıldılar ●

Analalar: "Sessiz çığlığımız sürececek"

*Dayanılmaz bir yere vardı artık
düşmana duyulan nefret,
dur geliyor ona göğsümüzün kafesi...
Hazırlan ey kalabalık,
bu son yürüyüş olacak;
dinleyin ey zorbalara
yeryüzü değişmek üzeredir.*

Halkın Günlüğü/İstanbul: Yaklaşık 33 aydır gözaltına alınan, kaçırılan, kaybedilen evlatlarının, yakınlarının, eşlerinin, babalarının akıbetlerini öğrenmek ve bilinen katillerinin kamuoyuna teşhirini yapmak amacıyla Galatasaray Lisesi önünde oturan Cumartesi Anneleri 142., 143. ve 144. kez biraraya gelerek çete devlete olan öfkelerini dile getirdiler.

142. HAFTA: Her hafta olduğu üzere "Gözaltında Kayıplar İçin Oturuyoruz" 142. Hafta yazılı pankart yere açıldı. Kayıpların fotoğrafları yerlerini aldılar ve oturma eylemi başladı. Eylemde ilk önce 33 aydır kayıpların failinin, açıklanan "Susurluk Raporu" ile devlet olduğunun devlet ağzıyla itiraf edildiği açıklandı. Ardından Haklar ve Özgürlükler Platformu Dönem Sözcüsü **Oya Gökbayrak** tarafından, 24 Ocak 1995 tarihinde kaçırılan ve 12 Nisan 1995 tarihinde kırıkale'de kafasına kurşun sıkılarak katledilen Sağlık-Sen kurucularından **Ayşenur Şimşek** tanıtıldı.

Okunan açıklamada; "Bizler ülkemizde ve dünyanın bütün ülkelerinde insanlığın kurtuluşu için çehit olan tüm insanları bizden bir parça olarak gördük. Bu bilinçle Kürdistan'daki tüm kayıplar ve burada yanıbaşımızda kaybedilen **Hüseyin Toraman**, **Hasan Gülünay**, **Talat Türkoğlu**, **Fehmi Tosun**, **Hasan Ocak** ve ismini sa-

yamadığımız daha nice yigit insanlarımız için mücadele ettik. Kaybedilen bütün evlatların acısını kendi evlatlarının acısı gibi yüreğinde duyan **Şehit ve Tutsak ailelerimiz** ve 18'inde **Sibel Yalçın** gibi nice gençlerimiz **İstanbul**, **Ankara** ve diğer şehirlerimizin sokaklarında kimileri bedenlerini, kimileri canlarını ortaya koyarak kayıplar mücadelesindeki yerlerini aldılar.

Tüm duyarlı insanlar gözaltında kayıplara karşı mücadelesini sürdürürken Susurluk devleti kaybetmeye, katletmeye devam etti. Katil devletten kendisini yargılamasını beklemiyorduk ve hepimizin bildiği gibi Susurluk devleti yine iş başında, daha dün Adana'da üç devrimciyi katleden devlet, biz Türkiye halklarına 'ben Susurluk devletiyim, yaparım' mesajını veriyor.

Anna Susurluk devletinin ülkemizde akıttı

ğı kana rağmen bağımsız demokratik bir ülke mücadelemizi kararlılıkla sürdürüyoruz. Bizlere susup oturmak yarasmaz. Bizlere katillerimizle barışmak yarasmaz. Bizlere katillerin meclislerine girmek yarasmaz" denildi.

Daha sonra Elazığ'dan gelen İHD Elazığ Şube Başkanı **Cafer Demir** bir açıklama yaptı.

Demir açıklamasında 18 Eylül 1994 tarihinde Tunceli İli Kutudere Köyü Mirik Mezrası'nda kolluk güçlerince evlerinden gözaltına alınan ve kendilerinden bir daha haber alınamayan **Hüdar**, **Hatun**, **Ali** ve **Veter Işık**, **Düzali**, **Gülizar** ve **Dilek Serin**'in kaybedilmelerinin, kamuoyunun duyarsızlığından kaynaklandığını belirtti. Açıklamanın ardından kitle zılgıtlar çekerek ve "Anaların Öfkesi Katilleri Boğacak" sloganlarını atarak dağıldı.

143. HAFTA: Galatasaray Lisesi önünde Şubat Cumartesi günü 143. kez biraraya gelen Cumartesi Anneleri yaptıkları açıklamada bir insanı kayıtlara geçirmeden, gayriresmî yollardan gözaltına alınma suç olduğu, devlete içiçe geçmiş organize suç örgütlerinin işledikleri suçların devlet sırtı altında yazıyla üzerinin örtülmesine asla ve asla izin verilmeyeceklerini, tüm engelleme çabalarını rağmen inatla her hafta suçluları teşhir edebileceklerini belirttiler. Ardından **Şenar Yurda** tarafından 143. Hafta kayıp tanıtımı ile ilgili açıklama okundu. Açıklamada; Şubat 1984 tarihinde İstanbul'da yaralı olarak gözaltına alınan ve bir daha kendisinden haber alınamayan (görgü tanıklarının emniyetle yoğun işkence altında görmelerini rağmen) **Maksut Tepeli** tanıtıldı. Ardından 12 Nisan 1992 tarihinde Kadıköy'de evinde yapılan polis baskınında katledilen tiyatrocu **Ayşe Gülen**'in annesi **Fatma Gülen** bir açıklama yaptı.

144. HAFTA: 14 Şubat Cumartesi günü 144. kez biraraya gelen Cumartesi Anneleri'nin konukları 12 Şubat 1995 tarihinde gözaltına alınan, bir daha kendisinden haber alınamayan **Cüneyt Aydınlar** ve 13 Şubat 1996 tarihinde kaçırılan ve 14 Şubat 1996 Şubat'a bağlayan gece başına 6 kurşun sıkılmış halde cesedi bulunan **Kemal Yoldaş** taydı.

Yapılan açıklamada Aydınlar ve Yoldaş'ın kaybedilmesi katledilmesi kınanarak, fail meçhul cinayetlerin, yargısız infazların ve gözaltında kayıpların bu ülkede yaşamın ayrılmaz bir parçası olduğu, bu parçanın en son örneği olan **Mehmet Özdemir**'in haftalardır süren mücadeleye rağmen bulunamadığı belirtildi.

EMİNÖNÜ BELEDİYESİ ÇALIŞANLARI NEMALARI İÇİN DİRENİYOR

Haber Merkezi: 1998 yılında yürürlüğe giren 3417 sayılı "Çalışanların tasarrufla teşvik edilmesi ve bu tasarrufların değerlendirilmesine dair kanun" gereğince almakta oldukları aylıklardan; çalışandan %2, işverenenden %3 oranında kesilerek TC Ziraat Bankası'nda çalışan adına açılan hesaba her ay yatırılması yasal zorunluluk iken, birçok kurumda olduğu gibi Eminönü Belediyesi de bu paraları banka hesabına yatırmayarak keyfi harcamalarda kullanıyor. Marşlarından düzenli olarak kesilen zorunlu tasarruflardan dolayı

nemalarını alamayan Eminönü Belediyesi çalışanları 5 Şubat'ta yaptıkları toplantıda eylem kararı alarak aynı gün eyleme başladılar.

İlk olarak Harb-İş salonunda toplantı bitiminde Belediye binasına yürüyüş yapan memurlar, "Nemalar Gaspedilemez", "Nema Hakkımız Söke Söke Alırız" sloganlarını atarak alkışlı protestolarla eyleme başladılar. Aynı gün mesai bitiminde saat 16.30'da Belediye binası önünde toplanan sendi-

ka üyesi memurlar Sultanahmet Ayasofya Meydanı'na kadim sloganlar atarak yürüdüler.

6 Şubat Cuma günü Belediye Meclis Salonu önünde toplanan memurlar taleplerini iletmek üzere meclis üyeleri ve Başkanlığı ile görüşmek istediklerini belirttiler. Belediye yetkililerinin Eminönü Emniyeti'nden yardım talebinde bulunması üzerine Emniyet Amiri emrinde bir grup emniyet mensubu da meclis salonuna gelerek memur temsilcileri ile görüşti. Memurların kararlı tutumuna üzerine Meclis, çalışanlarına söz vererek memur temsilcileriyle görüşmek zorunda kaldı.

Görüşmelerden olumlu bir sonuç çıkmayınca memurlar yeniden Belediye Bahçesi'nde toplanıp nemalarını alıncaya kadar eylemlerini devam ettireceklerine dair karar alarak, Sultanahmet Ayasofya Meydanı'na doğru yürüyüşe geçtiler. Yürüyüş boyunca, "Çetinsaya Çetesi Nemaları Gaspetti", "Nema Hakkımız Söke Söke Alırız" vb. sloganlar atan memurlar Ayasofya Meydanı'ndan servis araçlarına binerek, işyeri temsilcilerinin aldıkları karara göre her gün saat 12.05'te yeme boykotu, slogan, alkış, mesai bitiminde Ayasofya Meydanı'na kadar alkış ve sloganlı yürüyüş şeklinde devam edecek eylemler karşısında işverenin duyarsız kalması halinde iş bırakma, işyeri işgali de dahil olmak üzere bir çok eylem türlerini başvuracaklarını, zorunlu tasarruflarının tamamı bankaya yatılmadan eylemleri sona erdirmeyeceklerini belirttiler.

KDLP'DEN SOSYALİST BASINA EYLEMLİ DESTEK

Halkın Günlüğü/Kartal: Kartal bölgesinde bulunan liselerde öğrenci gençliğin demokratik istem ve taleplerini karşılamak, liselerde geliştirilmek istenen tek tip öğrenci kimliğine karşı durmak, sorgulayan, düşünen öğrenci kimliğini yaratmak amacıyla oluşturulan KDLP (Kartal Devrimci Liseler Platformu), devrimci sosyalist basın üzerinde yürütülen baskıları eylemle protesto etti.

Partizan Gençlik, **Emek Gençliği**, **Yurtsever Gençlik**, **Okul ve Ülke**, **Özgür Lise** tarafından oluşturulan platform, başta Ülkede Gündem ve Emek Gazetelerinin OHAL bölgesine sokulmasına, devrimci, sosyalist basına yapılan saldırılar ile üniversite ve liselerde yürütülen faşist saldırıları 27 Aralık Salı günü Kartal Meydanı'nda kitlesel basın açıklamasıyla protesto etti.

Saat 16.00'da EMEP Kartal İlçe Binası önünde toplanan platform üyeleri "Özgür Basın Susturulamaz", "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "Faşizme Karşı Omuz Omuza", "Yaşasın Öğrenci Dayanışması" sloganları eşliğinde, katledilen üniversite öğrencileri **Ümit Cihan Tarho**, **Ayşe Nemiş Aslan** ve **Ali Serkan Eroğlu**'nun resimlerini taşıyarak yürüyüşe geçtiler.

Platform adına yapılan basın açıklamasının ardından destek amacıyla gazete satışı yapmak isteyen öğrencilere polislerin saldırmalarıyla kısa süreli bir işleme yaşandı. Kararlı bir şekilde polis saldırısını püskürtten platform üyeleri daha sonra marşlar ve sloganlar eşliğinde toplanma noktasına yürüyerek eylemi bitirdiler.

Bir direnişin anatomisi; BRANDİ

Halkın Günlüğü/İstanbul: Diğer tüm hak arama mücadelelerinde olduğu gibi onlar da işveren devlet baskısında her türlü baskı ve zor yöntemleriyle hırsızca getirilmeye çalışıldılar. Sendikal hak talebiyle girdikleri 3 aylık direniş maratonunda inanç ve kararlılıklarından hiç ödün vermediler. İşe başladıklarında sadece patronla mücadele edeceklerini sanırken devletin kolluk güçleri ve en önemlisi işyerine sokmak için dışı dışı mücadele verdikleri sendikayla uğraşmak zorunda kaldılar.

2 4 Şubat '98'de Sirketi İş Mahkemesi'nde verilecek kararla yeni bir döneme girecek olan direniş, süreç içinde gelişimiyle ilgili değerlendirme yapmak üzere Halka'da kurulu bulunan işyeri önünde ziyaret ettik. Direnişte bulunan 117 işçinin servis masrafları çok fazla maddi külfet getirdiği için işyeri önünde belli bir işçi kitlesi toplanıyor. Sayıları genellikle 25'i geçmeyen işçilerin bir çoğu görev dağılımı sonucunda gerekli yerlere dağıtıldığı için direniş komitesinde görevli Hüseyin Tanrıkulu'nun da aralarında bulunduğu 5 işçiyle görüşebiliyoruz. İşyeri önünde doğal mekan olarak kullandıkları küçük lokantadan daha ileride bulunan bir pastaneye giderek orada sohbet devam ediyoruz.

Brandi direnişi, sendikayı işyerine getirmek üzere yemek boykotuna geçen öncü işçilerden önce 1. daha sonra 5'inin işten atılmasıyla bir üst boyuta sıçrar. İşçilerin tümü iş bırakma eylemine geçerler. Grev çağırımı kurum işçilerin çadır direnişi 35 gün devam eder. Fabrika ortakları Mahir Nayır, İlhan Demir ve Kemal bu süreçte mafyayı da devreye sokar. Ülkücü faşistlerden müteşekkil mafyanın devreye girmesiyle işin rengi değişir; tehditler, saldırılar, satın alma girişimleri hız kazanır.

Devletin polisi ise her daim patronların emrindedir zaten. Çadır direnişinin 35. gününde polis saldırısı başlar. Çadır yıktır, işçiler dövülerek gözaltına alınır. Gözaltılara karşı çıkan işçilere ise mafya saldırır. Direnişin ilk günlerinde işyerine çalışmak üzere getirilen 200 Romen işçinin işbaşı yapması direniş-

çilerce engellenir. Patronların, direnişi bu yönlü karma çabaları hiç bir zaman tutmaz.

Direnişin kararlı tutumu patronların cephesindeki dalışı su yüzüne çıkarır. Direnişi kırmak için devreye sokulan mafya, işçilere karşı girdiği "gayretli" mücadelenin karşılığı olarak patronlardan 100 milyar ister. Ödeme konusunda çıkan anlaşmazlık sonucunda patronlardan Mahir Nayır mafyanın cezalandırılması sonucu yaralanır. Uzlaşma girişimleri sonucunda 11 milyar alan mafya direniş sa-

hasını terkeder. Patronla, mafyayla, polisle karşı karşıya gelen işçiler, bu defa da sendi kayla uğraşmak zorunda kalırlar. Üyelik adlatlarını cebde indiren, ancak işçilerin en çok zorlandıkları ekonomik gereksinimlerini daha karşılanmayan Tekstil-İş 2 No'lu Şube yöneticileri, işçilerin her çıkışını baltalamak için elin-

dönemde ileri çıkan Albayrak, Tıbbet, Reslan işçileriyle ortak komite örgütlenir. Direnişçi işçiler, ortak komiteyle kendilerini işçi sınıfına, demokratik kurum ve kuruluşlara, kamuoyuna daha yoğun olarak ifade ederler. Talepler sadece ekonomik değil, ülkenin sosyal gündemine denk düşen açılmalarda içerir. Direniş içerisinde daha bir siyasallaşan, yoğunlaşan işçilerin artık düzensiz bir beklentileri kalmamıştır. "Hak verilmez alınır" şiarıyla yola çıkan işçilerin güvendikleri tek silah artık kendi öz güçleridir.

Düzenin tüm pisliklerini direniş süresince en ince ayrıntılarına kadar gören işçilere en büyük destek devrimci, sosyalist güçlerden gelir. Medyasıyla (Hürriyet, Brandi Fabrikası'nın hemen yanbağında) polisiyle, siyasileriyle, sarı sendikalarıyla işçiyi kendi direniş içerisinde boğmaya çalışanların aksine, tüm yapı ve kurumlarıyla devrimci, sosyalistler hep Brandi işçisinin yanındadır. Güçleri oranında her türlü desteği sunarlar. Brandi işçisinde dostun-düşmanın ayrıldıkları, kime nasıl davranacağını artık çok iyi bilir. Sınıf dostlarıyla ortak mücadele içerisinde işverene geri adım atmayan Brandi işçisinin direnişi, patronların fabrikayı kiraya vererek, alanı terk etmesini getirir. Fabrikanın ismini Murat Tekstil olarak değiştiren yeni işveren de fabrikayı devretme hazırlığı içerisinde.

24 Şubat'ta büyük bir ihtimalle sonuçlanacak olan mahkemenin kararı, işçiler için pek önemli değil. Çünkü bütün kararları değiştirebilecek tek gücün ayarında varmış durumdadır. Çünkü onlar, "Biz kendi örgütlü gücümüze güveniyoruz. Sınıf dayanışması önem kazanıyor. Siyasi partiler, DKÖ'ler yardımcı oldular ve bundan sonra da yanımızda olacaklardır" diyorlar.

SENDİKA AĞALARI GÜNAH ÇIKARDI

Halkın Günlüğü/İstanbul: Aylar öncesinden sendikal hakları için mücadele başlatan ve bu mücadelenin karşılığı olarak işten atılan Brandi işçileri, Cam-İş Makina Kalıp işçileri ve Albayrak işçileri, sarı sendika ağalarının akıllarına DISK'in 31. yıldönümü kutlamalarında geldi.

Çok zor şartlar altında aylardır oourlu bir şekilde direnişte bulunan işçiler nihayet sarı sendika ağalarının vicdanını sızlattılar(!). DISK Genel Yürütme Kurulu ve Merkez Yürütme Kurulu, DISK'in kuruluşunun 31. yıldönümü nedeniyle aldıkları karar doğrultusunda, başta işçilerin ve kamuoyunun gözünü boyamak ve günah çıkarmak amacıyla direnişçi işçileri 13 Şubat Cuma günü ziyaret ettiler.

DISK yöneticileri ve DISK'e bağlı sendika yöneticileri ile duyarlı devrimci, demokrat insanlardan oluşan yaklaşık 150 kişilik topluluk ilk ziyaretini 4 aydır direnişte olan ve bu süre içerisinde işverenin paralı adamları ile polis saldırılarına defalarca maruz kalan, direniş çadırları yıkılan ve işverenden çok bağlı bulundukları sendikaya karşı direniş sergi-

leyen BRANDİ tekstil işçilerini ziyaret ettiler. Saat 11:00'da gerçekleşen ziyarette DISK Genel Başkanı Ridvan Budak bir konuşma yaptı. Budak konuşmasında; "Brandi işçileri sendikalaşmaları için 117 kişi işten çıkarıldılar. Suçları anayasal haklarını kullanmaktır, cezaları işten atılmaktır. Bu bizim ayıbımız, bu Türkiye sendikal hareketinin ayıbı..." diyerek günah çıkardı. Ridvan Budak konuşmasından sonra hızla arabasına binerek ayrıldı. Daha sonra halaya duran işçiler coşkulu bir şekilde; "Yaşasın Sendikal Mücadelemiz", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganlarına atıldılar. Çeşitli iş kollarında çalışan işçilerin, direnişçilerle dayanışma amacıyla getirdikleri yardım paketleri Brandi işçilerine teslim edilerek, toplu bir şekilde Şişe Cam Kalıp işçilerini ziyaret etmek için hareket edildi.

Saat 13:00 civarında Şişe Cam önüne gelen kitle, burada sloganlarla 52 gündür grevde olan işçilerle buluştu. "Herkes Çalışma Hakkı", "İnadına Sendika, İnadına DISK" vb. sloganların atıldığı, çeşitli döviz ve pankartların açıldığı ziyarette; Birleşik Metal-İş Sendikası'nın bir yöneticisi ile DISK

den geleni yaparlar. Kazım Doğanlar, Ridvan Budaklar sırtlarından ekmek yedikleri işçileri her fırsatta işverene satmakta tereddüt etmezler. Kendilerine arpağık gözüyle bakarlara en iyi cevabı yine işçiler verir. Dedeman Otel'i'nde yapılan DISK Genel Kurulu'na giden işçiler, sendika ağalarına anlattıkları dilden yanıt verirler.

Direniş, Brandi işçisinin işçi sınıfı içerisindeki ileri unsurlarla daha bir kaynaşmasını da beraberinde getirir. İstanbul genelinde aynı

Genel Sekreteri Murat Tokmak birer konuşma yaptılar. DISK Genel Başkanı Ridvan Budak'ın gelmediği ziyarette, konuşma yapan Tokmak; işverene seslenerek bu grevin kırılması için işçileri tek tek vazgeçirme çabasına girmemeye ve sendika ile anlaşma masasına oturmaya çağırdı. Konuşmalar ve

sloganlardan sonra ziyaretçiler toplu olarak 254 gündür direnişte olan Albayrak işçilerini ziyaret için hareket ettiler. Burada Nakliyat-İş Genel Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu ve DISK Genel Sekreteri Murat Tokmak birer konuşma yaptılar. Ziyaret coşkulu sloganlar ve halaylarla sona erdi.

POLİSİN AJANLIK HAYALI

Halkın Günlüğü/Kayseri: Devrimci, sosyalist basın üzerinde estirilen baskı politikalarının bir sonucu olarak sistemli hale getirilen ajanlaştırma girişimlerine Kayseri polisi tarafından hız kazandırıldı.

11 Şubat Çarşamba günü gazetecimizin Kayseri temsilciliğinden çıkıp, evine giderken TMSH ekibi tarafından gözaltına alınan okurumuz Fırat Ergün'e ajanlık teklifi yapıldı. Yaklaşık 1 saat boyunca plakasını öğrenemediğimiz bir araçla dolaştırılan Ergün'e, gazetecimiz temsilciliği ile ilgili sorular sorularak bilgi istendi. Sorgudan sonra okurumuzu serbest bırakan TMSH ekibi, Ergün'e para karşılığı

ajanlık teklifinde bulundular.

14 Şubat Perşembe günü ise Kurtuluş Gazetesi okuru Ecevit Kalkan'a ajanlık teklifinde bulunuldu. Kazancılar Caddesi'nde kimliği belirsiz(!) 5 kişi tarafından zorla bir araca bindirilen Kalkan, saat 10:45'ten saat 13:00'a kadar dolaştırıldı. Kalkan'a 45 milyon lira karşılığında ajanlık teklifinde bulunan 5 kişi, Kurtuluş Gazetesi Kayseri Temsilcisi Engin Kulcul'u ve 11 Şubat Çarşamba günü gözaltına alınıp serbest bırakılan Fırat Ergün'ü öldüreceklerini söylediler. "Halkın Günlüğü ve Kurtuluş cephaneliklerini"de soran kimliği belirsiz(!) şahıslar daha sonra Kulcul'u serbest bıraktılar.

BELEDİYE İŞÇİLERİ TOPLU İŞ GÖRÜŞMELERİ ÖNCESİNDE

İşverene gözdağı verdiler

Halkın Günü/İstanbul: Enflasyonun üçlü rakamlara ulaştığı ve en düşük ev kirasının 30.000.000 (otuz milyon) TL olduğu günümüzde; yıllardır İstanbul'un çöpünü toplayan, yangını söndüren, asfaltını yapan, ulaşımını sağlayan, parkları yapan ve temizleyen milyon(!) belediye işçileri, bugüne kadar aldıkları 35.000.000 TL olan maaşlarına veda etmek için 1998 2000 yıllarını kapsayacak toplu iş sözleşme görüşmelerine başladılar.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve bazı ilçe belediyelerinde çalışan yaklaşık 15 bin işçiyi kapsayan, 1998 2000 yılları için geçerli olacak toplu iş görüşmeleri öncesi işçiler, İstanbul Büyükşehir Belediyesi önünde 12 Şubat Perşembe günü gövde gösterisi yaptılar. Yaklaşık 1500 kişilik katıldığı kitlesel basın açıklaması saat 13.00'da gerçekleşti. "İşyeri Değişikliği ve Sürüne Son", "Tasaronları Değil, 35 Milyona Çalışan İşçiyi Görün", "Biz İşçiler İnsanca Yaşamak İstiyoruz", "35 Milyona Yaşanacak Şehir Aranıyor" vb. dövizlerin, "Yaşasın İşçilerin Mücadele Birliği" yazılı pankartın açıldığı kitlesel basın açıklamasında işçiler sık sık, "Yaşasın İşçilerin Birliği", "Birlik-Mücadele-Zafer", "İşçiyiz, Haklıyız, Kazanacağız" sloganları ile işverene taleplerini iletirken, İstanbul halkına da "milyoner" olmadıklarını

göstererek kendilerine destek olmaları çağrısında bulundular.

Belediye-İş Sendikası İstanbul Şubeleri öncülüğünde gerçekleşen kitlesel basın açıklamasına, Tüm Bel-Sen ve İşçi Sendikaları İs-

"Günlerdir yanbaşınazda bulunan Ortadoğu'da savaşı çıkartkanlığı yapılmaktadır. Ortadoğu'daki savaş, ne Irak'ın saraylarının kapılarını ABD'ye açmamasından, ne de Irak'ın nükleer silah imal etmesinden

tanbul Şubeler Platformu da destek sundu. Kitlesel basın açıklamasını işçiler adına Belediye-İş Sendikası Örgütlenme Genel Sekreteri Ali Özgül okudu. Özgül yaptığı basın açıklamasında; ABD'nin Irak'a yönelik saldırı hazırlığında olduğuna dikkat çekti. Özgül

kaynaklıdır. Ortadoğu'daki esas sorun, Saddam'la ABD arasındaki petrol kavgasından kaynaklanmaktadır. Bunun faturasını da Irak halkı çekecektir. Biz sendikalar, bunun karşısında güçlerimizi birleşt-

rip herkeste iştir almaya çağırıyoruz." diyecek, halkı bu konuda duyarlı olmaya çağırdı. Özgül ayrıca, belediye işçisinin içler acısı durumuna değindiği konuşmasında; bugün işçilerin aldığı maaşın sadece gıda harcamasına yettiğini, işçilerin geçinebileceği kadar ücret istediklerini vurgulayarak; "Enflasyonun üç rakamlı olduğu gerçeği gözünüzde bulundurulursa, ücretlerimizin düştüğü durumun nasıl komik olduğu zaten ortaya çıkmaktadır. İstanbul'da en düşük kiranın 30 milyon lira olduğu koşullarda sağlık ve eğitim gibi giderlerini de eklediğimizde aldığımız ücret zaten yetmemektedir. Buna, 4 kişinin yaşaması için gerekli olan gıda harcamasını eklemiyoruz. Bütün bu nedenlerle, bugün için almakta olduğumuz ücret sadece ve sadece zorunlu gıda harcamalarına yetmektedir."

Bugünkü ücretler, elbette sadece yapılan sözleşmelerle ilgili değildir. Ülkede yaşanan ekonomik ve siyasal gelişmeler belirleyici olmaktadır. Bugün ülkemizde yaşanmakta olan bütün siyasal ve ekonomik olumsuzlukların, yolsuzlukların, örtülü ödeneklerin vs'nin faturası biz emekçilere yüklenmektedir." dedi. Özgül'ün konuşmasını ardından işçiler dağılırken, sendikacılar da TİS görüşmelerine başlamak için İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne gittiler ●

ÖRGÜTLÜ KADINLARDAN HADEP'E DESTEK ZİYARETİ

Halkın Günü/İstanbul: Özgürlük Örgütü Güçte Kadın Platformu (Özgür Kadın Derneği, HADEP Kadın Kolları, Özgür Kadın ve Dayanışma Vakfı Girişimi, MKM Aile Girişimi, Yaşanda Özgür Kadın Dergisi, Kürt Enstitüsü, TOHAV'lı Kadın Avukatlar, Anadolu TUDAP'lı Kadınlar, GÖÇDER'li Kadınlar, Emekçi Kadınlar Birliği, Demokratik Haklar Platformu, Sarıgazi EKB, Yeni Demokrat Kadınlar, BEKSAV, Can Kadınlar Derneği, MKM, Ülkede Gündem Kadın Çalışanları, Jiyane Rewşen) birleşenleri 14 Şubat Cumartesi günü, saat 12:45'de, 8 Mart 1998 Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nü amaçla uygun, görkemli bir duruşla karşılayacaklarını kamuoyuna duyurmak, son günlerde HADEP'e yönelik baskıları protesto etmek ve HADEP'e destek ziyaretinde bulunmak amacıyla Galatasaray Lisesi önünde toplanarak bir basın açıklaması yaptılar.

Gözetiminde kayıplara karşı her hafta Cumartesi günü gerçekleşen, "Cumartesi Anneleri"nin 144. haftası oturma eyleminin hemen ardından gerçekleşen basın açıklamasına yaklaşık 400 kişi katıldı. Zilgılarla ve "Yaşasın Halkların Kardeşliği", "HADEP Halktır, Halk Burada" vb. sloganların atıldığı eylemde kadınlar, 8 Mart Özgürlük Örgütü Güçte Mitingi'nin başvurusunu yap-

acaklarını duyurarak, kadının her zaman alanlarda olması gerektiğinin ve alanlarda özgürleşeceğinin vurgusunu yaptılar.

"Gücümüz Örgütlülüğümüzdür" diyen Özgürlük Örgütü Güçte Kadın Platformu birleşenleri; faşist Türk devletinin son günlerde HADEP üzerindeki baskılarını da protesto ettiklerini belirterek, "Susurluk'ta yüzü açığa çıkan kokmuş yönetim, topraklarımızda çifte standart uyguluyor. Bir taraftan Refah Partisi'ni kapatırken, öte yandan HADEP'in il, ilçe ve Genel Merkez'ine bir dizi operasyonlar düzenleyerek, parti merkezlerini adeta talan ederek kullanıma hale getirip, onlarca insanı hiçbir gerekçe göstermeden keyfi bir şekilde gözaltına alabiliyor. Bu saldırılar demokrasi mücadelesi veren tüm güçlere gözdağını amaçlamaktadır. Biz, Özgürlük Örgütü Güçte Kadın Platformu'nda yer alan devrimci, demokrat, yurtsever ve sosyalist kadınlar olarak bu baskıları kınıyoruz. HADEP üzerindeki baskılara derhal son verilmesini istiyor, kamuoyunu bu konuda duyarlı olmaya çağırıyoruz" diyerek, toplu halde HADEP il binasına ziyarette buluncakları duyurusunu yaptılar.

Daha sonra sloganlarla yürüyüşe geçen kitlenin öne çelik kuvvet robotkop ekipleri tarafından kesildi ve akabinde kitle abluka altına alındı. Çelik kuvvet müdürleri ve plat-

form yetkililerinin yaptığı görüşme sonrasında polis, kitlenin sessiz bir şekilde Taksim Meydanı'na kadar toplu olarak yürütmesine izin verdi. Taksim Meydanı'na gelen kitleye HADEP il yöneticilerinden bir kişi, bu-

radan dağılık bir şekilde il binasına doğru gidilmesi gerektiğini duyurdu. Bu duyurudan sonra kitle dağılık bir şekilde HADEP il binasına giderek destek ziyaretini gerçekleştirdi ●

FAİLİ MEÇHUL(!) HIRSIZLIK

Halkın Günü/İstanbul: Özellikle meşhur Susurluk Raporu'nun açıklanmasından sonra hız kazanan yargısız infazlar, kayırmalar ve işkenceli sorgulardan sonra tecavüz olayları yeniden gündemimizi meşgul ederken bu kez Uluslararası Gözetiminde Kayıplarla Mücadele Bülteni (ICAD) Türkiye Seksiyonu şüpheli bir şekilde talan edilip soyuldu. ICAD'ın Beyoğlu'nda bulunan bürosu 1 Şubat gecesi kimliği belirsiz kişiler tarafından kapısı kırılarak içeri girilip talan edildi.

Üç katlı olan binanın bütün katlarında bulunan işyerlerinin de kapılarının kırıldığı faili meçhul hırsızlık olayında, ilginçtir ki bürolarda değerli eşyaların alınmayıp sadece kasetçalar gibi değersiz eşyaların alınması dikkat çekici idi.

İkinci katta bulunan ICAD'ın büroda bulunan bütün çekmeceleri didik didik aranmış ve büroda bulunan bilgisayar, fax makina-

sı gibi değerli eşyalara dokunulmayarak, video, fotoğraf makinesi, 10 adet video kaseti gibi eşyalar alınarak olaya hırsızlık süsü verilmiştir. Bu şüpheli hırsızlık olayı ile ilgili görüştüğümüz ICAD yetkilileri gazetemize yaptıkları açıklamada; "Altı katta bulunan ticari bir firmanın da kapısı kırılarak içeri girilmiş. Büroda belkide milyonlarca lira tutarında mal olmasına rağmen masa üzerinde duran bir kasetçalar almışlar. Bizden de video, müzik seti, 10 adet video kaseti, fotoğraf makinesi alınmıştır. Öte yandan büromuzda bulunan bilgisayar, fax makinesi vb. eşyaların götürülmemesi ve yan binaların bitişik olması nedeniyle üç katın ve tavandan arasındaki kapıların kırılmasından doğan gürültülerin çevreden duyulmaması (!) bizlerin zoraki hırsızlık tabiri-mizi kuvvetlendirmektedir" diyerek son zamanlardaki kontrgerilla çetelerinin eylemlerine dikkat çektiler ●

HER GERİCİ SAVAŞ CİNAYETTİR; YENİ BİR

Körfez, 1991'de, emperyalist-gerici savaş koalisyonunun modern katliam gösterisine sahne olmuştu. CNN ve diğer medya araçları bu canice gösteriyi dünya halklarına gözdağı için olağanüstü bir gayretle sundular. Havai fişeklerin renk cümbüşüne benzer bir gökyüzü deseni içinde modern çağdaş olum araçları Körfez yüzeyine ölüm yağdırdılar. Onbinlerce insan, sözde "bir delinin cezalandırılması" gerekçesiyle öldürüldü. Milyonlarca insanın ekmek ve geçim araçları yerle bir edildi. Koca bir ülke, yaşayan bütün canlılarıyla ölüme mahkum edildi. İnsanların yanı sıra, kuşlar, balıklar ve otlar da öldürüldü. Dünyanın bu mekanında aylarca petrol dumanı ve barut kokusu cehennem bir atmosfer yarattı. Savaş artığı, yaralı bir halk, ilaçsız ve aşız bırakıldı. Para kazanmasına ve paralarıyla ilaç ve ekmek almasına bile izin vermediler.

Peki bütün bunlar ne için yapıldı? Gerçekten, Saddam'ın Kuveyt'i işgal etmesini geri püskürtmek için mi? Halepçe'de binlerce Kürdü Alman kitlesel imha gazlarıyla öldürmesinin hesabını sormak için mi? Yoksa on yıllardır bütün milliyetlerden ve mezheplerden Irak halklarının BAAS mezarından kurtarılması ve "Batı demokrasisinin" gerçekleştirilmesi için mi yapıldı? Yani onca kitlesel katliam, bir ülkenin bütün canlılarıyla birlikte ölüme mahkum edilmesi "adil" bir nedenle mi, "adaleti" gerçekleştirme nedeni ile mi yapıldı?

O ne biçim adalettirki, faşist bir diktatörü "cezalandırmak" adına, diktatörlüğün baskısı altındaki bütün bir ülkeyi ölüme mahkum etmektedir! Ve üstelik bu katliam, dev emperyalist tekel gruplarının uysal memurları durumundaki Birleşmiş Milletlerin ve onlarca "demokrasi" ülkesinin desteğini almaktadır! Küçük, zavallı bir halkı boğmak için Amerika Birleşik Devletleri'nin baskı ve şantajıyla katliam yapmak üzere ABD askeri gücüyle birlikte oraya koşan bu sözde "diktatör Saddam" karşıtı, Kuveyt'in egemenlik haklarını, Kürtlerin yaşama haklarını savunduğunu iddia eden savaş koalisyonu içinde yer alan "demokratik" hükümetlerin tümü gerici savaş katliamının birer onursuz ve yalancı ortaklarıydılar.

Çünkü çok geçmeden, onların diktatör Saddam'ı değil, bu ülkenin halklarını ve bu halkların ulusal dikbaşlılığını hedef aldığı, aslında Saddam'a ihtiyaç duydukları ortaya çıktı. Gerçekte onlar, petrol bölgesindeki ulusların en ufak bir "yaramazlığına" bile göz yummayacaklarını, bölge ülkelerindeki hükümlarlığın bura uluslarında değil kendilerinde olduğunu açıkça itiraf etmek ve halklara gözdağı vermek için bu operasyonu yaptılar. Korudukları ve dayanak yaptıkları Suudi ve Kuveyt faşist-gerici rejimlerinin Saddam diktatörlüğünden geri kalır ne yanı vardı? Her şeye rağmen, iddia ettikleri "adalet" gerçekleşti mi? Tersine, askeri müdahaleye ge-

rekçe yaptıkları bütün iddia edilen konularda tam bir gerileme ve fiyasko ortaya çıkmadı mı? Ne Kürt sorunu çözüldü, ne Irak demokrasisi kuruldu, ne de ülke "diktatör Saddam'dan kurtuldu. Bu ülke halklarının ve çevre ülkelerin durumu sözde "adaletçi savaş"tan sonra daha da kötüleşti ve çekilmez hale geldi. Ve şimdi, sözde aynı "adaleti" gerçekleştirmek için yeniden bölgeye binlerce asker ve binbir çeşit öldürücü savaş aracı sevk edilmektedir. Bu kez gerekçe olarak öne sürdükleri "Birleşmiş Milletler kararlarının yerine getirilmemesi" ve "kitle imha silahlarının, gazların, nükleer ve biyolojik silah stoklarının tasfiye edilmesi"dir. Açıkça emperyalist ve müdahaleci, yoksul halkları emperyalist çıkarlar açısından terbiye etmeyi amaçlayan, dünyanın pek çok yerinde halkların iradesine ve demokrasi isteğine karşı gerici ve faşist rejimleri tesis edip koruyan ABD emperyalizminin uysal bir onay kurumu durumundaki Birleşmiş Milletler Komitesi'nin hangi kararı adil ve vicdani olabilir? Hiçbiri! Herşeyden önce, müdahale gerekçesi olan kitle imha silahları nerede üretiliyor ve Saddam bunları nerelerden temin ediyor? Bu silahları üretenler ve satanlar, "adalet" satıcılığına çıkanlar değil mi? Şimdi savaş oyunu nedeniyle bölge halkları ölüm telaşıyla milyarlarca dolar ödeyerek silahlanmıyorlar mı? Ya da silahlardan korunmak için savaş sanayicilerinden koruma araçları satın almıyorlar mı? Şimdi örnek olarak atılı yapılan Noriega, ABD emperyalizminin halk düşmanı bir ajanı olarak görev yaptığı sürece hiçbir sorun yoktu, silah ve uyuşturucu ticareti yapabiliyordu, halkına zulüm uygulayabiliyordu, ama "yaramazlık" yapmaya başlayınca, suçlu oldu ve tutuklanıp ABD mahkemelerinde mahkum edildi? Bir ülkenin egemenlik haklarını hiçe sayarak işgale girişen ve yöneticilerini tutsak alıp ABD'de yargılayarak mahkum eden ve bunu onaylayan bir BM kurumu, asla adil olamaz. Sadeco güçlünden, üstelik ulusların egemenlik haklarına pervasızca tecavüzde bulunan, zorba bir güçlünden yana olan BM kurumu nasıl adil olabilir? Başta ABD olmak üzere beş "daimi üye" büyük devletin ayrıcalık taşıdığı BM, her şeyden önce kendi içinde "adil" değildir. Kaldıki bugün, o adaletsiz oluşum tarzına sahip BM'nin iradesini de ABD emperyalizmi hiçe saymakta ve yeni bir Körfez Savaşı felaketinde ısrar etmektedir. Amerikan emperyalizmi şu anda yalnızca Irak'ın egemenlik hakkına tecavüz etmekle kalmıyor, bu tecavüzü gerçekleştirirken, örneğin Türkiye'nin egemenlik hakkını da onur kırıcı biçimde çiğniyor ve çirkin bir cinayete ortak olmaya zorluyor. Amerikan savaş uçakları'nın incirlik üssünden havalanarak durmadan provakatif "sorti"ler yapıyor. Savaşa isteksiz bulunduğu Türkiye Dışişleri Bakanı İsmail Cem'in diplomatik girişimlerini önlemek için O'na hava sahasını yasaklı-

yor! "Dost Türkiye Cumhuriyeti"ni, amirlerine itaat eden onursuz bir şamaroğlanı yerine koymaktadır. Türkiye halkları için sayısız tehlike, ölçüsüz kayıp ve onarılmayacak zararlarla dolu olduğu açıkça belli bir savaşa Türkiye'yi sürüklemeye çalışan, hatta zorbaca mecbur eden ne büyük bir "dost"! Kahrolsun böyle dostluklar!

Bu savaş, magazin yayıncılığın iddia ettiği gibi, Monica Lewinsky ile Başkan Bill Clinton arasındaki "aşk skandalı"nın unutturulması amacıyla çıkartılmıyor, belki de tam tersine, Bill Clinton'ı bu savaşa zorlamak için, bu küçük aşk skandalını savaşa gereksinim duyan çevreler tezgahladılar. Hayır! Bu savaşın gerekçesi o kadar basit değil. Petrol konsorsiyumlarının, tekellerinin, kartellerinin çıkarları amacıyla girişilen emperyalist, gerici bir azgınlık savaşdır ve bu felakete asla izin verilmemelidir! Bu savaş, ulusların onurunu ve egemenlik haklarını hiçe sayan, yeryüzünü kendi kabadayılık

sahası olarak gören Amerikan emperyalizminin halklara karşı sistematik bir alışkanlık haline gelen bir tecavüz eylemidir. Halkların yaşamına öteden beri pervasızca müdahale eden, halkları birbirlerine düşüren, komşu halklar arasında sürekli bir gerilim ve düşmanlık yaratarak onları güvensizliğe sürükleyen ve amansız bir silahlanma yarışına sokan, her ülkede uçak diktatörlükler kurarak onlar vasıtasıyla canice katliamlar ve kıyımlar tezgahlayan emperyalist haydutların, faşist "Saddam diktatörlüğü"nü ve kitle kıyım silahlarını tasfiye iddiası tamamen bir sahtekarlıktır! İl Dünya Savaşı'nda Japonya'ya nükleer bombalar yağdıranlar bunlar değil miydi? Şu anda her türlü biyolojik, nükleer ve kimyasal silahları üreten ve dünyanın her tarafına yayanlar yine bunlar değil mi? Halk düşmanı faşist diktatörlerin ve gladio cinayet çetelerinin koruyucu melekleri ne zamandan beri halkların dostu oldular? Halka ve insanlığa düşmanlık konusunda faşist Saddam onların yanında çaylak kalır. Esasında bu emperyalist haydutlar olmasa, Irak halkları Saddam rejiminin işini çoktan bitirmişlerdi.

Emperyalist çıkarları iğrenç bir sahtekarlık göstererek "insani amaçlar"la maskeleyen ABD'nin bu savaştan umduğu önem-

li bir sonuç da, Türkiye'de açığa çıkan kendi cinayet çetelerini korumaktır. Durmadan yeni hainlikleriyle ipliği pazara çıkan ve halka halka öste doğru tımanan çete zincirini savaş gürültüsü arasında bulandırmak ve kesintiye uğratmaktır. Çünkü bu zincir, Mehmet Ağar, Tansu Çiller ve diğer açığa çıkan üst yönetimin namılı isimleriyle kalmayacak, tepelere kadar uzanacaktır. Görülecektir ki, binbir pislige ve caniliğe bulaşmış bulananlar basit bir çete değil, bütün bir faşist sistemdir; onun hemen hemen bütün siyasi, askeri, idari kadrolarıdır ve bu zincir taa ABD'nin yönetim kademelerine kadar uzanmaktadır. Bu çetenin dahili zincirinde şanlı "baba'lar, "paşalar", daha bir yığın "sürpriz isimler" yer almaktadır. Bütün delillerin gelip bulandığı ve ipuçlarının uzanıp kaybolduğu karanlık odak, sistemin yönetim erkinin "kutsal" zirveleridir. Bu yüzden çoktan beridir, kah Ege'de, kah Kıbrıs'ta, kah İran sınırında, kah Suriye ve Irak nezdinde savaş naraları atıl-

maktadır. Bu bakımdan ABD'nin Irak'a askeri müdahalesini Süleyman DEMİREL, Mesut YILMAZ ve Genel Kurmay Başkanı I. Hakkı KARADAYI'nın açıkça desteklemesi ilginçtir.

Besbelli ki bu somut durum karşısında Türkiye'deki rejimin doğrudan üstlendiği bir savaş pek elverişli değildir, fakat Türkiye'nin dolaylı olarak ilişkilendirileceği ve içine çekileceği Körfez Savaşı gibi bir senaryo hayli elverişli gözükmektedir. Halkın dikkatini rejimin çete mezarlığından buraya yöneltmek, savaşın her şeyi bulandıran hareketli ortamında, ana gövdesi ABD emperyalizminin karanlık entrika örgütü (CIA)ne dayanan çete organizasyonunu böyle kaçınılmaz bir inisiyatif içinde kurtarmak istiyorlar. Çünkü böyle bir savaş ortamında, Türkiye'nin bölün-

KÖRFEZ CİNAYETİNE SEYİRCİ KALMAYALIM!

me görüntüsü gösteren istihbarat örgütleri ve çeşitli kurumları arasındaki çatışma "büyük otorite" tarafından yeniden düzenlenmek üzere durdurulacak ve bütün inisiyatif CIA-Pentagon çetesi eline geçecektir. Çünkü bu hareket esnasında bütün istihbarat çalışmaları savaşa göre yönlendirilecek ve savaşın komuta merkezine tabi kılınacaktır. Hatta belki de şu anda yönetimde bulunan M. Yılmaz Hükümetine istihbarat bile vermeye gerek duymayacaklardır. Mesut-Ecevit Hükümetinin ABD'nin Körfeze bu ikinci müdahale kararını kendilerine "danışmadan" alınmasını bu şekilde tercüme etmek mümkündür. Böylece Türkiye'deki katliamcı çete, CIA ile daha sıkı bir bütünleşme içinde kendisini korumaya almış ve gizlenmiş, pek çok katil haydut izini kolaylıkla kaybettirmiş olacaktır. Üstelik bu iş daha şimdiden Aysbergin küçük bir parçası olarak açığa çıkmış ve yargılanmakta olan bazı çete mensupları mahkemelerde dilenmeye, kendileri-

dahilinde bulunan, insanlık vicdanında kesin olarak mahkum olan çeteleri kollama planı karşılığında onlardan daha utsal bir uzaklık hizmeti bulacaktır. Nitekim şu anda devlet orkinde yaşanan onur kırıcı teslimiyet bir bakıma buradan kaynaklanmaktadır. Bu yüzden çeteler ve onlarla içiçe olanlar ülkeyi böyle bir komşu savaşına bulandırmak ve sürüklemek için büyük çaba gösteriyorlar.

Hükümetin büyük ortağı Bülent Ecevit, ABD'nin Irak Kürdistan'ında bir "Kürt devleti" kurmak istediğini düşünerek şovenist bir gerçekçile savaşa karşı çıkıyor. Ona göre, ABD'nin bu hareketinin belli başlı amaçlarından biri petrol fiyatlarının düşüşünü önlemek, diğeri de "Amerikan ve İngiliz hegemonyasında yapay bir Kürdistan devleti kurma"dır.

Gerçekten de ABD-İngiliz planında Irak'ı (mezheplere ve ulusal etniğe göre) üç bölme amacı vardır. Birinci Körfez Savaşı'nda bu amacının ilk aşamasını uyguladı, belbelle ki bu planını ikinci bir hamleyle tamamlamak istiyor. İlk Körfez Harekatinin (1991) sonra,

Çekiç Güç olayından bir dizi diplomasi oyununa kadar yaşanan gelişmeler ikinci planın ön hazırlıkları gibi gözüküyor. Ancak Türkiye devleti yöneticilerinin "1 koyup 3 alma", yani 1925 oldu bittisine karşı Lozan'ı dayatmak ve Irak Kürdistan'ının İngilizlerin denetimindeki bir kukla Irak Devletine bırakılmasını Irak hükümetinin kötü durumun

yalistler ulusal birleştirmek için değil daha çok parçalamak için uğraşırlar. Ulusal eşitsizliklerin ve haksızlıkların yaşandığı yerlerde emperyalistlerin bu oyunu çok daha kolayca sahnelenmektedir. Şte Yugoslavya'daki durum, Kore gerçeği ve diğerleri... Türk hakim sınıflarının "Musul-Kerkük" hayali, sadece, emperyalistlerin Türkiye'yi komşu uluslarıyla sürekli gerilim ve düşmanlık içine sokma oyununa hizmet etmektedir. Türk hakim sınıflarının, eşitsizlik ve zulüm altında tuttukları kendi Kürt gerçekçile aynı nitekte olan Irak Kürdistan'ının özgürlüğüne karşı endişeye dayalı saldırganlığı, bu bölgede emperyalist kuklası bir Kürt devletinin kurulmasını kolaylaştırmıştır. Çünkü onlar, sürekli ikili bir strateji içinde bocaladılar: **Birincisi**, Irak Kürdistan'ını fırsatını kollayıp Türkiye'ye katma stratejisi. **İkincisi**, Türkiye'deki Kürtler için "kötü örnek" olacağı Irak Kürdistan'ının bağımsız veya özerk bir devlet olarak biçimlenmesine karşı çıkmak, Irak'ın "toprak bütünlüğünü" savunmak. Bu iki strateji arasındaki bocalama, Irak Kürdistan'ında, anti-emperyalist bir Kürt bağımsızlık hareketinin tasfiyesi biçiminde istikrar kazanmıştır. Eğer Türkiye'de de Kürt düşmanlığını bu şekilde sürdürür, anti-emperyalist Kürt hareketini haince bastırma çabasından vazgeçmezse, burada da emperyalist kuklası bir Kürt devletinin kurulmasını kolaylaştıracaktır.

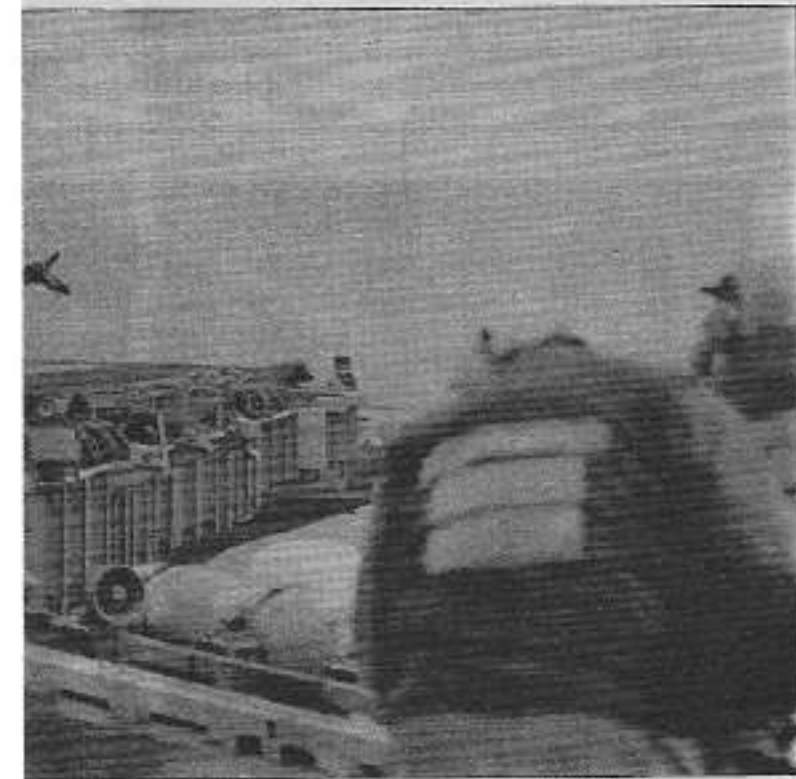
Öte yanda, Irak petrolünün satışının serbest bırakılması gerçekten petrol fiyatlarını etkileyecektir. Dünyanın bütün petrol rezervlerini kontrolünde tutan emperyalist petrol tekelleri, Irak petrolünün serbestçe piyasaya sürülmesiyle karlarını azaltacak ve fiyatlarda önemli bir düşüş sağlayabilecektir. Halbuki, petrol fiyatlarının yüksek tutulması, petrol denetimine sahip devletlere emperyalist rekabette iki katlı bir avantaj sağlamaktadır. O yüzden sürgit Irak ambargosunu kaldırmak istemiyorlar. Bununla birlikte şu sıralar "Asya krizi" olarak adlandırılan ve emperyalist sistemin anayurtlarına doğru tımanan deprem de bu savaş çılgınlığında önemli bir rol oynamaktadır. Bu kriz, emperyalistler arası yeniden kutuplaşma ve güç oluşturma yarışıyla elele gitmektedir. Şu anda ABD emperyalizmiyle iktisadi yarışta en aktif bulunan Almanya ve Japonya petrole en çok gereksinim duyan ülkelerdir. Çünkü petrol rezervleri genellikle ABD, İngiltere, Rusya ve Fransa'nın denetimindedir. En çok da ABD'nin denetimindedir. Birinci Körfez Savaşı sırasında, Almanya ve Japonya'nın bu savaşa isteksiz davranması bundandır. Geçtiğimiz günlerde Japonya önemli bir iktisadi krize girdi ve Tokyo Borsası iflas etti. Almanya'nın durumu bu kadar kötü olmakla birlikte, petrol, emperyalist rekabette onun içinde bir dezavantajdır.

Bütün bu etkenlerin dışında, silah sanayii için tüketim olanakları yaratmak da bu savaşın yine başka bir amacıdır. Daha

şimdiden pek çok bölge ülkesi emperyalist silah üreticileriyle açık-gizli bağlar ve pazarlıklar yapıyor. Saddam'ın askeri gücünün ve silah depolarının aşırı biçimde abartılması bu ticareti hızlandırmayı amaçlıyor. Örneğin Türkiye, Irak'ın "biyolojik başlık taşıyan füze saldırısına karşı" ABD'den Patriot füzelerini getiriyor. Bunların Hollanda'dan Diyarbakır İl, Hava Taktik Üssüne sadece taşınması bile milyonlarca dolara malolmaktadır. Üstelik bunları ABD'den alabilmek için savaş "katilme zorunluluğu" hissediyor. Ördün daha şimdiden on milyonlarca doların gaz maskesi almaya yatırıyor. Bu bakımdan silah tekelleri savaşı tımandırma için pek çok komplo ve provakasyona girişiyorlar. Bill Clinton'a karşı tezahür eden "aşk skandalı" bunlardan biridir.

Şu anda yoğun biçimde hazırlık çalışmaları ve yığınak faaliyetleri devam eden II. Körfez Savaşı, yukarıda özetlemeye çalıştığımız bellibaşlı gerçekçilerle geliştiriliyor. Öncekinde olduğu gibi, bunda da Türkiye ilk kullanılan ülkelerden biridir. Üstelik kendisine hiç haber verilmeden Savaşın, "kitle imha silahlarının tasfiyesi" gibi insanî bir gerçekçile dayandırılması sahtedir. Çünkü bu silahların bölgedeki bütün devletlerde stoklarının olduğu bilinmektedir. Üstelik bu silahları tasfiye etmek amacıyla bu savaşa girilen devletler, bu silahları üreten, dağıtan devletlerdir. Bu sahteciliği de bir tarafa bıraktığımız zaman, savaşın bütün gerçekçilerinin emperyalist, gerici ve insanlık dışı bir nedene dayandığı ortadadır. O tamamen gerici, emperyalist bir talan savaşıdır! O tamamen bir kitle cinayet eylemidir! Bütün halklar ABD emperyalizminin insanlık dışı savaş macerasına dur demelidir! Kim ki bu savaşa en küçük bir katkıda bulunuyor, o, Türkiye'de kayıplar ve yargısız infazlar yapan cinayet çetelerinden farkıdır! Türkiye'nin bütün emekçileri, devrimcileri ve barışçı güçleri bu savaşa karşı harekete geçmelidirler! Yan başımızda toplu cinayet gösterisine izin vermemeliyiz. Türkiye topraklarının emperyalist ABD kabadayıları tarafından rahatça ve onur kırıcı bir aldırmaçlıkla kullanılmasına izin vermeyelim! Onlar, çocuklarımızı, gençlerimizi gizli gizli boğazlayan çetelerin efendileridir! Savaş onların suç ortaklığının ilanı olarak değerlendirilmeli ve tıpkı çetelere karşı olduğu gibi öfkemizi Pentagon savaş patronlarına yöneltilmeliyiz!

Emperyalist haydutların savaş çıkarmasını belki önlemeyebiliriz, ama onları yarı tıgna pızman edebiliriz! Eğer iyi bir mücadele yürütürsek, bu savaşı önlemese bile, hem ABD savaş patronlarını ve hem de ülkemizi bu savaşa sürükleyecek olan faşist rejimin ihanet içindeki yöneticilerini bin kere pızman edebiliriz ve etmeliyiz!.. Savaş aleyhtarı kampanyaları bütün gücümüzle destekleyelim! ●

ni teşhir eden medya mensuplarına tehditler savurmaya başlamışlardır. Başbakanlık Teftiş Kurulu Başkanı Kutlu Savaş, ABD'de patronlarının yanına sağınan ve hala MİT'deki görevlerini sürdüren Mehmet Eymür'ü "artık konuşmaması gerektiği" şeklinde uyarmak için Amerika'ya gitti ve görüşme yaptı. Aynı şekilde hala Emniyet Genel Müdürlüğü Ana Komuta Kontrol Merkezi Daire Başkanlığını yapan Hacı AVCI da Emniyet Genel Müdürü Necati Bilican tarafından uyarıldı. Kısacası, ABD'nin bu yeni hareketinde, Türkiye'deki karanlık çetelerini koruma amacı ciddiye alınması gereken planın önemli bir parçasıdır. ABD'nin, yakın tarihlerde Irak-Kürdistan'ında olmak üzere daha önce böyle pek çok hareketinin olduğunu biliyoruz. ABD'nin bu hareketi

dan yararlanarak düzeltmek ve Irak-Kürdistan'ını tekrar Türkiye'ye katmak isteği, emperyalistlerin bölgedeki oyunlarını hayli kolaylaştırmıştır. Her şeyden önce ne tarih aynı tarihtir, ne de koşullar aynı koşullardır, böyle bir hayal, emperyalistlerin parçala, birbirine kırdır ve zayıflıkla rejimler yaratarak yönet planına hizmet etmektedir. 1991 Körfez Savaşı'ndan beri Türk hakim sınıflarının Irak Kürdistan'ında giriştiği bütün hareketler emperyalistlerin bu planına hizmet etmiştir. Ki zaten, çete deşifresyonundan da anlıyoruz ki, bölgedeki Türk hareketini tamamen CIA yönlendirmiştir.

Türk hakim sınıfları, Osmanlı İmparatorluğunun eski sınıflarını boşuna hayal etmesinler. Kürdistan'ı yeniden 1639 statüsüne çekmekte artık imkansızdır. Emper-

ÖZELLEŞTİRME SALDIRISINA

toplumun tüm dinamikleri birlikte karşı koymalıdır

Hakim sınıflar, KİT'lerin ve bunların bir parçası olan KİK ile sosyal güvenlik kuruluşlarının "ekonomide yarattığı büyük kamburda" söz ederek, bu kapsamdaki işletmelerin ve sosyal hizmet sektörlerinin özelleştirilmesini 1998 yılı itibarıyla daha da hızlandırmış bulunmaktadır. Kuşkusuz 1998 yılı belirlemesi yapmamız, sosyal güvenlik kurumlarının taşıması, çalışan kesimin kazanılmış haklarının gaspı ve tarım sektöründe sübvansiyonların kaldırılması vb. gibi safdınları içeren özelleştirmenin, ülkemiz gündemine yeni yeni girdiği anlamı taşımaktadır. Bu politikayı emperyalizmin ekonomik krizinden, sözü edilen sistemin doğasında bulunan ekonomik krizde bu politikadan bağımsız ele alamayız. Kısaca vurgusunu yapacak olursak; emperyalizmin İkinci Paylaşım Savaşı sonrası içine girdiği ekonomik krize bir "çözüm" olarak benimsediği özelleştirme kavramı, özellikle geri kalmış ve bağımlı olan ülkelerde, sermayesini her türlü kısıtlamalardan bağımsızlaştırma, güncel ve dönemsel alanlarda hareket serbestisi kazanma, pazarları bir ahtapot gibi daha güçlü denetimi altına alma yoluyla bu ülkelerdeki hammadde emek gücü gibi üretimdeki önemli faktörleri azami kar ilkesine göre biçimlendirmenin bir ihtiyacı olarak benimsenmiştir.

Ülkemiz hakim sınıflarının emperyalizme bağımlılık ilişkisinin zorunlu bir yansıması olarak, bu politika ülkemizde yansımış ve özellikle 1980'lerden sonra uygulanma biçimleri tartışılarak, belirli pratik adımlar atılarak günümüze gelmiştir. 1990 yılı ve sonrası daha ciddi bir biçimde ele alınan özelleştirme; gelişen aşamada IMF ve Dünya Bankası'nın ultimatomlarıyla, mevcut siyasal iktidar tarafından olmazsa-olmaz koşuluyla ele alınmakta ve bazı sektörlerde yaşama geçirildiği gibi, bazı sektör ve işletmelerde yaşama geçirilmesinin zemini hazırlanmaktadır.

Konumuz itibarıyla, özelleştirmenin başta emperyalizm olmak üzere, ülkemiz hakim sınıflarının hangi ihtiyaçtan dolayı gündeme aldığını irdelemekten çok özellikle ülkemiz somutunda uygulanmaya konulmasıyla ezilen sınıf ve katmanlar açısından doğan olumsuz tabloyu ve bu olumsuz tabloya ezilen halk katmanlarının koyması gereken tavır irdelememiz gerekmektedir. Zira ideolojik ve siyasal hedef olarak gelişmiş kapitalist ülkelerle aynı olsada, biçimsel olarak ülkemiz mevcudiyetinde gerçekleşmiş/geçleştirilecek özelleştirme önemli bir farklılık içermektedir. Öncelikle ülkemizin az gelişmiş niteliğinden dolayı özelleştirme kapsamında

ki KİT'ler, pay senetleri teklif alma yoluyla satılmaktadır. Özellikle yerli büyük KİT'leri satın alabilecek iç sermaye olmadığından, bu kuruluşlar yabancı tekelere, ortaklara ve uluslararası tekelere peşkeş çekilmektedir. Bunun yanında uluslararası emperyalist kuruluşlar, ülkemizdeki bu somut durumdan (ekonomik olarak geri üretim tarzına sahip olması) faydalanarak özelleştirme kapsamındaki işletmelerin en karlı olanlarına direkt sermayesini yatırarak, hem kendisi için karlı üretim yapmakta, hem de ülkemiz pazarını tam manasıyla denetim altına alarak önemli avantajlar elde etmektedir. Bu bakış açısının bir sonucudur ki, en verimli KİT'ler satılarak emperyalistlerin çıkarlarının hizmetine sunulurken, verimsiz sayılabilecek olanlar satılmayarak geri teknoloji ile üretime devam edilmekte, ülkemiz hakim sınıflarına "bütün KİT'leri satmadık" yönü açıklamalarla manevra alanı bırakılmaktadır. Buradaki anlatımlardanda görüldüğü gibi özelleştirme talanının sonucu nettir. Gerek ülkemiz ekonomisi açısından, gereksede ezilen sınıf ve katmanların yaşam düzeyi açısından elle tutulur hiçbir faydası olmadığı gibi, özelleştirme tamamıyla ülkemiz zenginlik kaynaklarına, ezilen sınıf ve katmanlara kapsamlı bir saldırıdır. Bu noktadan hareketle, uluslararası sermayenin çıkarları akabinde gündeme getirdiği özellikle bizim gibi yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeler için talan ve işsizlik, vurgunculara yağmalama olanağı olan özelleştirmeyi gelen süreç itibarıyla beş temel noktadan sorgulamamız, konunun anlaşılması açısından önem arz etmektedir.

Birincisi; özelleştirme kapsamına alınan KİT işletmeleri ve sosyal güvenlik sektörlerinin "zarar ediyorlar, verimli işlemiyorlar" safsatasıyla uluslararası sermayeye ve komprador-sermayeye maliyetinin çok altında satılıp, emperyalistlere peşkeş çekilmesi, bu yolla sosyal ve ulusal kurtuluş mücadelesinin (özellikle gerilla mücadelesinin) bastırılması ve varlıkları için kaynak elde edilmesi için ülkemiz siyasal iktidarına geçici bir "çözüm" olmasıdır. **İkincisi;** mevcudiyette

varolan işsizliğin özelleştirme ile birlikte dahada boyunlandırılıp, ülkemiz halk katmanlarına reva görülen kara tablonun yaratılmasıdır. **Üçüncüsü;** yine mevcudiyette varolan sınıf sendikacılığından uzak, düzen içi sendikalarda da hi sınıfın "örgütlü" konumuna tahammül edilmeyerek, geri olan bu "örgütlü"lüklerin altı dumura uğratılıp, sınıfın tamamıyla örgütsüz koşullarda çalıştırılması hesaplanmaktadır. **Dördüncüsü;** başta tarım sektörlerindeki sübvansiyonların kaldırılması olmak üzere, tarım kuruluşları ve sosyal hizmet sektörlerinin özelleştirilmesiyle halk katmanları ve tarımsal üretim alanları tam bir kuşatma altına alınmaktadır. **Beşincisi;** pratikte özelleştirme furiasıyla saldırı cephesinde yeni almış olan bütün bu yönelimlere karşı, ülkemiz işçi sınıfı başta olmak üzere ezilen sınıf ve katmanların gerçekleştirilmesi gereken karşı koyuştur. Belirlenen bu ana başlıklar altında sorunu indeleyerek yorumlayacak olursak;

Özelleştirme furiasıyla ülkemizde zaten sınırlı olan ekonomik (işletmeler ve üretim alanları bağlamında) kaynakların emperyalizmin çıkarına sunulması gerçeğini gizemli ekonomik tabirlerin arkasında aramadan son süreçte gerçekleştirilen özelleştirme örneklerinde görebilmek mümkündür. ORÜS (Orman Ürünleri Sanayii Kapsamındaki İşletmelerde, termik santrallerinin satışında ve en son hem bütün üreticilerine, hem de bütün fabrikalarında çalışan kesime adeta idam fermanı niteliğindeki özelleştirme çalışmaları ve sonuçlarında sözünü ettiğimiz talanı ve yağmalamayı açık bir biçimde görebilmekteyiz. Yabancı şirketlere peşkeş çekilen bu işletmelerde açıklan ortaya çıkan gerçek, özelleştirme ismi altında, ülkemizdeki hammadde ve emek gücünün fütursuzca emperyalizme sunulmasıdır. Ülkemiz pazarı yabancı markaların denetimindeki bir pazar haline getirilip, sınırlı olan yerli üretim tamamıyla yok edilmek istenmektedir. Emperyalizm, denetimi altına aldığı Türkiye pazarı kanalıyla Kafkaslar ve Ortadoğu pazarına daha rahat girebilmek için gerekli olan altyapı çalışmaları

nı özelleştirme adı altında, KİT'lerin en karlı alanlarına düşük bir maliyetle satın alarak gerçekleştirmektedir. Bunun en çarpıcı örneği, British American Tobacco (BAT) firmasıyla TEKEL'in imzaladığı anlaşmadır. Gizli tutulan bu anlaşmanın içeriğini aktarmak gerekirse;

- TEKEL, geçici lisansı, fabrikanın üretim kapasitesi ikibin tona ulaşmaya ya da Bakanlar Kurulu'nun ilgili kararı iptal edilinceye kadar kullanmayı kabul ediyor. Yani burada TEKEL, örtülü bir biçimde Bakanlar Kurulu kararını değiştirmeyi BAT'a vaad ediyor. TEKEL, üretimde kullanacağı geçici lisansın, ya fabrikanın ikibin ton üretim kapasitesine ulaşması ya da Bakanlar Kurulu'nun "iki bin ton kararının" yürürlükten kaldırılmasında sona ereceğini belirtiyor.

- Akhisar fabrikasında BAT'ın uluslararası marka ve ürünlerinin üretimi ve pazarlamasını yapabilecek.

- BAT, Ortadoğu, Kafkaslar ve Ortaasya bölgelerine yapacağı ihracat için fabrikayı üretim merkezi olarak kullanabilecek.

- TEKEL, Samsun ve Yeni Harman markalarının Türkiye ve dünyadaki kullanım hakkını şirkete devredecek.

- TEKEL, fabrikanın kapasitesini markalarla yapılacak üretimin tamamına ulaşmasına kadar Samsun ve Yeni Harman'ı şirkete üretecek.

- TEKEL Samsun ve Yeni Harman'ın isim ve tüm fikri mülkiyet haklarını en az 49 yıllığına Türkiye'de veya dünyanın herhangi bir yerinde kullanımını kapsayacak şekilde devredecek.

- TEKEL, Samsun ve Yeni Harman'ın kalitesini BAT standartlarına uyduracak.

- TEKEL, Samsun ve Yeni Harman'ı şirketin istediği fabrikada üretecek. (Böylece diğer markaların kontrolü de dolaylı olarak BAT firmasına devredilmiş oluyor.)

- BAT'ın, kalitesini beğenmesi halinde TEKEL "beher 1000 sigara" için 1.5 dolar alacak.

- Şirket, iki markanın dağıtım, fiyatlandırma ve pazarlamasında her türlü hareket serbestisine sahip olacak.

- Kalite ve fiyat bakımından piyasa koşullarına uygun olması şartıyla, fabrika üretime geçtikten sonra en az yedi yıl boyunca şirkete bütün verecek. Bunun anlamı, BAT'ın yalnızca fabrikalar üzerinde değil, aynı zamanda bütün üretim alanları üzerinde de bir tasarrufa sahip olmasıdır. Üretilenütünün hem kalitesini, hem de ucuz fiyatla alıp üretim alanlarında kar etmenin rahatlığıyla, kendi varlığını TEKEL alanı üzerinde pekiştirecektir.

(Özelleştirme ile zararına satılan işletmeler)

ORÜS Kapsamında Özelleştirilen İşletme	Gerçek Ederi (Milyon Dolar)	Satışı (Milyon Dolar)	Zarar (Milyon Dolar)
DEVREK	390.1	86	304.1
AYANCIK	1.132.3	200	932.3
ANTALYA	677.2	211	466.2
DÜZCE	592.4	181	411.4
VEZİRKÖPRÜ	636.9	364	272.9
ULUPINAR	39.1	23.1	16

TABLO

- TEKEK, Yüksek Planlama Kurulu Yabancı Sermaye Genel Müdürlüğü'nün izinlerini BAT'ı tatmin edici biçimde alacak.

Anlaşma taslağından anlaşılacağı gibi, BAT yalnızca TEKEK'i kendi denetimine almakla kalmıyor, yerli üretimi yokedip kendi ürününü Türkiye insanlarına yaydığı gibi, Kafkaslar, Ortadoğu vb. gibi pazarlara da açılmanın en karlı yolunu kendisine açıyor. Aynı biçimde, mevcut yasal düzenlemelerin çıkarına göre değiştirilmesinin taahhüdünü alarak, bütün üretim alanlarını denetimine geçirip, pazarın tek hakimi olmaktadır. Bunun anlamı, özelleştirme ismi altında, zaten emperyalistlerin denetiminde olan ülke kaynaklarının daha fütursuzca tekellerin çıkarına talan edilmesidir. Önemli vurgulanması gerekirken, "İşletmeler zarar ediyor" demagogisinin altı, özelleştirme kapsamına alınan kurumlardan en karlı olan kuruluşların satılmasıyla tamamiyle boşalmış oluyor. Keza bugün TEKEK, yıllık 400 trilyonluk cirouyla kar eden dev bir kuruluştur. Ve hazinenin %5'ini karşılamaktadır. Yine Kurumlar Vergisi rekortmeni olan bu kuruluş, parça parça edilip çok uluslu sigara kartellerine peşkeş çekilmektedir.

Aynı durumu termik santraller ve ORÜS kapsamındaki özelleştirmede de örnekleyebiliriz. Termik santrallerinin, ülkemiz hakim sınıflarının içine düştükleri darboğazın sonucu, gizli pazarlıklarla ve kredi vb. gibi yardım teminatlarıyla yabancı şirketlere maliyetin çok altında satılması veya böyle bir çalışmanın içinde bulunulması, ülke ekonomisini düze çıkarma yalanının tersten ifade edilmesidir. Özelleştirme adı altında yaşanan talana bir başka örnekte ORÜS'tür. ORÜS'un satılan işletmelerinden sadece altı işletmesindeki zarar iki trilyon dört yüz onbirmilyar dolar civarındadır. ORÜS'e bağlı Antalya, Ayancık, Bafra, Devrek, Düzce, Ulupınar, Vezirköprü, Demirköy, Dursunbey, Yenice, Eskişehir, Bartın, Borçka, Cide, Artvin, Arhavi, Ardeşen, Ardanuç gibi işletmelerin satışı tamamlanırken, Şavşat, Bolu, Akkün gibi işletmelerde de özelleştirme çalışmaları hızlandırılmış durumdadır. Satılan bu işletmelerin gerçek maliyeti ile satış fiyatı arasındaki derin fark, sermaye lehine bu alanlardaki vurgunu açıklar niteliktedir. (Tabloya bakınız)

Burada belli başlı örneklerle vurgusunu yaptığımız özelleştirme saldırısı, gelinen sürece kadar EBK, SEKA, limanlar, sosyal hizmet sektörlerinin bir kısmında nasıl ülkemiz ve ezilen sınıf katmanları aleyhine işlemişse, bu süreçten sonrada bu çizgide hayata geçirilmeye devam edilecektir.

En son Sümer Holding kapsamındaki işletmeler bu yağmalama kapsamına alınmış durumdadır. Ve bu işletmelerde, yaşanan süreç gibi, başta emperyalist kurumlar olmak üzere komprador-feodallerin çıkarlarına sunulmaktadır. Özelleştirme Dairesi Başkanlığı'nın özelleştirme kapsamına aldığı Afyon Sincanlı Yapağı Tiftik İşletmesi, Kayseri Pamuklu Sanayii, Nazilli Basma, K. Maraş Pa-

muklu Sanayii, Tarım Mensucat Boyaları A.Ş.'deki %86.07, Bergama Pamuk İpliği ve Dokuma A.Ş.'deki % 83.07, Sivas Dokuma Sanayii ve Ticaret AŞ.'deki %93.08, Soda Sanayii A.Ş.'deki % 9.23 oranındaki hisseleri, blok satış sistemiyle vurguncu kesimlerin hizmetine sunulmaya hazırlanmaktadır. Özcesi, yeterince geri olan yerli üretimi, yabancı ve yerli komprador sermayeye parsellemenin adı, mevcut durumda hayata geçmiş ve daha da boyutlu bir biçimde hayata geçecek olan özelleştirmedir.

Özelleştirme saldırısının en önemli ayağını, sosyal güvenlik kurumlarının tasfiyesi ve özellikle işçi sınıfının bu kazanılmış haklarının gaspedilmesi oluşturuyor. İşçi sınıfının ve diğer çalışan kesimin sosyal-ekonomik ve demokratik hak gasplarının yanında, özelleştirme ile mevcudiyette varolan işsizliğin boyutlanması, çalışan kesim açısından bir başka vahim sonuçtur. En basitten ORÜS orman işletmelerinin özelleştirilmesi sonucu çalışan 1975 işçiden 1491'inin işten atılması, genel tabloyu anlamamızda önemli bir veridir. DİE'nin verilerinden yola çıktığımızda, ülkemizde özelleştirme sonucu işten atılanların oranı %53, sendikasılaştırma oranı ise % 36'dır. DİE'nin rakamları çarpıtması gözönüne alınırsa, gerçek sonuç ne denli olumsuz olduğunu hesaplamak mümkün. Örneğin 7. Beş Yıllık Kalkınma Planı ve DPT'nin '96-'97 tahmini rakamlarına göre, 15 ve üst yaş grubu işsiz sayısı 1996'da 1665, eksik istihdam 1.566.000, işsizlik oranı % 7.4, eksik istihdam oranı % 7 iken, 1997'de bunlar sırasıyla 1.504.000, 1.490.000, % 6.6 ve % 6.5 olarak belirlenmiştir. Yine DİE'nin verilerine göre, nüfusun yılda 1 milyon artış gösterdiği belirtilmekte ve işgücündeki artış küçük gösterilip, işsizlik oranındaki artış gözardı edilmektedir. 1997 yılı itibarıyla istihdam edilenlerin % 44.6'sı tarım alanında, % 16.1'i fabrika vb. gibi çalışma alanlarında ve % 33'ü hizmet sektöründe çalışmaktadır. Ve bu alanlar rakamlara vurulurken, atıl verimlilik, gizli işsizlik gözardı edilmektedir. Bütün bu rakam oyunlarına karşın, işsizliğin son dönemlerde hızlı bir artış gösterdiği gözlenmemektedir. Ve Petrol-İş'in araştırmasına göre, 1986-'96 yılları arası 557.667 sendikacı, 766.228 sendikasıız ya da sendikası belirlenmeyen işçi işten atılmıştır. Ve işsizlik oranı % 25'lere çıkmıştır. Ortaya çıkan tabloya, ait olduğu yıllara bakıldığında zaman-ki bunlarında eksik veriler olduğu unutulmamalıdır-özelleştirme sürecinde işten atılmaların yoğun yaşandığı görülebilmektedir.

İşçi sınıfı cephesinde özelleştirmenin yarattığı bir diğer tahribatta, işçi sınıfının en basit örgütlenme kurumlarını dağıtmasıdır. Ve bu saldırı kendi içerisinde işçi sınıfının yaşamsal haklarının gaspıyla formülasyonlaşmaktadır. En basit kurumlar olan sendikalarda dahi işçi sınıfının örgütlenme hakkı gaspedilmekte ve ülkemizdeki iş gücünü en ucuza kullanarak, belirli yaptırımlarla istediği üretimi elde etmeye çalışmaktadır. Bu yaptırımların en etkili olanı taşeronlaştırma-

dır. Dağıtılan işçi örgütüllükleri ve örgütlü işçi kapasitesini daraltarak taşeronlaştırma yöntemiyle işgücü maliyetini düşürmekte, sosyal hakları ortadan kaldırmakta ve işçi sınıfının mücadelesini parçalayarak sendika vb. gibi sınıfın kendi örgütüllüklerinde ortak mücadelesini engelleyerek güçsüzleştirmektedir. Buradaki amaç nettir. Bir yanda özelleştirmeyle sınıfın örgütlü olduğu alanları dağıtmakta, diğer yandan şiddet aygıtıyla saldırıları sonucu yarattığı tahribatlara karşı örgütlenebilecek karşı-koyuşları bastırmak istemektedir. Mevcudiyette bulunan düzen içindeki sendikaların sınıf üzerinde kurduğu hakimiyet ve işçi sınıfı mücadelesinin önünde oluşturduğu barikatta, yine hakim sınıflar etiketli bir başka saldırıdır. Ve özelleştirme bütün bu saldırıların bundan sonraki süreçte daha da katmerleşmesinin maddi bir güce dönüşmesidir.

Tarım alanlarındaki sübvansiyonların kaldırılması, hizmet-sağlık-egitim kurumlarının paralı hale getirilip, halkın cebinden alınan değerlerden halkın mahrum bırakılması ve bu değerlerin birer sömürü aygıtı haline getirilmesi gibi yönelimler, geniş ezilen halk katmanlarının tam kuşatma altına alınmasıdır. Son birkaç yıl içinde adım adım hayata geçirilen özelleştirme, tarım alanları için tam bir ölüm fermanıdır. SEK, EBK gibi kurumlarda bu özelleştirme gayretlerinin başında gelen kurumlardır. Ziraat krediler vermekle mükellef olan Ziraat Bankası, finans bankasına dönüştürülerek % 118 faiz uygulamasıyla çiftçiye verilecek krediyi alınmaz bir biçime sokmaktadır. Diğer yandan "serbestleşme" yalanı ile Çukobirlik, Tarış, Fiskobirlik, Çaykur vb. gibi tarım birimleri, özelleştirme adı altında, tamamiyle çiftçinin alınterini birer aralık olarak kullanmanın koşullarını en yüksek derecede sağlamış olacaktır. Bu ve bunun gibi uygulamalarla tarım sektörü köreltilmekte ve tarım alanında çalışan kesim açlığa mahkum edilmektedir.

Gelinen aşamayla birlikte özelleştirme, toplumun tüm ezilen katmanlarının yaşamsal hakkına, emeğine ve çiftçinin üretimine yönelmiş durumdadır. Hakim sınıfların kendi varlıkları için zorunlu gördükleri bu saldırıya karşı özelde işçi sınıfının, genelde tüm halk katmanlarının tavır koyması, bu tavrını kurtuluşlarını sağlayacak mekanizmaların denetimine sunması ve orada örgütlü bir güç haline getirmeside, ezilen sınıf ve katmanlar için bir varlık koşuludur. Bu çerçevede Yatağan Termik Santrali işçileri, Cevizli tütün işçileri, Akhisar fabrikası işçileri ve tütün üreticilerinin örnek tavrılan, bunların alınıp zenginleştirilmesi ve genişletilmesi, buradanda güçlü bir karşı koyuşa dönüştürülmesi gerekmektedir. Kavranmalı ki hakim sınıfların kurum ve kuruluşları kanalıyla cebir-şiddet eşliğinde gerçekleştirdiği bu ekonomik ve demokratik saldırılar, ezilen kesimlerle yönetici-sömürücü kesim arasındaki çelişkileri derinleştirmesi açısından yakalanması gereken önemli halkalardır. Önemli olan, bu çelişkileri yorumlayabilmek ve bunları karşı-devrimci

cepheye karşı devrimci cephenin mevzisinde bir mücadele mekanizması haline dönüştürebilmektir. Ülkemizin zenginlik kaynaklarını ve üretim gücünü emperyalizme talan ettiren ülkemiz hakim sınıfı komprador-feodallerle ortak hareket edecek bir zeminimiz olmadığı gibi, ülkemiz hakim sınıflarının ürettiği veya bağımlısı olduğu emperyalizmden talimatla aldığı hiç bir politikada, (ekonomik-demokratik) ezilen halk katmanlarının çıkarı olmaz. Bu gerçekliği bilince çıkararak toplumun tüm muhalif kesimlerini etkileyen özelleştirme politikasına karşıda net tavrımızı koymamız, gur sesimizi çıkarmamız gerekmektedir.

Özelleştirme, sendikasılaştırma, düşük ücret dayatması, zorla el konulan kesimlerin ödenmemesi, devam eden zamlar, üç haneli olan enflasyon, başta ABD olmak üzere emperyalizmin taşeronluğundaki ısrar, kamu emekçilerinin örgütlenme hakkına, toplu iş sözleşmesiz ve grevsiz "sendikal" durum dayatılarak örgütlenmelerine biçilen kefen, ABD emperyalizminin çıkarları için Irak'a yönelik planlanan askeri harekate gizli ortak olma vb. gibi gelişmelere karşı işçi ve emekçi kesimlerin sesini daha da gür çıkarması gerekmektedir. Halk düşmanı bu tür ekonomik ve siyasal politikalar sonuçta kır ve şehir yoksullarını vurmaktadır. Kürt köylülerinin sürgüne gönderilmesi, gerilla mücadelesinin vurıldığı alanlarda canlı herşeyin katledilmesi, halkımıza dayatılan açlık ve sefalet zincirini özelleştirmeye karşı-koyuşa savaş mekanizması haline getirmemiz gereken haklarımız ve taleplerimizdir. Bütün bu talepleri mücadele alanına taşıyan hareket ve örgütlenme alanını geniş tutmak bir diğer zorunluluktur. İşçi sınıfından köylüsüne kadar geniş bir cepheden karşı-koyuş barikatını örgütlemek, hanemize kazanımlar yazmak için olmazsa olmazdır.

Pratikte bu zeminde gelişen eylemlilikleri büyütmek sürecin ihtiyacıdır. Burada kitlelere önderlik sorunu ciddi bir biçimde kendisini ihtiyaç olarak dayatmaktadır. Düzen içi sendikacılık ve reformist, pasifist oluşumlarla bu gibi süreçleri gerçek kurtuluşun manivelası haline getiremeyeceğimiz açıktır. Bu bağlamda sınıf bilinçli unsurlara ve proletarya partisine her süreçte olduğu gibi bu süreçte de ciddi görevler düşmektedir. Mevcut olanakları, hakim sınıfların her yöneliminde olduğu gibi, özelleştirme saldırısına karşıda harekete geçirmek, etkili ve birleşik mücadele hatını örnek yaşanan sürecin önemli bir ihtiyacıdır. Ve işçi sınıfında, bu ihtiyaca göre şekillenip, kendisi için sınıf olma bilinciyle, toplumun tüm dinamikleriyle birlikte misyonuna uygun bir şekilde toplum sorunlarına çözücü olma yönünde adım atması gerekmektedir. Yatağan, Tıbbet, Brandi, Retrans gibi işyerlerindeki işçilerin sesi olmak ve bu sesi sınıf mücadelesinde savaş manifestosu haline getirmek için, bu tür eylemler denetlenmeli, zenginleştirilmeli ve yaygınlaştırılmalıdır. Ve hareket tarzında sorun, özelleştirmeye karşı-koyuş gibi dar kapsamda ele alınmamalıdır ●

Siyasal mücadelenin moturu: **EĞİTİM 2**

Bir önceki yazımızda başarmak için başarmayı istemek gerektiği üzerinde durmuş ve başarısızlığın, sadece başarıyı yeterince istememek anlamına geldiğini, sadece gönülsüzlüğün kanıtı olabileceğini söylemiştik. Bu yazımızda eğitim ve öğretim kavramları üzerinde yoğunlaşmaya devam edeceğiz.

Konuya öncelikle eğitimin tanımını yapmakla başlayalım. **Eğitim:** İnsanın kalıtımla getirdiği temel ihtiyaçlarını, mevcut güçlerini, duygu, düşünce ve davranışlarını değiştirme, tüm bu ihtiyaç ve yeteneklerini kendi sınırları içinde en üst seviyeye ulaştırmak, geliştirmek ve disipline etmek amacıyla yapılan bütün faaliyetleri kapsayan bir süreçtir. Bir başka deyişle; eğitim, öğrenme yoluyla bütün etkileri kapsayan, kendini yeniden üretme faaliyeti-dir.

Eğitim; var olan potansiyeli en yararlı ve en üst seviyede kullanmak ve hedefe uygun kişilikler; ideali kendi içinde yaşayan, kendi içinde yaşatan, ideale ulaşmaya dönük olarak evrimlenen insan yaratmayı amaçlayan, insanın insanlığını daha derinlikli ve tam olarak yaşamasına yardımcı olup, insanın bu çabasını destekleyen faaliyetlerdir.

Kahatlıkla görülebileceği gibi eğitim, kapsamı oldukça geniş olan bir konudur. İnsanın hayatı boyunca süren ve insan tarafından sürdürülen bir süreçtir. Burada; derinliğine ve genişliğine eğitimin sosyal devrimcilerin tüm eylemi içindeki yeri nedir? Eğitimin doğru ve hakıyla en iyi şekilde yapılabilmesi için ne yapmak gerekir? Neler yapılabilir? sorularına cevaplar bulmaya çalışacağız. Eğitimin mücadelenin gelişimi ve sağlığı bakımından taşıdığı öneme değindikten sonra pedagojiye; eğitimin bilimin genel yasalarına kısaca değinmeye çalışacağız.

Biz devrimci bir organizasyonuz. Değerlendirmemizi bu bünyenin daha iyi ve sağlıklı çalışması için yapmak-tayız.

Bu yazı neyi hedefliyor? Bu yazıyı, gerekli ve anlamlı kılan nedir? Şudur; özeldir MLM'lerin kurdukları devrimci organizasyonların daha iyi ve daha verimli çalışmalarına katkı sunmak, hizmet etmek. Öyleyse genellemelerden ve kaba soyutlamalardan biraz olsun sıyrılabilmek için, sorunumuzu, eksikimizi tam olarak kavramamıza yardımcı olacak kelimeler aramalıyız. Eğitim sorununu incelerken, eğitimle kopmaz bağları olan, eğitimin altında

bir başlık olarak incelenmesi gereken bir terim olan öğretim olgusuna eğilmek gerekir kanaatindeyiz. Öğretim olgusunu irdelemek sorunun kapsamını daraltarak, belirginleşmesini sağlayacaktır. Nedir öğretim? Öğretim; bilgi, duygu, düşünce, yetenek ve davranışların kazanılması amacıyla yapılan planlı etkinliktir. Tabii ki planlanmış her etkinlik bir organizasyona ihtiyaç duyar. Katılan insanlar bellidir. Belli bir programa göre yürütüldüğünden yararlılığı sınanabilir. Katedilen mesafe, başlangıç ve aradan geçen sürede alınan yol, değişimin boyutu ölçülebilir. Öncelikli olarak bir mekana, öğretim için gerekli olacak olan materyal ve koşullara bir de çalışmanın devamını sağlayabilmek, çalışmayı sürdürebilmek için disipline ihtiyaç duyar. Disiplin ise sözünü dinletebilen iyi bir yönetici demektir. Bu çalışma toplu yapıldığından örgütlülük, sorumluluk, dayanışma, toplu ve kolektif yaşama bilincini geliştirir. Bir araya gelmenin, kolektif yaşayarak birlikte bir şeyler yapmanın getirdiği kendiliğinden oluşan bilinçtir bu. Ayrıca işleyeceğimiz konularda da kolektif, sorumlu ve duyarlı yaşama kültürünü derinleştireceğiz. En nihayetinde öğretim, bilginin yüz yüze aktarılacak yeniden üretilmesi sürecidir. Kapsamı dar, hedefi sınırlı, zamanı belli, yararlılıkları ölçülebilen, kapasitenin kullanımını ve çapını arttıran, organize edici, disipline olmuş bir çalışmadır.

Bu yazıda; eğitim ve öğretimin devrimci mücadele içinde işgal ettiği yer, vermemiz gereken önem, MLM'lerin sistemli bir öğrenme, bilgi edinme ve uygulama yöntemine sahip olmalarının zorunluluğunu koşullayan öğeler nelerdir? Sorularına iki başlık altında cevap vermeye çalışacağız.

1-) İdeolojik mücadelenin en önemli unsuru olarak eğitim.

a) Parti içinde ve kadroların yetiştirilmesinde eğitimin yeri.

b) Kitle içinde ideolojik mücadelenin en yoğun ve en etkili aracı olarak eğitim.

2-) Siyasal mücadeleyi sürdürmenin aracı olarak eğitim ve öğretim.

a) Uzmanlaşmanın aracı olarak eğitim ve öğretim.

b) Deneyim biriktirmenin aracı olarak eğitim ve öğretim.

1-) İDEOLOJİK MÜCADELENİN EN ÖNEMLİ UNSURU OLARAK EĞİTİM

A) PARTİ İÇİNDE VE KADROLARIN YETİŞTİRİLMESİNDE EĞİTİMİN YERİ

İdeoloji; düşünce, davranış ve diğer kültürel görüntüleri içeren, yaşayışımıza damgasını vuran genel bir dünyaya görüşüdür. İdeolojik mücadele, sınıf mücadelesinin en kapsayıcı mücadelesidir. Diğer mücadele alanlarına damgasını vuran en kapsayıcı "öz" ideolojidir. Topluma egemen olan ideoloji, topluma egemen olan sınıf ve sınıfların ideolojisidir. Yani yaşadığımız sisteme egemen olan sınıflar, ezilen sınıfların düşünce ve yaşayışlarını da koşullarlar. Bundandır ki, burjuva-feodal sistemle çatışmamızın büyük bölümünü kitleler içindeki çalışma ve kitle mücadeleleri oluşturmaktadır. Bu mücadelenin en yoğun biçimi ise parti içinde yaşanmaktadır. Komünistlerin, devrimcilerin, kendi aralarında, kendi organizasyonlarında ve kitlelerle yürüttükleri ideolojik mücadelenin karakteri barışçıldır, imha araçlarıyla değil, dönüşümü hedefleyen araç ve yöntemlerle sürdürülür.

Kendisini komünist veya devrimci olarak tanımlayan insanlara karşı neden ideolojik mücadele sürdürüyoruz? Bu söylemekle yapmak, hissetmekle bilmek, düşünmekle inanmak arasındaki farktan ileri geliyor. Bireyin ideolojik duruşunu belirleyen, bireyin toplumsal pratiğidir. Bireyin savunduğu, dile getirip "benim iddiam, benim siyasi-ideolojik doğrularım!" dediği savunularını anlamlı kılan bireyin sosyal eylemidir. Bireyin pratiği, bireye hakim olan ideolojiyi içerir. Pratik inancın ölçütü, göstergesi ve aynasıdır. Eğer öncelikli kriter olarak dile gelen, sözcüklerle ifade edilen ve sadece bu düzlemde savunulana alırsak yanılırız. Halkımızın dediği gibi, "ainesi iştir kişinin lafa bakılmaz." Dilin kemiği yoktur. Sözün omurgası pratiktir. Salt tümcelerle ifade edilenle yetinirsek, **birincisi;** düşünceyi amaçlaştırmış oluruz. **İkincisi;** bu durumun sonucu olarak lafazanlar, laf ebeleri, oynak belli sirk cambazları türer. Disipline gelemeyen, kendini yenileme ve değişime gücünü yitirmiş, yaşamdan, gerçeklikten kopmuş, inancını, ateşini yitirmiş ve bilginin altında ezilen zavallı tipler yetiştirmiş oluruz. Bu kendini gelişime kapamış, üretimsiz, zayıf karakterli tipler bünyeyi hantallaştırır. İnancı soyutlama dünyasında ifadelendirmek, onu tanımlayarak pratiğe kuramsal düzlemde yön vermesini sağlamak bakımından önemli ve gereklidir. Bu yaklaşımda bilmeyi amaçlaştırmış tutumun, hastalık düzeyindeki tutarsızlık illetini bulamayız.

Bilgi, pratiği daha yüksek seviyeye taşımanın aracıdır. Bilgiyi ve bilgiye göre sosyal eylemimize yön vermeyi

yadsırsak, kendimizin tekrarını, kısırlaşmayı, darlaşmayı meydana getiririz. Pratiği yadsırsak bilgi tek başına hiçbir şey ifade etmez. Ancak pratik kendisini aşmak için soyutlamaya başvurur. Pratiğin içinden gelen bilgiye, pratiğe hizmet eden, canlı bilgiye değer vermeliyiz. Pratikten uzaklaşan bilgi ne kadar yüksek düzeyde soyutlama olursa olsun değersizdir. Bu bilgi yararsız ve yozdur. Bu bilgi yaşamdan kopuk, hayalperestlerin marjinal dünyalarında kurdukları sanal gerçeklik içinde hoş ve boş bir sedadır.

Bir faaliyetin niteliğini ve başarısını sorgularken dikkate alacağımız temel ölçüt pratiktir. Gerçek, somut verileri bu alanda bulabiliriz.

Pratiği temel ve gerçek ölçüt olarak almasaydık, sistem tarafından harap edilmiş, insansal edinimleri yozlaşmış, sevgi, dostluk, paylaşım gibi değerlere yaklaşımı sahtekarca, cilası dökülmüş soğuk ve kirli bir nezaket maskesi takmış olup da, sadece sosyal statü ve daha değişik nedenlerle, artık hiçbir şeye inanacak durumu olmadığı halde inanıyor görünenleri bile komünist olarak kabul etmemiz gerekir, ki bu da devrimin teslim edilmesi demektir. Safıya yol geçen hanına, Dom kilisesine veya Mevlana tekkesine çevirip, bir külçe gibi sınıf mücadelesinin denn sularında hızla dibe vurma-sını, yarattığı tüm değerleri heder etmesini ve bir kısmını da irtili ufaklı dip balıklarına yem etmesini sağlamış oluruz.

Oysa bir komünist, dava adamıdır. Söylediği ve yaptığı ile sınıfının ve ezilen halkların Demokratik Halk Devrimi, sosyalizm ve altınçağ davasına hizmet eden, söylediğine inanan, inandığını savunan, savunduğunu yaşayan, yaşama geçiren, bu doğrultuda tavizsiz, tutarlı ve katı olan kendi içi disiplinini oturtmuş kavganın öznesidir. Etkendir, yaratıcı, dinamik, iğneyle kuyu kazmak gerektiğinde bile yankınmayan, hırslı ve canlıdır. Çalışma temposu yüksek, erdemli ve ilkel yaşayan, örgütün ihtiyaçlarına göre konumlanmış, yapının kültürel, siyasi, ideolojik değerlerini yaşayan, gücünü ve enerjisini her geçen gün kendini devrimimize daha fazla katabilmek için arttırmaya çabalayanıdır. Durmadan, dinlenmeden doymak bilmez bir hırsıyla öğrenen, öğrendiğini paylaşan, yüklediği işi en iyi şekilde yapmaya gayret eden, öğrenirken mütevazı, öğretirken alçak gönüllü olandır. Savaşan, savaştıran, insana sadece insan olduğu için değer veren, artılarını, yetenek, olanak ve konumunu herhangi

birlerini ezme aracı olarak kullanmayan, davanın yükselişe geçtiği an nabızı yükselen, dava badirelerle karşılaştığında sabırla, özveriyle zorluklara saldırandır. Yıkılması güç olanı yıkmaya cüret etmiş, başarıya kilitlenmiş, kendinden ve KP'sinden istenebilecek en fazla şeyi isteyen kısaca komünist; davaya olan bilimsel inancıyla, davayı maddi bir güce dönüştürmek, kavuşturmak için dizginsiz bir çabanın, telaşın içinde olandır.

Sosyal eylemimizin çapı kendimize ve partimize duyduğumuz güvenin, inancın, bağlılığın, saygının maddi zeminidir. Kitaları fethetmek üzere bu bağlılıkla, güvenle, inançla uçurum boyunda yıkılmaz kaleler kuralım. Okyanuslarda kulaç atalım. Küçük dünyaları komünist yürekler kusar dışarı. Kusalım...

İdeolojik mücadele, parti içinde tek tek bireyler üzerinde yansımaları bulan burjuva, küçük-burjuva alışkanlık, duygu, düşünüş ve davranışlara karşı verilir. İnsanı kırleten, onun doğanın özel bir varlığı olarak değerini düşürüp yabancılaştıran etkileri ortadan kaldırmayı hedefler. İdeolojik hastalıklar olarak tanımladığımız bu düzen artığı, kaynağını düzeni yöneten yasalardan alan tutum ve yaklaşımları değiştirmeyi, onları, paslı silahı temizleyip, yağlayıp yine işler hale getirmek gibi, grip vs. bir hastalığı tedavi ederken gösterdiğimiz hassasiyet ve hastalığın boyutuna göre yönelttiğimiz ilgiyle tedavi etmeye çabalarız. Düzenin insan üzerindeki tahribatlarını böylece gidermeye çalışırız. Düzen; bencil, tüketici, beyni dumura uğratmış, sorgulayıcılıktan uzak, erdemsiz, duyguları güdük, sevinçleri ve öfkele-ri sahte, işini bilen(!), gemisini yürüten vs. vs. parçalanmış insan artığı ucubeler yaratır.

Özel mülkiyete dayalı sistem, insanın içinde kendisini yaşatacak, kendi soysuzluğunu hazmedebilecek olan, bananeci, vurdumduymaz, değersizlik ve anlamsızlık içinde boğulmuş bir dünya kurar. Burası tortulaşmış, karanlık, küflü, kan ve irin içinde bir mahzendir. Bu mahzende insanın en özel paylaşımlarından olan cinsellik parasal bir değere indirgenmiştir. Beyaz kadın sektörü sistem içinde en büyük pazar payına sahiptir. Cinsellik bir metadır. İnsancıklar orada sevgiyi ve aşkı çağrıştıran cinselliğe sahip olurlar. Aştan ve sevgiden soyundurulmuş bir cinselliği, duygularla yoğunlaşmış bir insan sıcaklığını, zihinsel ve insansal hiçbir üretimde bulunmaksızın erişilebilen, bayağılaşmış, maddi bir değere indirgenerek vahşileştirilmiş, düşkün bir zevki satın alırlar. Bu mahzende artık ortaokul kapılarına kadar dayanmış olan uyuşturucu tacirlerinden satın alınmış, insanı bedenlen ve ruhen bitiren uyuşturucu-

lar vardır. Naylon umutlar, renkli umut balonları lotaryalar vardır bu mahzende. Boşlukta kalmışlığın, kimlik bunalımını gideren, ait olma duygusunu ve yaşamın biriktirdiği bütün acılara tepkiyi kusma ihtiyacını futbol takımı taraftarlığı vardır bu mahzende. Bu mahzende bir bataklık solu-maktadır. Çekici, albenili, boş ve aldatıcı, uyutucu ve suni ne varsa bu bataklığın gözdesidir. Bu korku, karanlık ve tek başlanlıkla sağlamaştırılmış olan çıkışsız bir labirenti andıran mahzeni terk edip, çağın, tarihin, toplumun insana yüklediği sorumluluklara sahip çıkıp, doğayı ve insan yaşamını; çıkarsız dostluğu, kardeşliği, dayanışmayı, aşkı ve sevdayı insanca kırsız yaşayabileceğimiz, yoldaşlığı sı-nırsız yaşayabileceğimiz bir ilişkiyi yaratmak zorundayız. Onunu konuşmak, yaşamı savunmak için ateşli ateşsiz silahlarla savaşmanın zorunlu olduğu lanetli bir çağda yaşıyoruz. Bu çağda kaliteli bir insan, üretken ve güçlü bir devrimci, iyi bir komünist olmanın yolu seviyeli bir yoldaşlığı yaşayabilmeyi becermekten geçer. Saygıdeğer ilişkiler, üretimsizliğin, tüketiciliğin ve saygınlık savaşlarının çokerttiği sevgisiz beraberliklerle yaratılamazlar.

Yaşam, kesintisiz süren dinamik bir süreçtir. Yaşamda boşluk yoktur. Yaşamın içeriği iyi, doğru, güzel ve erdemli olanla doldurulmaz, doldurulamazsa, kötü, sıradan ve bayağı olanla doldurulur. Zaman bize rağmen geçer. Yaşamın akışına bilinçle müdahale edilmezse gelişim ve sürece cevap verme sözkonusu olamaz. Doğru bir gelişmenin öznesi olamazsak yanlış bir gelişim üzerimizden atlar. Parti içinde ve parti dışında, bütün süreçler için geçerlidir bu doğru. Lenin, Sovyet gençliğine seslenirken şöyle der; "Bütün ırmaklar bir nehre akarlar." Yaşamın akışına iradi müdahalede bulunmak; daha yoğun, daha güçlü, daha kapsamlı müdahalede bulunmak eğilimi, etkileri ve güdülerini her geçen gün yegînleştirmek devrimci ve komünist olmanın gereğidir.

Yenilenmek zorundayız. Kendimizi yeniden yapılandırmak zorundayız. Yenilenmenin en önemli ayağı kötü ve çirkin olanı iyi tanımadır. Diğer ayak ışığı görmek ve ışığa ulaşmanın dinamik ilişki ve koşullarını tespit edip harekete geçmektir. Cesur ve bilgili olmak zorundayız. Cehaleti köhnemişliğe hizmet eder. İnsanlığa, ezilen yığınlara ve sınıfa değil. İnsanın içinde bütün çürümüşlüğüne rağmen yer eden sistemi ve bu yıkıntının molozlarından yararlanarak yeniyi inşaa etmek gerekiyor. Yeni bilimsel sosyalizmin etik, estetik, kültürel formasyonuna uygun inşaa edildikten, düzenden gelen virüs ve bakterilere karşı sağlamlığını ispatladıktan sonra-

dırki yaşama yeni bir akış yönü kazandırılmış olur. Engembeli, zor ve bol badireli bir yoldur bu. Başı dik, soylu, korkusuz, utançsız bir yoldur. Sorularımız çok basit. Safımız neresi? Zulme ve sömürüye karşı mıyız? Bir tercih yapılmalı; biz yahut onlar. Zulme ve sömürüye karşı olduklarını söyleyenler, yaşamlarını bu iddialarına göre şekillendirmek durumundadırlar. Bir tercih yapılmalı saflarımızda. Kötü ve çirkin olanla yeni, çağdaş, ileri ve insana yakışan bütün çizgileriyle ayırdedilmeli, gerçek bütün çıplaklığıyla sergilenerek tercih zorlanmalıdır. Bütün çıplaklığıyla gerçeğin ışığında yapılan bu tercih denetlenmelidir, zararlı otlardan arındırılmalı ve hastalıklara karşı direnci artırılmalıdır.

Özel mülkiyete dayalı sistemin toplum üzerindeki tahakkümünün yarattığı kanıksanmışlık, böyle geldi böyle giderlik, oturmuşluk, buna ek olarak toplum yaşamının getirdiği güdük kimlik, duygu, düşünüş ve davranış tarzı öyle kolay kolay yıkılmaz, değiştirilemez. Topluma egemen olan düşüncelerin basıncından kurtulmak o kadar kolay değildir. Varolan kötü ve insanı çürüten şekillenmenin basit ve yüzeysel bir çaba ile terkedilerek yeni insana ait tutum ve davranışları özümseyip, yaşamak mümkün değildir. İnsanı dönüştürmek için sürekliliği sağlanmış bir çaba, sabır ve özveri gereklidir. İnsanı dönüşüme uğratmak için emek vermek, insanı ve tepkilerini tanıyıp onu yenilemek üzere araçlar bulmak, koşul yaratmak, anlatmak, kavratmak, eğitmeye hizmet edecek her ahlaki yolu denemek ve cüret etmek zorundayız.

Yukarıda bahsi geçen parti içine ve saflarına dönük çabanın karakteri ideolojiktir. Tek silahı bilgidir. Niteliği yıkıcı, dağıtıcı, bozucu değil, derleyici, toplayıcı, birleştiricidir. Mücadele doğru ile yanlış arasındaki mücadeledir. Safların en iyi şekilde düzenlenmesini sağlamaktır amacı. Temelinde sevgi vardır. Destek vardır. Bilmeyi ve bilmenin getirdiği sorumluluğun yüklenilmesini sağlamak ereğiyle cesaret ve moral kazandırılmasıdır. Bir boyutuyla kendi kendimizin (yapı ve birey olarak) iç ajitasyon ve propagandasının gereklerini yerine getirme faaliyeti- dir. İç mücadele karakteri politik olan, baskın gelmeyi hedefleyen, sonucu güç ilişkilerinin tayin ettiği bir mücadele, değildir. Kavgaya hizmet edenle etmeyen arasında süren bu mücadelede, çelişkinin doğru ele alınmamasından kaynaklı olarak, bu mücadeleyi sevgisiz, soğuk, umutsuz, emeksiz, itici, kırıcı, demoralize edici tarzda kişilik çatışmalarına, saygınlık savaşlarına dönüştürülerek sürdürülebiliyor. Bu da çatışmanın yansımalarıyla partiyi etkilediği gibi, partinin değerleri olarak tarafları zedelediğin-

den sınıf mücadelesine zarar verilmiş oluyor. Bu durumlardan kesinlikle kaçınmak çok önemlidir. Şunu iyi kavramalıyız: Yoldaşlığın olmadığı yerde mücadele ve direniş yaşamaz, yaşatılamaz. Birbirini dinlemeyen iradeler kumdan kaleleri bile deviremezler. Bu tür durumlarda takınılabilecek en doğru tutum; sorunu partiye açarak çözüm mekanizmasına kavuşturmadır. Yoldaşlar, böylesi durumlarda açığa çıkacak olan tepkilerini dizginlemesini bilmelidirler.

Parti içinde sürdürülen bu mücadelede kıstas alacağımız temel, düşmana karşı sürdürülen mücadelede bizim etkinliğimizi zedeleyen olumsuzluklarımıza yönelmek ve olumsuzluklarımızı aşarak, siyasal-ideolojik berraklığımızı ve örgütsel gücümüzü artırmaktır. Bu tarz, daha yüksek bir insanlaşma seviyesini istemeyi beyhude bir çaba olmaktan çıkarak gerekliliğini anlamlandıracak olan umuda aşılardır. Sınıf düşmanlarımızı, cebelleşmek için yüzümüzü dönüp, saflarımızı ona göre düzenleyelim. Öncelikli mücadele, düşmanla aramızda olan politik karakterli mücadeledir. Hata ve zaaflarımızın önemini ancak düşmana yeterince yöneldikten ve savaşın ruhuyla, doğasıyla yüzleştikten sonra kavrayacağız. O zaman doğru temelde bir saflaşma büyük oranda kendiliğinden yaşamın düzenleyici etkileri içinde rahatlıkla gerçekleşecektir. Bilgi; çok ovülen ve edinmek için hiçbir şey yapılmayan, bir şey olmaktan çıkacak gerçek değeriyle buluşacaktır. O zaman ateş olacaktır. Daha fazla bilmek ve daha fazla savaşmak için hırs olacaktır.

Toparlarsak; yaşamla bağı olan bir eğitim süreci anlamlı ve sonuç alıcıdır. Mücadele içinde, mücadelenin büyüyen ihtiyaçlarına cevap verme temelinde, sınıf düşmanlarımızın ideolojik, politik, kültürel ve militarize kuvvetlerine karşı yürüttüğümüz devrimci eylemi güçlendirme temelinde yürüteceğimiz çalışmalar anlamlıdır. Denetimler sonucunda şekillenen beklentiler ışığında eleştiri-özeleştiri, zaman zaman başvuracağımız düzeltme hareketleri bahsi geçen çalışmaların içeriğini doldurur. Devrimci, sorgulayıcı bakışımızın hedefi, yaptığımız yanlışlarımızda arayacağımız şeyler, iç sorgulamamızın, muhasebeminin yönü sistemin güçleri ile hesaplaşmadaki eksik ve yetmezliklerimizdir. Buradan yola çıkarak mücadele potansiyelimizi düşüren yanlışlarımızı açığa çıkarıp giderme amacını güderiz. Bu nedenle siyasi ve ideolojik doğrularımızı savunmak anlamlıdır. Siyasi ve ideolojik doğrularımızı üstünkörü bir bilgiyle savunur görünüp yaşamda burjuva duygu, düşünce ve davranışların hakimiyetini kırmayı mücadelesini vermemek dopedü-

sahtekarlıktır. Bu devrimcilerin ve komünistlerin yarattıkları değerleri sömürmek, onların şapkalarına sahip çıkıp ruhlarını kurda yedirmektir.

Dönüşüm; ancak bizi kuşatan burjuva-feodal sisteme karşı yeni insanı ve mücadelesini savunmada kalkan olacak duyuş, düşünüş, davranış tarzını geliştirmek, pekiştirmek, kökleştirmek işi davayı maddi bir güce dönüştürmek ereğiyle yapıldığında mümkün, değerli ve yerinde olur.

Eğitim; hafifsenip küçümsendiği anda bizi yıkacak olan hasmımıza, içimizdeki düşmana karşı tüm inceliklerini kavrayarak ustaca kullanmamız gereken bir silahtır.

Düşmanımızı küçümsemeyelim. Hasmımızı tanıyıp, ona karşı etkili silahlarla donanalım. Yoldaşlarımızla omuz omuza içimizdeki düşmanın bizi takatsizleştirmesinin önünü alalım. Kendimizi daha fazla devrimcileştirip, kendimizi devrime daha fazla katalım. Kendimizi devrime daha fazla kazanalım. Yetinen çürür. Yetinmeyelim. Daha fazla hisseden, duyan, bilen ve etki eden devrimci olalım. Komünizmin mutluluklarını tatmak üzere acılardan sevinçleri süzmeli, manevi doyuma ve zenginliğe sahip olmalı, bunun iç açan, ferahlatan ruh erincini, sınırsız güzelliğini ve esenliğini tatmalıyız.

İdeolojinin yaşatılması ve yaşaması için eğitim zorunludur. Eğitim; örgütün kendisini üzerinde şekillendirdiği değerleri; etik dokuyu kadrolarına taşıyabilmesi için gerekli olan en önemli araçlardan biridir. Bilindiği gibi kadro olmadan sınıf savaşına rehberlik eden ideoloji, sosyal gerçekliğe müdahale edemez. İdeoloji kendisini ancak kadrolar aracılığı ile var edebilir. Ona can ve güç veren kadrolar olmadan, ideoloji bir dünya görüşü olarak tozlu kitap sayfaları içinde bir ceset gibi yatar. Mao der ki: "İnsanların sosyal varlığını düşünceleri tayin eder. Ve bir öncü sınıfı temsil eden doğru düşünceler, yığınların içine girer girmez, toplumu ve dünyayı değiştiren maddi bir kuvvet olabilirler." İdeolojimizi üreten emeğin kurtuluşu davasının ustaları, öğretmenleri ve önderleri aynı zamanda devrimimizin savaşçılarıydılar, savaşçılarıydılar. Oluşturdukları düşünce sisteminin dünyayı değiştirmesi için maddi bir güce dönüşmesinin kavgasını yürüttüler, yürütüyorlar.

İdeoloji yaşanan sosyal gerçekliğin soyutlanması yolu ile sosyal gerçekliğin bir üst aşamaya sıçratılması ihtiyacıyla üretilir.

Bizim ideolojimiz, çıkarları temelden zıt olan, kapitalizmi anlamlandıran iki ana sınıftan, sadece kendisinin ve kendisinin bağlaşığı olan diğer yok-

sul, ezilen ve baskı altındaki sınıfları değil, aynı zamanda tüm toplumu ve insanlığı sınıflı toplumun insana kıyan cenderesinden kurtaracak olan sınıfın, proletaryanın ihtiyaçlarına cevap veriyor. Onun yürüttüğü savaşa hizmet ve önderlik ediyor. Çünkü sistemi devirmeye muktedir ve buna en istekli sınıf proletaryadır. Proletarya, sosyal konumlanışı ile yıkmaya ve yapmaya istekli, yetenekli, hayatın yükünü sırtlayan en disiplinli ve en devrimci sınıftır.

İdeolojiye can veren, onu yeniden üretmek geliştiren; yaşamın ayrıntılarına sızmasını sağlayan, ideolojiyi kendisinde cisimleştirip, bir savunma ve saldırı aracına; zırha ve ateş kusan bir silaha dönüştürerek düzene karşı savaşan ve kitleleri de bu savaşa seferber ederek savaşır kadrolardır. Düşünceyi yaşayan ve yaşatan insan olmasaydı soyut bilgi anlamsız ve değersiz bir şey olmaktan öteye gidemezdi.

Proletarya düşüncesinin sınıf mücadelesine yansması örgütte olur. Örgüt tek tek devrimcilerin bir araya gelerek ideolojik, politik ve örgütsel anlayışlar temelinde kurdukları ilkeli, şekilli, organize olmuş birlikteliktir. Örgüt; kendisini oluşturan devrimci özneler ile arasındaki bu anlaşmaları ve dinamik bir süreç olan yaşam karşısında yıpranan organizasyonunu korumak için disipline ve kendisini yeniden üretmeye, yenilemeye ihtiyaç duyar. İlerlemeyen geriler. Yaşam karşısında duruşunu sağlamlaştırarak büyüyen, yaşam karşısında erir. Örgüt; yaptığı çalışmalarla kadrolarıyla yaptığı anlaşmaları toplumun en ileri kesimleri ile yaparak güçlenmek ve amacına ulaşabilmesi için gerekli güce ulaşmak ister. Burada dikkat edeceği temel kıstas, Stalin yoldaşın "Nitelik değil nitelik, biçimsel birlik değil irade ve eylem birliği önemlidir" sözleriyle işaret ettiği gibi, güç olmaya çabalarken niteliği koruma kaygılarını sürekli korumamızdır. Kitleleşmede ağırlık noktası nicelik iken, parti örgütlenmesinde terazinin ibresi nitelikten yana olmalıdır. İdeoloji, hakimiyetini kendisini oluşturan insan unsuru üzerinde kuramazsa pratik önemi kalmaz. Örgüt; bu gerçekliğe uygun olarak, kendisini oluşturan kadrolara ve halklara deklare ettiği amacı doğrultusunda niteliğini korumak ve pekiştirmek durumundadır. Olan kadrolardaki gerileme, çürüme, sıradanlaşma ve giderek düzene entegre olma ve yahut iç devrimini artırarak silkinme, gelişme, ileri atılma, kendini yenileme, görevlerine sahip çıkıp en iyi şekilde yerine getirme durumları örgütün niteliğini doğrudan etkileyen unsurlardır. Bu doğrultuda tereddüt etmeden "bir örgütün niteli-

ğini o örgütün kadrolarını, o örgütü oluşturan insan unsuru belirler" diyebiliriz. İdeoloji ve politika ışığı altında biçimlenen örgütü ete-kemiğe ve sinire büründüren kadrodur. Kadroda ideolojiye ve politikaya uygun bir şekillenme mevcut değil ise, o örgüt ve o kadro MLM düşüncesinin, komünizmin ideolojik platformunun görüngüsü olmaktan çıkmıştır. Bir sosyal eylemin ve en yüksek sosyal eylem olarak devrimin temel unsuru insandır. İnsanı değiştirmek için yapılan çalışmaların başarısı ideolojinin ve ideolojinin güttüğü amaç olarak sosyal eylemin zaferinde belirleyici olacaktır. Sınıf savaşımında insan tayin edici bir öğedir. İnsan tayin edicidir. İdeoloji, politika, örgüt, kendisinin yaşamda karşılığı olan kadroda cisimleştirmek zorundadır. Bunun içinde bilginin, becerinin ve diğer sosyal değerlerin öğrenilmesi, kavranılması ve pekiştirilmesi gerekir. Yani eğitim ve öğretim faaliyeti ideoloji ve politikayı anlamlandıran, örgütü bütünleyen en temel aktivitelerden biridir. Kadroyu dönüştürmek, etkin ve düşünceyle zenginleşmiş hale getirmek, sınırsız olan gelişim seviyesini yükseltmek için yeniden işlemek, yeniden ve yeniden eğitmek gerek. Ancak böyle kadrolarımızın yeterlilik seviyesini yükseltmek ve sağlığa, duruluğa, anlığa yaklaşmak mümkün olabilir. Çünkü ne örgüt, ne siyaset, ne kadro, ne de bizim dışımızda süren ekonomik, kültürel, sosyal yaşam statik, durgun değildir. Aksine her şey birbiriyle etkileşim ve ilişki içinde her an denge, duruş dinamiklerini değiştirerek sürüyor yaşamını. Değişen koşullara ve insan unsuruna müdahalenin sürekliliği bu boyutuyla da bir değeri ifade etmektedir. Yaşamın dinamik yapısı gelişimi hız ve seviye açısından aşabilir. Tempoyu sürekli artırma eğilimini güçlendirmek bunun için önemlidir. Oysa sürekli değişen ihtiyaçlarıyla yaşama cevap vermek durumundayız. Yaşama bir kez kazanıp ardından bir miktar gittikten sonra kendi haline bıraktığımız insanla müdahale edemeyiz. İnsanın niteliği de maddenin niteliği gibi değişkendir. İnsan değişir. İnsana müdahale edilmelidir.

Biz sistemle arasında yumuşak, barışçıl araçlarla çözülebilecek, sistem ile uyum halinde ve ona emniyet subabı olarak dayanak olan bir kurum değiliz. Aksine ona temelde ve özde zıt, uzlaşmaz ve arasındaki savaş ancak imha savaşı ile, burjuvazinin, ekonomik, siyasi, kültürel ve ideolojik olarak imhası ile sonuçlanabilecek bir kurumdur. Sistem karşısında ve sisteme alternatif bir gücüz. Sistemin karşısında yeni insanın bayrağını dalgalandırabilecek bir kimlik ve kişilik geliştirmek zorundayız. Ve bunu da imkansızlıklar içinde büyük oranda ıra-

de ve istem gücüne dayanarak yapmak zorundayız. Çok kısıtlı olanaklara sahibiz. Buna karşın görevimiz büyük, acil ve kapsamı genişçe. Üstelik başarmaktan başka alternatifimiz yok. Olanaksızlıklar içinde kendi okullarımızı, dersliklerimizi kurmak durumundayız. Kendimize çeki düzen vermenin ilk gerçek ve köklü ayağıdır bu. Kendi okullarımızı fırsat ve imkan buldukça açmalıyız. Bu göreve, kapsamına denk gelecek biçimde cevap vermek, ancak bu mücadeleyi politik ve örgütsel mücadelenin kopmaz bir parçası olarak kavrayarak, bu mücadele ile kopmaz bağları pratikte sağlanarak, okulların, fabrikaların, lokalilerin, anfilerin, demeklerin, tarlaların birer dersliğe çevrilmesiyle mümkün olabilir. Yapacak çok iş var. Mücadele bizden çok daha fazlasını bekliyor.

Halkımızın çektiği acılar bizi cesur, inatçı ve başeğmez kılıyor. Halka ve devrime karşı sorumluluğunu yerine getirme bilinciyle, yalnız kalmaktan korkmadan iddiasızlığın, oblomovluluğun, kitle muhalefetine peşinde sürüklenmenin, önderlik ve yöneticilikten nasiplenmemenin, dinamizmden, hızlı hareket ve kavrayıştan yoksunluğun üzerine gitmeliyiz. Yığınların politik bilincine önderlik etme iddiamızı yüreğimizde hissetmeliyiz. Hatalarımıza ve zaafılarımıza karşı, yüreğimizi ve beynimizi içinde yoğurduğumuz emeğimizi boşa çıkardıkları için haşın ama didişmen, öfkeli ama sabırlı ve inatçı olmalıyız.

Sonuç Olarak; eğitim ve öğretim partisi içinde ideolojik savaşım için zorunlu ve vazgeçilmez bir araçtır. Saflaşma, anlaşma ve netleşme için eğitim ve öğretim gereklidir. Çaba sarfetmek, emek vermek, beyni yormak gereklidir. Böylece insanda içselleşecek olan ideoloji, kendisini yaşama taşıyarak, karşıtlarıyla savaşma olanağına kavuşacaktır. Bu ikili bir süreçtir. Düşünce savaşır. Savaş düşündürür ve düşünceyi yeniden üretir. Eğitim savaşı, savaş eğitimi besler.

Hiçbir yoldaş devrimimizin sorunlarına karşı duyarsız kalma hakkına sahip değildir. Olamaz. Olmamalıdır da. Bananeçilik anlayışı birliğimizi baltalayan, burjuva patentli gerici bir anlayıştır. Yoldaşlar, devrimin yılmaz neferleri olalım. Düşünelim. Üretilim. Gelişelim. Büyük devrimler ve devrimci çalışmalar için kişiliklerimizi güçlendirelim. Siyasi, ideolojik ve örgütsel seviyemizi yükseltelim. Sosyal yaşamımızı, erdemlerimizi geliştirmekte kendini eleştiri ve halka karşı sorumluluk bilincini, bu zeminde eğitimi ve öğretimi etkin bir şekilde kullanalım.

Düşünelim... Üretilim.... Kazanalım... ●

Varlıklı insanların oğlu olarak büyüdüm
Ailem beni
hizmet edilmenin gelenekleri içinde
yetistirdikleri ve
emretme sanatını öğrettikleri
bir yaşamla sarmaladı
Çevreme baktığımda büyüdüğümde
Hoşuma gitmedi sınıfımın insanları
Hoşuma gitmedi emretmek ve
hizmet edilmek
Terk ettim sınıfımı
Küçük insanlara (Ayak takımına) katıldım.

100 yıl önce doğan proletaryanın büyük şairi, modern epik tiyatroyun kurucusu ve yazarı Bertold Brecht bir şiirinde yaşamının bir kesitini bu sözlerle aktarmaktadır.

Brecht 10 Şubat 1898 yılında Güney Almanya'nın Augsburg kentinde varlıklı bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Gençliğinden itibaren sanatla ilgilenmeye başladı. İlk eserleri burjuva değerleri hicveden şiirlerdir. 1918 yılında ilk tiyatro eseri olan "Beal" Augsburg'ta sahnelendi ve getirdiği yeni biçimden dolayı büyük tartışmalara yol açtı. I. Dünya Savaşı, 1917 Ekim Proleter Devrimi, 1919'da Almanya'da gerçekleşen devrimci ayaklanmanın yenilgiye uğraması ve Weimar Cumhuriyeti dönemindeki sınıf mücadelesi gelişmesinde belirleyici bir rol oynar. 1919 yılında ayaklanmayı konu alan ve daha sonra adını "Geceğin Trampelleri" olarak değiştirdiği "Spartakus" adlı eserini yazdı. 1923 yılında Berlin kentine taşınır. 1926 yılında Karl Marks'ın büyük eseri Kapital'i okuduktan sonra kapitalist toplumun gelişim yasalarıyla bilinçli olarak tanışır. Bundan sonra tarihsel ve diyalektik materyalizmi, tüm eserlerini üzerinde inşaa ettiği temel olarak kullanır. Yeteneklerini komünizmin ve Alman Komünist Partisi'nin emrine adanır. 1926 yılında yasal olarak gerçekleştirilen 1 Mayıs kutlamaları sırasında sosyal-demokrat polis müdürü Zörgiebel'in işçilerin üzerine ateş açması Brecht'in yaşamında önemli bir dönüm noktası olur. Bu tarihten sonra Brecht tüm sanat yaşamını proletaryanın sanat cephesinin mücadelesine adanır.

Tiyatro sanatında adeta çağ açan Brecht, tiyatro çalışmalarındaki amacını şöyle tanımlar: "Tiyatroda sözleri yalnızca dünyayı yorumlamak için değil, tersine değiştirmek amacıyla kullanmak istiyorum". Dünyayı değiştirecek olan insanın öncelikle dünya görüşünün bu amaca uygun değişmesi gerektiğini savunan Brecht, insanların kafasının değişmesi eyleminde tiyatroyun önemli bir araç olarak kullanılmasının teori ve pratiğini yapar. Bir başka yazısında, sanatçının toplumsal görevi ve konumu üzerine şunları yazıyordu: "Oyuncu papağan ya da maymun olmamalı, insanlığın ortak yaşamı üzerinde çağın bilgisiyle donanıp sınıfın mücadelelerine katılmalıdır. Hiç kimse sınıf mücadelesinin üzerinde olmaz, hiç kimse insanın üzerinde olmaz."

1927 yılında "Mahagonny", 1928'de ise ünlü müzikal eseri "Uç Kuruşluk Opera"yı sahneye koyar. "Kuhle Wampe" ad-

Bertold Brecht

100 Yaşında

Karar

Hesaba katıyoruz	Hesaba katıyoruz
Yasalarınızın bizi güçsüzleştirdiğini ve	Kömür bolluğunda kömürsüz
Boyunduruk altına aldığını	donduğumuzu
Hesaba katıyoruz	Bize devretmenize karar verdik şimdi
Gelecekte yasalarınızın hükmü	Hesaba katıyoruz ısınmış olmayı
kalmayacağını ve	Hesaba katıyoruz
Daha fazla köle olmayacağımızı	Top ve tüfeğinizle tehdit etmenizi şimdi
Hesaba katıyoruz	Ölmeye karar verdik artık
Top ve tüfeğinizle tehdit etmenizi şimdi	Bu kötü yaşamdan daha fazla
Ölmeye karar verdik artık	korkmaktansa
Bu kötü yaşamdan daha fazla	
korkmaktansa	
Hesaba katıyoruz	Hesaba katıyoruz
Bizden daha çok çalışacağınızı ve	Sizinle olmanın yetişir olduğunu
Aç kalacağımızı	İyi bir ücret elde etmekle mutlu
Biz tahammül edersek eğer	olamayacağımızı
Bir kez daha teyid ediyoruz	Devralıyoruz fabrikaları şimdi
İçimizin çektiği güzel ekmekleri	Hesaba katıyoruz
Yalnızca vitrin camının ayırdığını bizden	Top ve tüfeğinizle tehdit etmenizi şimdi
Hesaba katıyoruz	Ölmeye karar verdik artık
Top ve tüfeğinizle tehdit etmenizi şimdi	Bu kötü yaşamdan daha fazla
Ölmeye karar verdik artık	korkmaktansa
Bu kötü yaşamdan daha fazla	
korkmaktansa	
Hesaba katıyoruz	İktidarda olduğumuzu hesaba katıyoruz
Bizleri oturtmadığınız evleri	Rüya değil
Taşınmaya karar verdik onlara şimdi	Söz verdiğiniz gibi
Kültübelerimiz pek uygun değil çünkü	Karar verdik bundan böyle
Hesaba katıyoruz	Önderliğimiz altında
Top ve tüfeğinizle tehdit etmenizi şimdi	Güzel bir yaşam kurmaya
Ölmeye karar verdik artık	Yetişir artık toplarınız
Bu kötü yaşamdan daha fazla	Başka dilden anlamıyorsanız
korkmaktansa	Topları üzerinize çevirmeye değerliğini
	Hesaba katıyoruz şimdi
	Bertold Brecht

lı filmi gerçekleştirir. Film 1932'de yasaklanır; Maksim Gorki'nin ünlü romanı "Ana"yı tiyatroya uyarlar. Eser işçi sınıfı içinde büyük bir etkiye yol açar. Gerici güçler paniğe kapılırlar. 1933 tarihinde iktidarı ele geçiren Hitler faşizminin parlamento binası yangınına gerçekleştirdiği gün Brecht Danimarka'ya geçer. Böylece 15 yıllık sürgün yaşamına ilk adımını atmış olur. Bu yıllarda faşizme ve emperyalist savaşa karşı birleşik cephe çalışmalarına "Zezuan'ın İyi İnsanı", "Cesaret Ana", "Galilei'nin Yaşamı", "Bayan Carar'ın Silahları", "Hitler Rejiminin Korku ve Sefaleti", "Arturo Ui'nin Ölenemeyen Yükselişi", "Aslan Asker Şvayk" vb. adlı tiyatro eserlerinin yanısıra sayısız şiir ve makaleyle katkıda bulunur.

Danimarka'dan sonra İsveç, Finlandiya, SSCB'ye oradan da 1941 yılında Amerika'ya geçer. 1947 yılında, SSCB'de sosyalizmin dünyada kazandığı sevgi ve saygınlığı karalamak amacıyla "Amerika'ya Karşı Etkinlikleri Soruşturma Komisyonu"nda sorgulanan sayısız sanatçıdan biriydi. Sorgudan sonra ikinci gün Amerikayı terk ederek İsveç'e gitti. 1948 yılında sosyalist bir toplum kurma mücadelesine katılmak amacıyla Doğu Berlin'e geçti. Aynı yıl Berliner Ensembles adlı tiyatro topluluğunu kurdu. 1949 yılında, 1871 Paris Komününü konu alan "Komün Günü" adlı tiyatro eserini tamamladı. 1950 yılında Doğu Berlin'de Alman Sanat Akademisi'nin kurucuları arasında yer aldı. Brecht, sosyalizmin sınıfı bir toplum olduğu ve sınıf mücadelesinin devam edeceği konusunda açık bir bilince sahipti. Mayıs 1953'te PEN-Doğu ve Batı Merkezinin 5. Kongresinde Başkanlığa seçildi. 17 Haziran 1953 yılında emperyalist istihbaratların örgütledikleri bir ayaklanma denemesinin şiddetle bastırılmasına, kamuoyuna yayınladığı açık bir mektupla destek verdiği için batıda aleyhinde karalama kampanyası örgütlendi. "Büyük güçlükler" diyordu Brecht, "işçilerin kazanacağı büyük fırsatlarla beraberinde taşır. Bundan dolayı 17 Haziranı olumsuz bulmuyorum." Diyalektik sezgisiyle, sosyalist toplumun yeni çözümler ve çözümler ortaya çıkarıldığını farkındaydı. 18 Aralık 1954 yılında kendisine Uluslararası Stalin Barış Ödülü verildi. Tüm Avrupa'yı kasıp kavuran 1968 gençlik hareketleri döneminde eserleri etkin bir ajitasyon aracı görevini gördü.

Kendisi de büyük bir diyalektikçi olan Brecht, yaşamının son yıllarında okuduğu Mao'nun "Çelişme Üzerine" adlı eserinden oldukça etkilenir. Mao'ya karşı büyük bir saygı besler.

Brecht, 14 Ağustos 1956 yılında Doğu Berlin'de ardında değerli bir miras bırakarak öldü.

Doğumunun 100. yıldönümü dünyanın her köşesinde büyük kutlamalar ve toplantılarla anılmaktadır. Alman emperyalizminin sözcüleri de, yok etmeyi başaramadıkları Brecht'e ikiye yüzüce sahip çıkarak bu kervana büyük tantanalara katıldılar. Ne yazık ki bu çabaları sahte ve umutsuz bir diz çöküşten başka bir şey değildir. O, yalnız ve yalnızca işçi sınıfının ve onun biliminin hizmetine açıktır.

Osmanlı'dan Susurluk'a devlet çeteleri

5

CIA-NATO-KONTRGERİLLA

Savaşın Almanların yenilgisiyle sonuçlanacağı kesinleşmeye başladığında, işledikleri insanlık suçlarının cezasından korkmaya başlayan Nazi generalleri, fırsatını kollayıp tek tek ülkelerini bırakarak kaçmaya başladılar. Rahatlıkla gizlenebilecekleri ülkelere kaçıp oraların iktidarlarıyla işbirliği yaparlar. En rahat ettikleri yerlerden birisi de ABD ve denetimindeki Latin Amerika ülkeleridir. ABD'de bu konuda kaçan generallere elinden geldiğince yardımcı olur, onlara yerleşmeleri, saklanmaları için gereken her türlü desteği sunar. Sahte kimlikler düzenler, iş kurlarına yardımcı olur, kendi gizli teşkilatının örgütlenmesinde görev verir. Onların Gestapo ve SS deneyimlerinden yeni kurmayı düşündüğü gizli teşkilatını oluşturmada sonuna kadar yararlanır. Nazi generalleri ve diğer Nazi üst düzey yöneticilerinin kaçırılıp, istedikleri biçimde yerleştirilme görevi ilk dönemlerde CIA'dan önceki istihbarat örgütü CIC'e verilmiştir. Bunlara tüm olanakların ve hatta devrimcilerin katledilmesi için kullandıkları silahların temininden de CIC sorumludur. Daha savaş bitmeden ülkesinden topladığı belgelerle birlikte kaçırılan Nazi generallerinden birisi de Gehlen'dir.

General Gehlen 1945 Aralık ayında CIC'in girişimiyle ABD'ye kaçar. Gehlen, aktardığı deneyimler ışığında, CIC tarafından anti-komünist örgütlenmelerin yaratılması için 1946'da tekrar Avrupa'ya gönderilir. Almanya'ya dönen Gehlen, geride kalan kendisi gibi eski Nazi artıklarını biraraya toplayarak CIC'in denetiminde bir askeri istihbarat teşkilatı kurar. Hedefi; Avrupa'daki devrimci ve komünist hareketlerle ilgili bilgiler toplamak, liderlerine karşı suikastler düzenlemek, provakasyonlar, sabotajlar tertiplemek, özellikle de Doğu Almanya'ya ilgili bilgiler toplayıp, orada da kendilerine bağlı bir gizli teşkilat kurarak kitleler içinde sosyalist iktidara karşı ayaklanmalar düzenlemek ve halkın iktidara olan güvenini sarsmakla birlikte, o süreçte daha Doğu Almanya'da bulunan SB Kızılordusu hakkında istihbarat toplamaktır.

CIC sadece Gehlen'i görevlendirmekle yetinmez. Gehlen gibi, denetimini

eline geçirdiği bütün ülkelerin istihbarat elemanlarını da aynı biçimde görevlendirir. Fakat bu dağılıklık ihtiyaçlarına yeterli cevabı veremeyince, CIC'e ek olarak, ona projeler üretilen hareketini yönlendireceği SPG'yi (Özgül Projeler Grubu) kurarlar. Bu örgütlerin hem yönetim merkezi hem de hareket merkezi o dönemde Avrupa'dır. Bu durum, örgütler üzerindeki ABD'nin denetiminde ve kendi aralarındaki iletişimde sorunlar yaratır. Bu gidermek için örgütün merkezini ABD'ye taşırlar ve adına da Politik Koordinasyon Şubesi derler. Bütün bu örgütlerin ve anti-komünist mücadele taktiklerinin fikir babası George Kennan, denediği örgütlenme biçimlerinden istediği verimi alamayınca, bir yenisini daha kurmaya başlar. Bütün denetimin ABD'de merkezileştiği, her yanıyla ABD'den sevk ve idare edildiği yeni örgütü de ABD Ulusal Güvenlik Konseyi'nin 1947 tarihli kararıyla kurar. Bu yeni örgüt, kurulduğu günden bu yana dünya halklarının baş düşmanı ve dünyadaki bütün çirkeflerin baş sorumlularından olan CIA'dır.

CIA'nın kurulmasıyla birlikte daha yaygın bir örgütlenme ağı oluşturmaya başlarlar. Bu yaygınlığa paralel olarak ulusal ve sosyal hareketlere yönelik saldırılarda giderek yoğunlaşıp, yaygınlaşmaya başlar. Tüm saldırı ve imhalar ulusal ve sınıfsal kurtuluş mücadelelerinin gelişmesini engellemez. Sömürge ve yarı-sömürgelerdeki ulusal ve sosyal mücadeleler gün geçtikçe daha da gelişip güçleniyor, emperyalizmin pazar alanlarını tehdit ediyordu. CIA bunların önünü alamıyordu. Her ne kadar faaliyette bulundukları devletlerin olanaklarıyla ve destekleriyle kurulmuşsa da, faaliyetlerinin önünde yasal engeller yoksada, temelde yasa dışı olmalarından dolayı açık davranamıyor, kendisini gizlemek zorunda kalıyor, toplumların tepkisini çekip nefretini kazanıyordu. Daha da önemlisi, gerilla mücadeleleri karşısında yeterli olamıyor, büyük askeri güçler karşısında işleyemez durumda kalıyordu. Küçük ve dar yapıyla, Sosyalist Bloka karşı çıkarılacak her hangi bir savaşta yeterli bir güç olamayacağı da açıktı. Bu nedenle daha büyük ve organize, aynı zamanda da halkların gözünde belli oranda meşruiyeti olabilecek, tüm savaş araç-

larını rahatlıkla kullanabilecek, büyük ordular karşısında savaşabilecek yeni bir güce ihtiyaç duyarlar. Bu yeni ordu ABD'nin denetiminde olacaktı, fakat katılan bütün ülkeler askeri ve ekonomik yükümlülükleriyle içinde yer alacaklardı. Bu projelerini 4 Nisan 1949'da gerçekleştirip NATO'yu kurarlar.

"Avrupa'ya da Kuzey Amerika'da aralarında bir ya da birkaçına karşı girişilecek silahlı bir saldırıyı bütün üye devletlere karşı bir saldırı sayacak ve böyle bir saldırı gerçekleştiğinde de tek tek ve öteki üye devletlerle birlikte, silahlı kuvvetler kullanmada dahil, gerekli gördüğü bütün önlemleri alarak saldırıya uğrayan üye devlete ya da devletlere yardım edecektir." Bu amaç doğrultusunda NATO, başını ABD çekmek üzere, Lüksemburg, Belçika, İngiltere, Danimarka, Fransa, Hollanda, Portekiz, İtalya, İzlanda, Kanada ve Norveç tarafından kurulur. Bu örgüte Türkiye ve Yunanistan 1952'de, Almanya ve İspanya ise daha sonraki tarihlerde üye olurlar. NATO'nun kurulmasıyla birlikte, CIA, o güne kadar tek tek ülkelerin iktidarıyla olan ilişkileri daha merkezi bir yapıya kavuşturarak, sevk ve idaresini NATO düzeyinde yürütmeye başlar. Bu merkez, NATO'nun Belçika'daki karargahında üslenmiş olan ACC'dir. (Allied Coordination Comitee). Tek tek ülkelerdeki CIA örgütlenmeleri bu merkeze bağlanıp, burada gerekli olan planlamalar ve yönlendirmelere göre hareket ederler. Her ülke, Genelkurmaylıklarında yeralan bir general aracılığıyla ACC ile ilişki sürdürür.

NATO'nun bünyesinde yeralan ACC'nin koordinasyonu ile bütün sömürge, yarı-sömürge ve kapitalist-emperyalist ülkelerde kurulan örgütlerin en tepesinde yine CIA yer almaktadır. Ve bu örgütler, bulundukları ülkelerin tarihi, kültürel, etnik, ulusal ve coğrafik koşullarına uygun bir şekilde oluşturulup, görev alanlarına uygun olarak yerleştirilmişlerdir. Aldıkları adlarda ülkelerin bu özelliklerine uygun seçilmiştir. Bir örneği İtalya'da ortaya çıkan adıyla GLADIO'dur (iki ağzı keskin kılıç). Türkiye'de ki adının Ergenekon olduğu söylenmekle birlikte, Genelkurmaylıkta ilk oluşturulan ve çokça bilindiği ilk adıyla Seferberlik Teshik Kurulu'dur. Bu ad daha sonraki tarihlerde Özel Harp Dairesi olarak

değiştirilir. Halk içinde teşhir olmasından sonra bu adıda değiştirilip, en sonunda Özel Kuvvetler Komutanlığı adını alır. Diğer ülkelerde de ortaya çıkarılan adlarıyla; Fransa'da Rüzgar Gülü, Yunanistan'da da değişik isimler alır; Süper NATO, ayrıca da B-8 Sheepskin (Koyun Postu), Belçika'da SORA-8, Almanya'da ilk kurucusunun adı olan Gehlen Harekatı'dır. Ayrıca Stey Behind ve Sward adlarıyla da anılır. İngiltere'de Secret British ve Network Revealed, Hollanda'da NATO Command, Avusturya'da Schwert'tirler. Bunların Latin Amerika'daki kollarının açığa çıkan adları ise; El Salvador'da Ölüm Mangaları, Nikaragua'da Contralar vb.dir.

Bu kontrgerilla örgütleri, NATO'nun oluşturduğu ve CIA'nın eğitmenliği yaptığı özel kamplarda eğitilirler. Bu kampların en ünlüsü Panama'daki ABD üslurine bağlı olarak kurulan Southern Command'ın organizatörlüğünü yaptığı kontrgerilla okullarıdır. Escuela De Las Amerika diye anılan bu okulda on binlerce kontrgerilla eğitilip, ülkelerindeki iktidarların gerçek sahibi haline getirilmişlerdir. Bunların yüzlercesi kendi ülkelerinde Devlet Başkanlığı, Başbakanlık, Genelkurmay Başkanlığı gibi en üst düzeyde bile görevlendirilmişlerdir. Şili'de Allende hükümetini yıkıp, Allende'yi de makamında katleden faşist diktatör Pinochet'te bu okullarda eğitim görmüştür. Yine Arjantin'in askeri faşist diktatörü ile Meksika'nın eski devlet başkanlarından Luis Echeverria'da bu okulların öğrencileridirler. Uyuşturucu kaçakçılığı yaptığı gerekçesiyle Devlet Başkanlığı yaptığı Panama'ya ABD tarafından özel eğitilmiş askerler çıkartılarak yakalanıp ABD'ye götürülen ve yargılanarak ağır cezaya çarptırılan Noriega'da bu okulun öğrencisidir. Üstelik yaptığı uyuşturucu kaçakçılığını da CIA'yla birlikte yapıyordu. Fakat bu işbirliği içindeyken Noriega'nın kendi payına ve CIA'nın denetimi dışında da bu kaçakçılığa devam edince CIA buna izin vermeyip, iktidardan alaşağı etti. Tüm uluslararası sözleşmeleri ve hukuku bir kenara iterek Panama'yı işgal edip, ülkenin başkanı tutuklayarak, kendi ülkesine götürmekte hiçte zorluk çekmedi.

Panama'daki bu okulun dışında; Amerika'da John F. Kennedy Özel Savaş Okulu, Almanya'da Obberam-

mergaus'ta 20. Özel Kuvvetler Komutanlığı Ayaklanmalara Karşı Koyma Okulu, ayrıca Songav'daki Paraşüt Okulu'nda kontrgerillanın eğitim merkezleridir. Bu okullarda yaptırılan eğitimlerin dışında, ayrıca hemen hemen bütün NATO üyesi ülkelerde de küçük çaplı eğitim kampları vardır. Örneğin Türkiye'deki 12 Eylül öncesi kurulan MHP'nin Komando Kampları ve bugünde Özel Tim'in eğitildiği Foça, Antalya, Balıkesir, Kayseri vb. yerlerde bunlar vardır. Buralarda eğitim verenler ise, çoğunlukla kontrgerillanın uluslararası kamplarında eğitim görmüş subaylar, polis şefleri, sivil faşistler vb. olmakla birlikte, uluslararası kontra örgütlerinde görevli bulunan öğretmenlerden oluşmaktadır. Antalya'da ortaya çıkan eğitim kampının İsrail gizli servisi MOSSAD'la birlikte kurulduğu ve MOSSAD'ın kontra öğretmenlerinin de dersler verdiği artık bilinmeyen bir sır değildir.

CIA artık ilk dönemlerindeki gibi herhangi bir ülkede bizzat kendisi gidip eylem yapmak yerine, daha çok, o ülkede örgütlediği ve eğittiği kontra çetelerine hedeflerini gösterip, eylemler yaptırmaktadır. Ki zaten bu ABD'nin Özel Kuvvetler Komutanlığı diye örgütlediği CIA'nın eylemci gücünün tüzüğünde de belirtilir. Tüzüğe göre; "Özel Kuvvetler Komutanlığı'na bağlı birim ve timlerin amacının doğrudan savaşmak olmadığı, müttefik ülkelerdeki benzeri örgütleri 'savaştırmak ve savaşa hazırlamak' olduğu; bunun gerçekleşmesi için de; 1- Mahalli gerillayı ya da kontrgerillayı örgütlemek, 2- Donatmak, 3- İndoktrine etmek (Teşvik etmek), 4- Eğitmek, 5- Yönetmek"tir.

Bu örgütlerin finans kaynakları CIA ve denetimindeki AID gibi örgütler tarafından karşılanmakla birlikte, bizzat kendisinin başını çektiği ve kendisine bağlı kontra örgütlerine yaptırdığı uluslararası uyuşturucu kaçakçılığı, satıcılığı, silah kaçakçılığı, beyaz kadın ticareti, fidyeler, kumarhaneler, hayali ihracatlar vb. gibi çirkefliklerden beslenmektedir. Bugün Türkiye'de ortaya çıktığı gibi, bütün insanlık suçu çirkefliklerin arkasında hep CIA'nın örgütleyip eğittiği kontraların, sivil faşistlerin çıkması hiçte tesadüfi değildir. Bizzat devletin kendi çetelerine yaptırıp, çetelerini finanse ettiği aslı bir işi haline gelmiştir bu çirkeflikler. Bugün kendi aralarında tutuştukları dalaşın nedeninde bu çirkefliklerle elde edilen paraların paylaşılması ve içlerindeki kimilerinin gruplaşıp kendi hesaplarına çalışmaya başlamalarından dolayıdır. Bu iş, ne devlet içine yuvalanmış bir kaç kendini bilmez işi, nede devletten bağımsızdır. Ortaya çıkan Yüksekova çetesinde de görüldüğü gibi, uyuşturucular bizzat devletin helikopteriyle ve generallerin bilgisi dahilinde yapıyor. Bunun aç-

ğa çıkmasına rağmen, kaçakçılıkta adı geçen generaller hakkında herhangi bir soruşturma açılmadığı gibi, bu general Veli Küçük terfi bile ettirilmiştir. İçeri alınan bir kaç Özel Timci'de kısa bir süre sonra serbest bırakılmıştır. Bu bir yana, devletin sadık uşağı ve devrim düşmanlığında yeminli faşist toprak ağası Sedat Bucak'ın kendi topraklarında onlarca dönüm esrar yetiştirdiği herkesin malumuyken, kimse dokunup, engellemeye kalkışmıyor. Türk devletinın adının uyuşturucu cennetiyle eşanlatlandırılıp Türk bayrağının üzerine uyuşturucu şırıngasının yerleştirilmesi, uyuşturucu kaçakçılığıyla ilgisinin mahkemeler tarafından ispatlanıp karara bağlanması boşuna değildir. Çünkü bunların hepsi gerçeklerdir. Tüm pisliklerin açığa çıkmasından sonra artık kendileride Türkiye'nin uyuşturucu kaçakçılığı trafiğinde bir geçiş noktası olmaktan çıkıp, uyuşturucu üreticisi durumuna geldiğini kabulleniyorlar. Fakat bunu önlemek için de herhangi bir girişimleri yoktur. Yaptıkları tek şey var; o da, kitlelerin ve dünya halklarının gözünü boyamak için ve kendilerini aklamaları için zaman zaman bilinçli olarak birkaç tonluk uyuşturucularını, iyi organize edilmiş bir "operasyonla" ele geçirdiklerini sansasyonel bir şekilde medya aracılığıyla açıklamaktan ibarettir. Ya da kendi denetimleri dışında yürütülen kimi küçük çaplı kaçakçıların kendi pazarlarını ellerinden almasından dolayı, onları ortadan kaldırıp, tek başlarına pazara hakim olmak için düzenledikleri operasyonları yapıp, insanlığı kandırma çabalarıdır.

ABD Genelkurmaylığında görevli Oliver North'un, Nikaragua'daki Sandinist iktidara karşı örgütlenen kontralara silah temin etmek için zencilere uyuşturucu sattığı inkar edemedikleri bir gerçekliktir. Yine ABD'nin, denetimindeki Afganistan Mücahitlerine verdiği silahların giderini karşılamak için, Afganistan'da bol miktarda yetiştirilen haşhaş ticaretini eline alıp, yürüttüğü ve El Salvador, Kolombiya, Panama vs. ülkelerdeki uyuşturucu şebekelerinin direkt CIA ile bağlantılı çalıştıklarının üstü örtülemeyecek biçimde açıktır.

NATO güdümünde oluşturulan bütçeler, ülkelerindeki iç savaşa karşı koymak amacıyla kurulduklarından, eğitimlerini de, gerilla savaşını boşa çıkarıp yoketmenin yöntemleri üzerine yapmaktadırlar. Örgütlenme tarzları da bu savaşa uygunluk arz etmektedir. Bunu ABD Başkanlarından Kennedy 1962 yılında yaptığı bir konuşmada şöyle açıklar; "Bu savaş, gerillaların, yıkıcı unsurlarını ayaklanmalar yapacağı bir savaştır. Çarpışma yerine puslu kurma, tecavüz yerine sızma, düşmanla yüz yüze dövüşme yerine onu yıpratma, tahattan düşürme yolu ile zafere

ulaşmak isteyen bir savaştır. Bu savaşlar, ekonomik huzursuzluk ve ırk mücadelelerinden istifade eder. Yepyeni bir strateji, tamamen farklı bir kuvvet ve dolayısıyla yeni ve bambaşka bir eğitime ihtiyaç vardır."

Kennedy'nin bahsettiği yepyeni kuvvetler, küçük birimler halinde örgütlenilmiş ve her türlü teknik savaş araçlarıyla donatılmış, gerilla gibi yaşayan ve gerilla gibi savaşan Özel Tim'ler ve bunun etrafında toplanan itirafçılarla koruculardır. "Yepyeni ve bambaşka bir eğitim" ise, "Tek eri kendi memleketinin vatandaşlarına karşı savaşmaya hazırlayan eğitimidir. Gerillaya ve halka karşı yürüttüğü savaş ise şöyle formüle etmektedirler; **"İlk adım; şuursuz terörizm: Şuursuz terörizmden maksat, ayaklanma hareketleri ve sebepleri için fazla alaka toplamak ve halkın dikkati bir defa çekildikten sonra gizli olarak bulunan tarafları cezbetmektir.**

İkinci adım; seçilmiş terörizm: Seçilmiş terörizm çarçabuk şuursuz terörizmi takip eder. Bundan maksat isyanı bastırmakla görevli olan taraflı halktan uzak tutmak, halkı mücadeleye sokmak ve asgari olarak halkın pasif suç ortaklığını temin etmektir. Bu da memleketin muhtelif yerlerinde bazı kimseleri, halka en yakın temas olan küçük rütbeli hükümet memurlarını, polis, postacı, belediye reisi, belediye meclis azası ve öğretmen gibi insanları öldürerek yapılır."

Bugün Türkiye ve T. Kürdistanı'nda halka karşı sürdürülen savaşın özü budur. Gerilla savaşının yaygınlaştırıldığı alanlarda, devlet çeteleri katlettikleri bölgenin sevilen ve tanınan insanlarını devrimcilerin üzerlerine yıkarak, hakta devrimcilere karşı tepküyü geliştirmek istemektedirler. Bunun için her türlü yolu da deniyorlar. Bunun örnekleri de alabildiğine çoktur. Her katlettiklerini, "örgütün kendi iç hesaplaşması" diye devrimcilere yüklemeye çalışıyorlar. Katlettikleri devrimci demokrat, yurtsever insanları devrimcilere yüklemeleri bir yana, yakıp yıktıkları köyleri bile devrimcilerin üzerlerine atmak için en iğrenç ve en sıradan bir insanın bile anlamakta zorlandığı yalanlara başvurumaktadırlar. Tansu Çiller'in, Dersim'deki köy yakmaların yoğun bir şekilde gündeme geldiği dönemde, "PKK'nin helikopterlerinin Rusya'dan gelip köyleri yaktığı ve üniformalı askerlerinde PKK'li oldukları" yönündeki sözleri hatırlardadır. 12 Eylül öncesi dönemde de aynı biçimde eylemlerini sivil faşist çetelerine yaptırıyor ve bunları devrimcilere mal edip, halkı devrimcilere karşı kışkırtarak saldırtıyorlardı. Maraş katliamını bu yöntemi kullanarak adım adım hazırladılar. Malatya Belediye Başkanı Hamido'yu katlede-rekte aynı oyunu oynadılar. Bunlar sadece birkaç örnektir. Bunlar gibi onlarca, yüzlerce, binlerce örnek vardır.

CIA yöneticilerinden David Calula'nın saydığı yukarıdaki iki terör biçimine ek olarak birde **Psikolojik Savaş biçimi** vardır. Ki bu savaş tarzı diğer ikisiyle içiçe geçmiş, birbirini tamamlayan ve destekleyen unsurlar olarak kullanılmaktadır. Psikolojik savaşın yürütülmesi ile, yalan propagandalar yaparak halkın bilinçlerinin çarpıtılması, sınıfsal ve ulusal savaşın gerçek hedeflerinin karartılarak gözden saklanması, halkta şoven gerici düşüncelerin geliştirilerek ulusal ve sosyal hareketlere karşı düşman konuma getirilmesi hedeflenmektedir. Devrimci örgütler ve kadroları hakkında en çirkef yalanlara başvurarak şaibeler yaratmak, devrimci örgütleri birbirleri aleyhine kışkırtmaya çalışmak, halkın devrimcilere olan güvenini bitirip güvensizliğe dönüştürmek vb. gibi iğrenç yöntemleri bolca yaşamaktayız. Tüm NATO ülkelerinde uygulanan bu yöntem, ABD ordu talimnamesi olan FM 31-15 nolu talimnamede; "Açık ve sinsi faaliyetler" başlığı altında şöyle anlatılmaktadır; "Silahlı soygunculuk, işkence, kötürüm hale getirme, bombalama, adam öldürme, adam kaçırma suretiyle tehdit, olayları tahrik, misilleme ve rehlinin alıkonulması, kundakçılık, sabotaj, propaganda ve yalan haber yayma, zorbalık, şantaj."

ABD ordu talimnamesinin Türkçe çevirisi olup, faşist diktatörlüğün bütün çete örgütlerinin uygulamakta olduğu ST (Sahra Talimnamesi) 31-15'te de aynı sözler yer almaktadır ve tüm çetelerce de birebir uygulanmaktadır. Bugüne kadar çeteler tarafından yapılan, ancak, hiç bir şekilde kabullenmeyip, hep birkaç günah keçisi bulup onların sırtlarına yıkarak kendilerini aklamaya çalıştıkları katliamların, işkencelerin, vahşetlerin vb. hiçde anlatılmadığı gibi olmadığını bu talimname en açık şekilde göstermektedir. Çete elemanlarının güç aldıkları ve eğitildikleri talimname buyken, günah keçisi olarak seçilip kurban edilmeye çalışılmalarına duydukları tepkinin nedeni de budur. Çünkü onlar, kendilerine verilmemiş bir görevi değil, bizzat kendilerine yapmaları için öğretilmiş ve uygulama alanları da, hedefleride kendilerine gösterilmiş ve kendileride bunu yapmışlardır. Yaptıklarından kendileri değil, devlet sorumludur. Suçlu olan devletin kendisidir. Devletin kendisi suçluysa, bu suçunu başkasının sırtına yıkarak kurtulmaya çalışması, artık beyhude bir çabadır. İnkırlar, yalanlar artık eskisi gibi halkı aldatmaya yetmiyor. Aldatamıyorlar. Toplumun gerici ve şoven kesimide adım adım devletten uzaklaşmakta ve devlete olan o saf güvenini yitirmektedir. Bu da kaçınılmazdır. Kendi yurtaşına yalan söyleyip bu şekilde varlığını sürdürmek isteyen hiç bir iktidar, halkın güvenini kazanamaz. Varolan güvenide silip, adım adım tüketir ●

STRATEJİK DEĞERLER 3

SUN TZU

İkinci en iyi seçenek, müttefiklere saldırmaktır.

LI QUAN

Bu, ittifaklar henüz oluşurken saldırmak anlamına gelir.

CHEN HAO

Kimileri düşman seferber olmuş, ama henüz görüşmeleri sonuçlandırmamışken vurup onu altletmenin ikinci yeğlenbilir seçenek olduğunu söylerler.

MENG SHI

Güçlü ülkelerden kentline yandaş bulursan, düşmanların sana karşı harekete geçmeye cesaret edemez.

MEI YAOCHEN

Bu, göz korkutarak yermek yöntemidir.

WANG XI

Düşmanın planlarını tümüyle bozamazsan, ittifaklarını bozmaya çalış.

HO YANXI

Sun ustaya göre, düşmanla yüzyüze geldiğinde, yani askerleriniz çarpışmak üzereyken, onları korkutmak için kukla bir müfreze teşkil eder ve onları ne ilerlemeye nede ric'ate cesaret edemez hale sokarsın; karışıklıktan yararlanıp esas gücünle üzerlerine abanır ve yenersin. Bu eylemin komşularında işine geleceğinden, düşman vapayalırız ve güçsüz kalır.

SUN TZU

Bundan sonraki seçenek, doğrudan ordularına saldırmaktır.

CAO CAO

Bu, düşmanın ordusu saf tutuktan sonra olur.

JIA LIN

Saldırının başarılı olmasında, askerlerini pürüzsüzce yayabilmekte önem taşır. Bu nedenle, büyük savaşçı imparatorlardan birisi "kimin dan çekilmiş kılıçlar altında savaşan iyi bir komutan değildir" demiştir.

MEI YAOCHEN

Bu, savaşarak kazanmak anlamına gelir.

SUN TZU

Sonucu seçenek, kente saldırmaktır. Kenti kuşatmaya ancak son çare olarak başvurulur.

CAO CAO

Düşman içeri çekilip kenti savunmaya girişirse, bu halde onlara saldırmak askeri hareketin en düşük derecesidir.

LI QUAN

Ordularını surlarla çevrili bir kentin çevresine yığarsan, subayların ayak sürmeye başlar, askerlerin tembellenir.

DU YOU

Kentlere saldırıp, kasabaları yerle bir etmeye girişirsen, bu en düşük savaşma bi-

çimidir. Zira, çok kayıp olur.

WANG XI

Daha kent ele geçmeden nice asker ölür.

ZHANG YU

Kuşatma ve katliamlar orduyu elden ayakta düşürmekle kalmaz, kaynaklarını yer, bitirir ve çok kayba yol açar. Kent kuşatmasında tüm gücünü buna vermen gerekeceği için, buna ancak son çare olarak başvurulmalıdır.

SUN TZU

Araçlarını hazırlamak için üç ay, kuşatma planlarını içinde bir üç ay daha ayır.

DU MU

Araçlarını ve yapıları gerçekten hazırlamak için zaman harcamaktan kaçınma ki, çok insan zarar görmesin. Eski stratejistlerden birisi "araçlarını iyi kullanamayanların başı beladadır" der.

MEI YAOCHEN

Gözdağı ya da işbirlikçi yennek için kafi gelmiyorsa, işte o zaman oturdukları yere saldırmaktan başka çare yoktur. Ne var ki yeterince vakit harcamalısın bu işe.

ZHANG YU

Sun usta, sinirlenip hemen saldırmamaya dikkat et diyor. Çünkü kuşatmanın vakti saati yoktur. Ne zaman hazır olursan o zaman yaparsın.

SUN TZU

Komutan öfkesine hakim olmayıp, kente saldırır, üstelik askerinin üçte birini kırdığı halde yinede kenti alamazsa, bu bir felakettir.

CAO CAO

Komutan, kuşatma için gerekli malzemeyi bekleyemeyerek kantar öfkelenmişse, askerlerini karınca sürüsü gibi surların üstüne salar -sonuçta da boş yere ölümler ve sakatlanmalar olur.

JIAN LIN

Halka kendini sevdik ve karşı tarafın askerleri arasına nifak sok -kent kendiliğinden düşecektir.

SUN TZU

Bu yüzden, savaş sanatından anlayan kişi, başkalarının gücünü savaşmadan alt eder, kentleri kuşatmadan alır, başka ulusları az zamanda ele geçirir.

LI QUAN

Savaşmaktansa, morallerini bozarak düşmanlarını alt et; kentlerini strateji ile ele geçir. Uzadıkça uzayan savaşlar yerine, topraklarını hile ile zapt et.

MEI YAOCHEN

Savaş incinme, kuşatma yıkım demektir.

HQ YANXI

Bu, planlama evresinde ve müttefiklere saldırma anlamına gelir. Böylece savaşma noktasına gelinmemiş olur. Bu yüz-

den klasik savaş sanatlarında en iyi strateji savaşmamaktır. Kuşatmada anlayan kişi ordusuyla değil, stratejisiyle hasımları alt eder, onları birbirine düşürür. Uzun ve zahmetli uğraşlarla kendini yormaz.

ZHANG YU

Usta bir komutan, planları alt üst eder, muhaberatı bozar, mühimmatı keser, yolları kapatır ve böylece savaşmaksızın düşmanı yener. Kenti ele geçirmenin bir yolu da, halkın önem verdiği başka bir yere saldırarak, onları kentten dışarıya çekmek sonra da gizlice bir baskınla içeriye girmektir.

DU MU

Düşmanın açığını yakaladığında vakit geçirmeden üzerlerine abanırsan, bu iş uzun sürmez.

SUN TZU

Tam bir zafer için tüm zorluklara karşı koymak gerek -ordunu bir yerde tutma ki kazancın tamam olsun- stratejik kuşatmanın yasası budur.

CAO CAO

Düşmanla savaşmadan, yenersin, ordunu konaklatmadan, kılıçlarını kana bulamadan zaferini her tarafa yayarsın.

MEI YAOCHEN

Tam bir zafer şudur: Ordu savaşmaz, kent kuşatılmaz, yıkım uzun sürmez ama tüm bu şartlarda düşmanı stratejinle yeneceksin. Buna stratejik kuşatma denir. Böylece ordunu köreltmeden, tam bir zaferle ulaşırsın.

ZHANG YU

Savaşmazsan askerin yaralanmaz, kuşatmazsan gücün tükenmez, işi uzatmazsan takatın kalır. Ancak böylece zaferin eksiksiz olur. Bu yöntem sayesinde konaklama ve kıyımların zararından beri olursun -ülken güçlü, ordun sağlam kalır- iyi bir komutanın stratejik kuşatma yolu böyledir.

SUN TZU

Gelelim savaşmanın kurallarına: Senle düşmanın gücü ona birse onu kuşat; beşe birse saldır; ikiye birse böl.

CAO CAO

Gücün düşmanın on katıysa kuşatmaya geç -tabii, komutanların aynı ölçüde zeki ve cesur, askerlerinde becerikliyse-. Eğer beş katıysa güçlerinin beşte birini doğrudan saldırılarda, geri kalanını da sürpriz saldırılarda kullan. Oran yarı yarıyaysa, güçlerini ikiye böl birisini doğrudan hücumla, diğerini de sürpriz hücumlara sevk et.

DU MU

Düşmanı kuşatmak için on kat daha fazla askerin olması gerekir. Çünkü aranızda bir miktar mesafe olacağı için çember genişler, hem sürekli alarında olmanız gerekeceği için asker sayısı çok

olmalıdır.

Eğer düşman ordusunda kopukluk varsa emir komuta zinciri oturmamışsa, zaten sen kuşatmasan bile, onlar kendiliğinden dağılırlar. Yok eğer bu şartlar altında kuşatmaya geçersen, yine yokolacaklardır. Sun usta ona bir orantından komutanların zeka ve cesareti, askerlerin ise beceride aynı düzeye sahip olmaları da kastediyor.

HO YANXI

Kendi gücünle düşmanını hesaplayıp, kıyasla sen komutanların yetenek, zeka ve cesaretinde hesap et -eğer düşmandan on kat daha güçlü isen bu ona bir demektir- şu halde, onları kuşatabilir, kaçış yollarını kesebilirsin.

DU MU

Düşmana karşı gücün beşe bir ise, güçlerinin beşte üçünü alıp öçe bolerek düşmanın üstüne salmalı, diğer beşte ikiyi ise düşmanın bir açığını yakaladıklarında vurmaları için hazır bekletmeli, böylece onları gafil avlamalısın.

CHEN HAO

Gücün beş kat fazla olması -daha güçlü olmak demektir. Adanlar şuraya buraya dağılmışlarsa, nasıl olurda sadece üç yünden saldırırsın? Buradaki oranlar, kenti kuşatma olgusunda geçerlidir.

DU MU

Düşmana karşı ikiye birsen, gücünü ikiye böl -bir kısmı düşmanın önemli bir cephesine saldırırsın, diğerleri de o tarafa yardıma koşacağı için, ikiye ayrılmış olurlar. Sen diğer kuvvetlerinle kalanları vur. Savaş ilkeleri sayısız bir konu değildir -her durumda, sürpriz ataklar, cephe saldırıları olur- önemli olan, sürpriz saldırılar için ille de çokça asker beklemektir.

DU YOU

Düşmana karşı ikiye birsen -bir kanadın dolaysız saldırıya geçsin, diğeri ise sürpriz saldırılarda bulunsun. Ayak uydurmakta güçlük çekeceği için düşman askerleri bölüneceklerdir.- Eski savaşçı imparatorlardan birisi şöyle demiştir. "Bölüp harekete geçemeyen sürpriz manevralardan da sözletmesin."

SUN TZU

Eşitsen, gücün varsa savaş. Sayıca az isen, mümkünse uzak dur. Durumun parlak değilse, mümkünse hemen kaç.

CAO CAO

Gücün düşmana eşit olsa bile, galebe çalmak için pusı kurmayı, sürpriz saldırılar hazırlamayı elden bırakma. Aksi halde, savunmada kal ve savaşa girme. Karşı taraf üstün geliyorsa askerlerini al ve uzaklaş.

WANG XI

'Mümkünse' çevrendekileri ölümüne savaşmaya ikna edebiliyorsun demektir.

Akıllar ve baskınlarla zaferi kazanırsan bu senin daha zeki olduğunu gösterir. Yoksa, çatışmak sorun değildir.

LI QUAN

Gücün düşmandan azsa, savunmanı güçlendir. Ortalığa çıkıp, köşeye sıkışma. Düşman gevşeyene dek bekle, sonra da aniden saldır.

DU MU

Gücün düşmana eşit değilse, bir açıklarını yakalayana dek bekle, sonra da kararlıca saldır. 'Mümkünse' ülke ve aşağılanmaya dayanabiliyor, düşmanın meydan okumalarına sırt çevirebiliyorsun anlamına da gelmektedir.

CHAN HAO

Hiçte böyle değil. Anlatılmak istenen şudur: Düşman senden sayıca fazlaysa, onlardan uzaklaş ki kendilerini birşey sanırlar. Onların bu kibriyi ilerideki planlarında kullanırsın, yoksa öfke ve aşağılanmaya tahammül gücün değildir söz konusu olan.

JIAN LIN

Sayıca senden çok iseler, geri çekil, askerlerini sakla ki düşman göremesin - sonra pusu kur, tuzaklar kur, akılları kanışsin. Zafer böyle de kazanılır.

ZHANG YU

Uzak dur öğüdü aslında şartların tamamıyla eşit olduğu hallerde bile geçerlidir. Yok eğer, onlar karmaşa içindeyken sen düzenli, onlar gevşemişken sen azimli isen, sayıca fazla bile olsalar, genede savaş. Gücün, askerin, stratejik üstünlüğün ve cesaretin, hepsi birden miktarca daha azsa, işte o zaman geri çekil ve bir açıklarını yakalamayı bekle.

SUN TZU

Bu nedenle, sayıca az olan inat ederse, sayıca fazla olan tarafın esiri olur.

LI QUAN

Sayıca az olan taraf inatçılık eder, savaşa girse, tabii ki fazla olanın esiri olur.

MENG SHI

Küçük büyüğe karşı durmaz -küçük bir ülke kendi gücünü hesaba katmaz ve büyük bir ülkeye düşmanlık güderse, savunması nedenli iyi olursa olsun, sonunda esir düşer. Bahar ve Güz Yıllıkları'nda şöyle denilir, "Güçlü olamazsan, zayıf da olamıyorsan, bu işin sonu yenilgidir."

HO YANXI

Ho Yanxi Han sülalesinden Sağ Cephe Komutanı Su Tian'ın öyküsünü aktarır. Bu kişi eski Hun istilaları sırasında komutan yardımcısıydı. Öncü komutan Zhao ve Su Tian birkaç bin kişilik bir orduya komuta ederlerken kendilerinden on kat daha güçlü bir Hun birliğine rastladılar. Tüm gün savaşmalarına karşın Çin ordusu yenik düştü. Aslında yabancı uyruklu olan komutan Zhao kalan sekizyüz kadar savaşçısıyla Hun komutan Shanyu'nun çağına kulak verip teslim olarak karşı tarafa geçti. Tüm kuvvetlerini yitiren komutan Su bir başına kalmış, ne yapacağını bilmez bir haldeydi.

Başkomutan üst düzey danışmanlarına Su Tian'a nasıl davranması gerektiğini sorunca birisi, "Su Tian ordusunu terk-

tiği için onu idam edelim. Böylece herkes, ne kadar ciddi olduğumuzu da görmüş olur" dedi.

Bir başkası ise "Hayır, bu doğru olmaz. 'Savaş sanatları derki 'küçük yem eden ancak inatçılığdır.' Su bir kaç bin askerle Shanyu'ya saldırdı, ama tüm gün boyunca aklına başka bir fikir getirmeden, aralıksız savaştı. Onu şimdi kendi başına dönüp geldiği için idam edersek, askerler dönmenin bir yararı yok diye düşünebilirler."

SUN TZU

Komutanlar ulusun yardımcılardır. Yardımları bütün olursa, ülke de güçlü olur. Yardımları eksik olursa, ülke aciz düşer.

CAO CAO

Komutanlar tamamen bütünleşmişlerse, planları dışarıya sızmaz. Eğer aralarında çözümler varsa, stratejilerini başkaları da öğrenebilir.

JIA LIN

Bir ülkenin gücü ya da zayıflığı komutanlarına bağlıdır. Komutanlar yöneticilere yardımcı olur ve gerektiğinde yetenekli olurlarsa, ülke güçlenir. Eğer yöneticilere yardım etmez, kalplerinde ikilik beslerlerse, ülke zayıf düşer. Bu yüzden, sorumluluk gerektiren noktalara görevli yerleştirirken çok titiz olmak gerekir.

HO YANXI

"Bütün" yetenek ve zekanın birlikteliği demektir. Bir ülkenin komutanları tümüyle yetenekli ve zeki iseler o ülke güvenli ve güçlü olur. Yani komutanlar her türlü savaşta becerikli ve bilgili olmalıdır. Savaşa çıkan komutanlar, daha komutayı devralmadan savaş sanatının tüm inceliklerini bilmek zorundadırlar.

WANG XI

"Bütün" komutanlar iyi ve akıllı olursa hem sadık hemde becerikli olur demektir. Eksiklik yoksunluk demektir.

ZHANG YU

Komutanların stratejileri kapsamlıysa ve düşmanları nüfuz edemezse, ülke güçlenir. En ufak bir boşluktaysa, düşman hemen saldırıya geçer, ülke aciz düşer.

SUN TZU

Sivil yöneticilerin asker arasında karmaşa yaratması üç türlü olur. Gerçeklerden habersiz bir yönetici orduya yapması gereken aksine hücum etmesini söylerse, ya da tam tersine geri çekilmesini emrederse -buna elini kolunu bağlamak denir. -Gene, sivil yönetici, askerlik hakkında birşey bilmediği halde, askeri işler de söz sahibi ise, askerlerin kafası karışacaktır. Sivil yöneticiler askeri hareketler hakkında hiç bir şey bilmedikleri halde, ordunun komutasında söz sahibi iseler, asker tereddüte düşer. Ordu bir kere şaşırıp, duraksadımı düşman hemen bundan yararlanır. Buna, karışıklıktan istifadeyle zafer kazanma denir.

WANG XI

Bu sorunlardan kurtulmanın yolu, yetkileri ayırmaktır. Komutanların sadık ve becerikli olması gerekir.

DU MU

Askeriye de normal sivil idare gibi yo-

netmeye kalkarsanız, askerin kafası karışır, çünkü onların zaten kendilerine özgü yerleşik kuralları ve idari düzeni vardır.

MEI YAOCHEN

Askeri ve sivil işler birbirinden farklı olup, farklı konulara yönelirler. Sivil yönetimin kurallarını askeriye de uygulamaya kalkarsanız, hareket karmaşaya düşer.

ZHANG YU

Bir ülkeyi insancılık ve adaletle yönetebilirsin ama bir orduyu asla. Bir ordu manevralarla yönetilir, ama bir ülke asla. Emir-komuta zincirine bağlı sivil görevliler arasında askeri stratejileri bilmeyenler varsa, bunların askeri önderliğin sorumluluğuna ortak edilmesiyle emir-komuta zincirini sekteye uğratar, askerleri tereddüte sevkeder.

DU MU

Üstelik, planlama yeteneğinden yoksun bir komutan subaylarını, en iyi şekilde yeteneklerinden yararlanabileceği mevkilere yerleştirmek yerine, gelişmiş güzel kullanır, onların becerilerinden tam yararlanamazsa, askerler tereddüte düşerler.

Huang Shigong diyor ki, "sorumluluğu paylaşmaktan usta olan kişiler zekileri, cesurları, açgözlüleri ve aptalları kullanırlar. Zeki kimseler hakettikleri yere geldikleri için sevinirler, cesurlar ereklere gerçekleştirmeye koyulur, aç gözlüler çıkarlarını kollarlar, aptallar ise olumden korkmazlar."

Ordun karışmış, duraksıyorsa, kendi başına belayı sarmışın demektir.

MENG SHI

Askerlerin sorumluluklarından kuşkuya düşmüş, ne yapacaklarını bilemiyorlarsa, düşmanların bundan yararlanacak ve sana sıkıntı vereceklerdir.

SUN TZU

Galibi bulmanın beş yolu vardır: Ne zaman savaşp savaşmaması gerektiğini bilenler, kazanır. Ne zaman az yada çok asker kullanmaları gerektiğini bilenler, kazanır. Askeriye komutanı aynı şevkle hareket eden ordu, kazanır. Hazırlıksız hazırlıklı karşı koyanlar, kazanır. Komutanları becerikli ve sivil yöneticilere bağımlı olmayan ülkeler, kazanır. Galibi bulmak istiyorsan, bu beşini hesap et.

HO YANXI

Kendi gücünle düşmanını hesapla.

DU YOU

Bazen büyük bir güç küçük bir güce gerektiğinde saldıramaz, gene bazen, zayıf güçlüyü kontrol edebilir. Duruma ayak uydurabilenler zaferi alır. Bu yüzden Bahar ve Güz Yıllıkları'nda "Zafer, kalabalıkların değil, esgüdüm işidir" denmektedir.

ZHANG YU

Öyle manevralar vardır ki bir kaç kişi koca bir orduyu yenebilir; öte yandan koca bir ordunun birkaç kişiyi yenebileceği hareketlerde vardır. Önemli olan yararları hesaplayıp, yanlış kullanmamaktır.

Komutanlar hemfikir olup, ordular güçle-

rini esgüdüm sokar ve herkes savaşmak isterse, kimse böyle bir güce karşı koyamaz. Daima hazırlıklı ol. Wu Qi'nin dediği gibi, "Kapıdan çıkarken düşmanı görmeye hazırlan". Shi Li'ne şöyle diyor, "Hazırlıklı ol ki yenilgiye uğrama."

Komutanlar zeki ve cesur olunca, görevlerini yerine getirmeleri için onlara gereken sorumluluğu vermeli ve sivilleri bu işe buluşturmamalıdır.

JIA LIN

Orduların hareketi oracıkta duruma uyarlanmalıdır. Askerleri hazırlıksızca bir yöne sevkettirmeye çalışmaktan daha eziyetli bir şey yoktur.

WANG XI

Sivil idare becerikli komutanları etkilemeye çalışırsa, ordunun başından tereddüt ve savunma tehlikesi eksik olmaz. Aydın bir önder halkını tanıyan ve yetkileri gerektiği gibi paylaşan kişidir. Savaş meydanında fırsatı yakalar yakalamaz hemen yararlanmak gerekir -bu uzaktan nasıl kontrol edilebilir ki?

HO YANXI

İlke olarak, askeri manevralarda, adım başı belki yüz kere taktik değiştirmek gerekir - mümkünse ilerleyecek, yok eğer önün kapalıysa geri çekileceksin. İdari makamlara bunlardan söz etmek ateş yakmak için izin istemek gibi birşeydir -sen izni alıp gelene dek, geriye ancak küller kalır.

DU MU

Wei Liazi diyor ki, "Komutan ne gökten ne yerden, nede ikisi arasındaki insanlardan emir alır. Bu yüzden, askerlik belalı bir iştir. Komutan bir ölüm subayıdır."

SUN TZU

Denilir ki "başkasını ve kendini bilersen sen, yüz kere savaşsan da tehlikeye düşmezsin; başkasını bilmeyip, kendini bilersen bir kazanır bir kaybedersin; ne kendini ne de başkasını bilmezsen, girdiğin her savaşta tehlikeydesin demektir."

LI QUAN

Kendi gücünü hesaplayıp düşmanlarını tersyüz edersen, tehlike yoktur? Kendi gücün yüzünden düşmanın gücünü ölçemezsen, zafer kesin değildir.

LU MU

Kendi hükümetinle düşmanını; kendi komutanlarınla düşmanını; kendi lojistiğin ile düşmanını; kendi mevkiinle düşmanını kıyasla. Bu kıyaslamaları yaptıktan sonra, avantaj ve dezavantajlarını görmüş olursun; böylece ilerideki manevralarında daima senindir.

ZHANG YU

Başkasını tanırsan, ona saldırabilirsin. Kendini bilersen, kendini koruyabilirsin. Saldırı savunmanın zamanıdır; savunma saldırının stratejisidir. Bunu bilersen, yüz kere savaşsan da başın tehlikeye girmez.

Sadece kendini bilersen, gücünü bekletmelisin. Sadece savunmayı bilip saldırıyı bilmemek yarı zafer, yarı yenilgi demektir.

Ne savunmayı ne de saldırıyı bilersen savaş yitireceğin açıktır ●

DÜNYA DEVRİMİNİN HİZMETİNDE, HALK SAVAŞINI YOĞUNLAŞTIRIP YAYGINLAŞTIRMAK İÇİN

TKP(ML)-TİKKO'YU DESTEKLE, GÜÇLENDİR!

Büyük Proleter Kültür Devrimi'nin ürünü olarak, Kaypakkaya yoldaşın kurucu önderliğinde 1972'de doğan TKP (ML), bugüne kadar Uluslararası Komünist Hareketin coğrafyamızdaki bir müfreze-si ve Proleter Dünya devriminin bir parçası olarak, Demokratik Halk Devrimi-Sosyalizm ve Komünizm kavgasına önderlik etmeye çalışı, çalışacaktır.

Partimiz önderliğindeki Yeni Demokratik Devrim Mücadelesi, amacımız olan komünizm yürügesinde, Proleter Enternasyonalist bir içerik taşı. Uluslararası Komünist Hareket, Mao Zedung'un ölmünün ardından taktik kayıplarla yüz yüze gelmiş olsa da, Marksizm-Leninizm-Maoizm'in yenilmez bilimsel ideolojik temelinden aldığı güçle, Peru, Nepal, Hindistan, Filipinler, Türkiye gibi coğrafyalarda ilerleyişini devam ettirmiştir. "Yeni Dünya Düzeni"ne boyun eğen emperyalist sistem içinde yer edinmeye soyunanların ihanetini parçalamaya devam etmiştir. Bu sayede her zamanki gibi komünizmin yine, tüm gerici-liği ülküden temel tehlike olagelmıştır. Kitlelerin mücadelelerine MLM rehberliğinde önderlik etmeye çalışan Maoist öncülerin olmadığı yerlerde (Filistin vb.) ezilenlerin başkaldırısı başarısızlıklara sürüklenip değenere edilmiş ve bu süreç hala devam etmektedir.

Ezilenlerin gerçek kurtuluşu, Maoist öncü rehberliğini gerektirir. Böyle bir rehberlik altında devrim, ezilenlerin gücüne dayanır. Emperyalistlerden ve gericilerden rodet ummaz. Gericiliğe dayanarak, emperyalist merhamete sığınarak oluşturulan sözde büyük ordu ve mali kaynaklarla yürümeyi devrim reddeder. Komünist Parti önderliğinde halklarımızın büyük gücüne dayanmayı esas alarak, düşmanı imha etme temelinde yürüyerek, gericiilik dünyasına meydan okuyabiliriz. Tam kurtuluş öncelikle, her bir yerde kendi gücümüze güvenmek temelinde yükselecektir. Dünya proletaryası ve ezilenlerin yardım ve desteği bu temelle birleştirildiğinde etkili olacaktır. "Ebedi zafer" kazandıklarını iddia eden gericiilik dünyası, Mao'nun işaret ettiği gibi, "Günbatımı" durumundadırlar. "Tarihe karıştı" dedikleri, başta ezilen ülkelerdeki mücadeleler olmak üzere, tüm emekçilerin direnişi, kendileri için yine en büyük tehdittir. Ezen-ezilenler oldukça bu tehditten kurtulamayacaklardır. Emperyalizmin ve gericiilik dünyasının vahşetleri, geleceğimizin önünü kesemedi, kesemeyecektir. Dünya proletaryası ve ezilen halkların küreyişinin anlattığı budur. Coğrafyamızda büyüyen ve egemenlerin tir tir titredigi Halk Savaşımızın anlattığı da budur. Onlar gerçekleştirdikleri katliamlarla avunadursunlar. Her baharda bitirecekleri rüyasını gördükleri Halk Savaşı'nın anlattığı, yoldaş Gonzalo'nun işaret ettiği gerçeklerdir. "Kan devrimi boğmaz, besler." Proletarya ve ezilenlerin devrim davası haklıdır, meşrudur. Muzaffer olacak dava da budur. Tarih hiçbir haksız davanın sonuna kadar zaferine tanık olmadı. Ancak proletarya ve ezilenlerin iktidarı tethettiklerine tanık oldu, olacaktır. Kasvete-umutsuzluğa yer yoktur, Proletarya ve halkların devrime ihtiyacı vardır. Sömürücü ve zulüm dünyasının kendisi, ezilenleri bu meşru göreve itmektir. Meşhur emperyalist "barış" sahtekarlıklarını dünyamızın gerçekleri dinamitlemektedir. Devrim keyfi bir dayatma değil, mevcut karanlıklar dünyasını parçalayan, onun çelişkilerinin ürünü olarak kaçınılmaz olan bir zorunluluktur. Komünist Partisi'nin önderlik ettiği budur. **Devrim ve komünizm mücadelesinin öncü silahı olan Parti'yi güçlendirmenin, desteklemenin önemini anlayalım. Bağış kampanyasına bu perspektifle katılıp, seferber olalım.** Bugüne kadar Partimiz, her sorunda olduğu gibi, mali sorunlarını çözmede de haklarımıza dayanak, O'nun gücünü seferber ederek, yani kendi gücüne güvenerek, düşmanlarımıza darbeler indirip, düşmanlardan ele geçirerek çözdu, çözecektir. Gerek coğrafyamızda gerekse de komprador-feodal sistemin yurtdışına sürdüğü emekçi katmanlarının önemini alını bir kez daha çizmek istiyoruz. Nerede olursa olsunlar, emekçiler ve tüm ezilenlerin her zamanki gibi Partimize sahip çıkacaklarına inanıyoruz. Parti ve ordularına sahip çıkan, katılan, güçlendiren kitleler, kendi eserleri olan devrimi büyüteceklerdir.

Maoist Parti kadro ve savaşçıları, haklarımızın kurtuluşu için devrimi zafere taşıma yürüyüşünde ısrar ediyorlar, edeceklerdir. İbrahim Kaypakkaya, Süleyman Cihan, Kazım Çelik, Cüneyt Kahraman'lar yani Partimizin 4 Genel Sekreteri bu yolda ölümsüzleştiler. Devrim ve komünizme nasıl ulaşılacağına yolunu gösterdiler. Maoist Parti önderliğindeki Halk Savaşı mücadelemizi 500'ü aşkın şehitlerimizle aydınlatan kadro ve savaşçılarımızın talimatı da budur. Devrettikleri kızıl bayrağı yüksellere çekerek, Ölüm Orucu şehitlerimizin "zafer kilitlenme" yolunda yürüyerek şehitlerimizi anabiliriz, anmalıyız.

HALKIMIZIN KURTULUŞ ORDUSU'NU GÜÇLENDİR, KATIL! İktidarı silahla ele geçirilmesi evrensel bir ilke ve devrimin temel görevidir. Komünist Partisi önderliğinde Halk Ordumuzun yerine getirmeye çalıştığı görev budur. Komünist Partisi önderliğinde

devrimin görevlerini yerine getirmek için Halk Ordusu, devrimin ve devrim sonrası proletarya iktidarını sürdürmenin, komünizme kadar sınıf mücadelesini, yani devrimi devam ettirmenin stratejik silahlarından birisidir.

Ülkemiz koşullarında silahlı mücadelenin esas ve tayin edici önemi tartışma götürmeyecek açıktır. Partimiz ve devrimci hareketin tarihi tecrübelerinin öğrettiği gerçek budur. Partimiz bu mücadeleye, programının işaret ettiği temelde yüklendiğinde güçlendi. Devrimi ilerletti. Tersi tüm durumlar ise kayıplara ve gerilemelere yol açtı. Düşmanlarımız da silahlı mücadelenin önemini çok iyi kavramışlardır. Karşı-devrimciler, beyaz orduları-korucuları-polis gücü ve özel tim'leriyle sayısı 1 milyonu aşan bir gücü boşuna mı oluşturdular? Bütçelerinin önemli bir bölümünü silahlı kuvvetlerine boşuna mı aktarmaktadırlar? "Mafya-çete devlet" tüm kurumlarıyla pisliklerin içinde olmasına rağmen, ordusuna toz kondurmamaya özen gösteriyor. Kontra-gerrilla devletinin bu özeni de boşuna değildir. Ordusunun, iktidarı sürdürülebilmesinin temel unsuru olduğunu çok iyi bilmektedir. Oysa ordularının gerçeği şunlar değil midir? **Birincisi;** faşist orduları sistemlerinin beynidir. **Hükümet ve parlamentoları kılıftır. İktidarlarını sevk ve idare eden Milli Güvenlik Kurulu'dur. Tüm kararlar burada alınır. Artık "tavsiye kararları" demiyorlar. Kararlarının emir olduğunu "hükümete bildirilmesi" talimatlarıyla bizzat kendileri ortaya koymaktadırlar.** Yani yasama mercii kendileridir. **İkincisi;** "Milli Güvenlik Sekreteryası" adlı kurumlarıyla, hükümet ve başbakanlık görevlerini tekellerine almışlardır. Koordinasyon burada yapılmaktadır. Çevik Bir'li dış politika atakları, basına, bürokrasiye, yargıya, silahlı kuvvetler brifingleri gibi uygulamaları bu gerçeği anlatmaktadır. Hükümet ve parlamentoları, general kumandalı subayların, astsubayların durumundadırlar. **Üçüncüsü;** devletlerinin anayasalarının da göstermelik olduğudur. "Milli Güvenlik Siyaset Belgesi" ile bütün çerçeveyi kendileri çizmektedirler. Yani özcesi, ekonomi-siyaset-sosyal-egitim-kültür gibi tüm alanlarda devletin yürügesini belirleyen ve uygulamasına önderlik eden kurum ordulardır. Halklarımız karşı topyekün haksız savaşlarının önderi ordulardır.

Bu gerçeklere rağmen sistemi ordudan ayrı ele alan ahmaklar vardır. Refah-Yol Hükümetine izin veren orduydu. Amacı, kontrol dışına çıkması muhtemel "politik islam"ın belli kesimlerini bu yolla ehilleştirmek!.. Kürt Ulusal Hareketinin özellikle sosyal tabanını "birleştirici

din ögesi" aldatmacasıyla düzene bağlamak. Egemenlerin teşhir olmuş diğer kliklerinin yerine, aldatmada önemli bir rol oynama durumundaki din bezirganlarını kullanmaktır. Yekpare olmayan egemen klikler bloğunun aralarındaki rant kavgalarında dengeler, ordusunun koyduğu sınırlar dışına çıkma eğilimi gösterdi. Ayrıca yökonusu hükümet ile de yığınların muhalefeti dizginlenemedi. Kontra-mafya-çete devlet, "Susurluk Kazası" vesilesiyle birkez daha açığa çıktı. Kitlelerin öfke ve nefreti sistemi rahatsız etti. Ordu, böyle bir ortamda yeniden açıktan devreye girdi. Şeriat tehlikesine karşı salladığı laiklik bayrağıyla, Ortaçağ karanlığına öfke duyan kitleleri kontrolüne almaya çalıştı. Susurluk vesilesiyle biriken öfkeyi "temiz toplum" sahtekarlığıyla yedeklemeye çalıştı. Ve de en önemlisi, tüm bu öfkelere "Kemalist resmi ideoloji" temelinde sistemi yeniden organize etme çabası içinde oldu. Ordunun bu amaç ve rollerine tav olanlar, "ilericilik bayrağı" olarak selama verdular. Kitle muhalefeti sisteme yedekleme rolü oynadılar. Sistemin oynadığı şeriat-laiklik cephesi değil, temel ayırım; şeriatçı-Kemalist ve diğer tüm güçleriyle karşı devrim cephesi ve ezilenler-emekçiler mazlum Kürt ulusu-azınlık milliyetler-ezilen inançları safları arasındaki ayırımdır. Bu ayırım şunları bir kez daha ilan etmektedir:

"Tüm uluslar için tam hak eşitliği, Kürt Ulusunun ayrı devlet kurma hakkı ve her milliyetten işçi ve emekçilerin birliği.

"Ezilen ulus ve azınlık milliyetlerin, ezilen inanç gruplarının varlığını yadsıyan, emekçilere düşman Kemalist resmi ideolojiye hayır. Hiçbir ulus, dil ve inanç başkası üzerinde imtiyaza sahip olamaz. Diyalektik ve tarihi materyalizmi savunan bizler, baskı ve yasaklamalara değil, boş hürâfelerle karşı, onu doğuran toprağı süpürerek cevap olacağız. Bu mücadele sosyal bir aleyhtarlıkla değil, onları yaratan temellere devrimle yönelerek anlamlı kılınacaktır. Kemalist resmi ideoloji saflarında "şeriate" karşı sözde mücadele edenler, Kürt Ulusal Hareketi ve emekçilerin mücadelesini, dine sarılarak bastırmak isteyen egemenlerin kendi aralarındaki rant kavgalarının aleti durumundadırlar. Şeyhlik-âgâlik-tarikat gibi Ortaçağ karanlığını, Türk ordusu değil, devrimin ışığı parçalayabilir. Kendilerini devrimin bağımsız, siyasi, ideolojik zeminlerine göre değil, egemen sınıflar arası dalaşta "iyi-kötü" ayırımına göre şekillendiren "devletçi ilericiler" ve "şeriatçı akıncılar"ın yolu sistemin yoludur. Biz, proletarya önderliğinde emperyalizm-komprador kapita-

lizm ve feodalizme karşı, bağımsızlık ve demokrasi aşgari talebiyle Demokratik Halk Devrimi bayrağını yükseltiyoruz. Bu bayrağı onurla taşıyan Halk Ordusu TIKKO'dur. TIKKO, devrimimizin görevlerini TKP (ML) önderliğinde yerine getirmek için, Kızıl Siyasi İktidarlar için Köylü Gerilla Savaşı merkezi görevi ekleninde, Halk Savaşının stratejik silahlarından biridir.

TIKKO, halklarımızın "İktidar namlunun ucundadır" parolasında iradesini bulan kurtuluş ışığıdır. Kurtuluşunun bilincine varmış halktır. TKP (ML) önderliğinde TIKKO geleceği kazanma azmindedir, halklarımızın umududur.

TKP(ML) ÖNDERLİĞİNDE TIKKO SAVAŞIYOR!

Azminizi bilemek ve umudumuzu büyütmek için, TIKKO'ya katılalım. TIKKO'yu destekleyelim, güçlendirelim. Boş konuşmuyoruz. Tüm herkes de görüyor ki;

*TIKKO; halk düşmanı işkenceci polis şeflerinin, halk cellatlarının başında patlayan kızıl bir balyozdur. Bu balyoz, daha dün İstanbul'da katil polis şeflerinden halkımızın hesabını sordu, soracaktır.

*TIKKO; yeni Dersim'ler yaratmak için Karadeniz'e ulaşan gelecekte her tarafı, şimdi Karadeniz'i kızıştıran Maoist gerilla cürelidir. Bunu lafla değil, eylemleriyle anlattı, anlatmaktadır.

*TIKKO; yüzbinleri bulan faşist operasyon güçlerini Munzur'lar da biçen kızıl bir oraktır.

*TIKKO; proleter enternasyonalist içtardaki savaşıyla, dünya devriminin hizmetinde, Peru-Nepal-Hindistan kalelerine el uzatan Kaypakkaya kalesidir.

Düşmanlarımız devrimi boğmak için her yolu deniyorlar. Kızıl insansızlaştırıyorlar. "Stratejik Köy" uygulamalarıyla halklarımızı esir kamplarına topluyorlar. Zoraki göç ve sürgünle yerlerinden koparıyorlar. 1970'li yıllarda 150.000 dolayında olan Dersim nüfusu, şimdi yarı yarıya zoraki düşürülmüş durumdadır. "Düşük Yoğunluklu Savaş" stratejisi doğrultusunda karşı devrim Vietnam'da yenilgisi ortada olan uygulamalarla sonuç almaya çalışmaktadır. Orada sonuç alamadılar. Burada da alamayacaklar.

Devrim her dönemin sorunlarını aşmasını bildi, bilecektir. Halk Savaşının kıvılcımları Karadeniz'e de sıçratıldı. Halk Savaşını yoğunlaştırıp, yaygınlaştıracaktır. Yeni Dersim'ler mutlaka yaratılacak. Baba Erdoğan'ların talimatı gerçekleştirilecektir. Hüseyin Demir'le kükreyen Düğün Dağları, Manueller'le isyana duran İstanbul, Seyfi Batar'larla coşan Amed, Kazım Ekinci'lerle Munzur'larla birleşen Kızılırmak, Barbara ile Alplere merhaba diyen Yel Dağları, Kızı şehitlerimiz, yani savaş siperleri görevi veriyor. Bu görevleri daha büyük başarı ile yerine getirmek, TIKKO'yu maddi-manevi her yönlü güçlendirmek; devrimi ilerletmek, düşmanı geriletmektir. Ali Haydar Yıldız, Hayrettin Bakış,

Tuncay Çankıoğlu, İsmail Oral, Zeki Uygun, Hüseyin Tosun, Hasan Toy, Meral Yakar, Yeter Koç ve daha nice şehitlerimizin kavratığı budur. Bu şanlı görevi omuzlayalım.

DEVİRİMCİ SAVAŞ

TKP(ML) önderliğindeki TIKKO'nun silahlı mücadelesine Maoizmin ideolojisi rehberlik ve Kaypakkaya çizgisi önderlik eder. TIKKO, mücadelesinin ayırt edici özelliklerini hiç kimsenin bulandırma ve keyfi yorumlamasına yol vermez.

Bunlar nelerdir?

*TIKKO'nun savaşı; Halk Savaşı'nın başta gelen ilkesi olan, Maoizm'le silahlanmış TKP(ML)'nin önderlik ettiği silaha TKP(ML) siyasetinin kumanda ettiği bir savaştır.

*Bu savaş, savaşmak için savaşmak değil, devrimin siyasal görevlerinin yerine getirilmesi için bir savaştır.

*Bu savaş, Demokratik Halk İktidarı, sosyalizm ve komünizm için halkı birleştirip seferber etme savaşıdır.

*TIKKO; TKP (ML) önderliğinde faşizm, emperyalizme ve gericiğe karşı silahlı mücadele yürüten halklarımızın ileri-gönüllü ordusudur. Bu ordu da demir disiplin ve gevşetilmesine asla izin verilmeyecek bir komuta sistemi vardır. Bu halklarımızın davasının çıkarlarının gereğidir. Aynı şekilde TIKKO'da, komutanla savaşçı arasında görevlerinin ötesinde bir ayrım yoktur. Üstüne, rütbesi dolayısıyla köle edinen beyaz ordu astları değil, TIKKO'da komutanlarıyla yoldaşlık ilişkisi içinde olan, eleştiren-görüşlerini TIKKO disiplini içerisinde özgürce ifade edilmektedir.

*TIKKO'da dayak yasaktır. Eleştiri-özeleştiri vardır.

*TIKKO halka nazik davranmayı, halkın tek bir çöpüne dahi zarar vermemeyi, halklarımızın hizmetinde siyasi-askeri üretici bir güç olmayı bir prensip sorunu olarak görür.

*TIKKO'nun hesap veremeyeceği hiçbir eylemi olamaz. TIKKO, eylem olsun diye eylem yapmaz. Eylemleri halklarımızın çıkarlarını temsil eder. Amaçlarına uygun olmasına itina gösterir. Halkı zorla hizaya getirme, boyun eğdirmeye, karşı-devrimin siyasetidir. TIKKO sahte otorite gösterilerini reddeder. Gücünü halklarımızın gönüllü politik seferberliğinden alır. Haraç, yağma komprador-feodal düzenin uygulamalarıdır.

*Rastgele minibüs tarama, halkı katletme gibi kontra-eylemleri devrimcilere fatura eden sistemin, Türkiye Küldistanı'ndaki iğrenç savaş politikasını tekrar ettirmek istediği Karadeniz'de devlet, tüm çeteleriyle suçüstü yakalanmıştır. Halklarımız üzerinde somuru-zulüm-katliam makinası faşist diktatörlüktür. TIKKO bu haksız savaş makinasını parçalamak, imha etmek için mücadele yürütmektedir.

*Parti, kadro ve savaşçılarımız bulun-

dukları her yerde, bu kavgayı yükselteceklerdir. Zindanlar sortüt bir örnektir. Aygün Uğur, Hayati Can, Ali Ayata gibi yoldaşlarımız ülkemiz ve dünya devriminin onur abideleridirler. Komünist bilincin ve iradenin hiçbir şart altında teslim alınamayacağına bayraktırlar. Düşmanı her yerde en güçlü kalelerinde yenebileceğimizin ispatıdır. Güçlerini, MLM ideolojisinden aldılar. Düşmanları bu ideolojinin gücüyle yenmesini bildiler. Bu komünist kahramanlık ve fedai ruhuyla alaşağı edilemeyecek hiçbir imparator yoktur. Bağış kampanyamız bu feda ruhuyla zaferi yakala emridir.

MAZLUM KÜRT ULUSU VE AZINLIK MİLLİYETLERİ

Partimiz ilk çıkışıyla birlikte ezilen Kürt ulusu ve azınlık milliyetler üzerindeki milli baskının amansız bir düşmanı oldu. Türk devletinin "Misakı Milli" dediği sınırlar içinde zoraki tuttuğu ve en meşru demokratik haklarına katliam ve soykırımlarla cevap verdiği Kürt Ulusal Hareketi'nin demokratik muhtevasına işaret ederek, dayanışma içerisinde oldu. Kürt ulusunun aynı devlet kurma hakkının her şart altında ve kayıtsız şartsız savunulmasına işaret etti. Kürtler özgür olmadıkça hiçbir Türkün gerçek anlamda özgür olamayacağını vurguladı. Başka ulus ve azınlıklar üzerinde imtiyaz yükünü taşıyanlar, ya da ona kayıtsız davrananlar özgür olamazlar. Türk şovenizminin prangalarını kırmak, Türk işçi ve köylülerinin, emekçilerinin de özgürlük mücadelesinin gereğidir. Kürt ulusunun meşru demokratik haklarına her seferinde katliam ve jenosidi dayatmış olan Türk devleti bugün, ABD-İngiliz emperyalistleri desteğinde ve İsrail eksenli stratejik ittifaklarla yeni katliamlarla cevap vermektedirler. Haksız savaş makinasının boyun eğdirmek istediği sadece Kürt ulusu değil, Ortadoğu halklarıdır. Ortadoğu'da mayalanan devrimi boğmak istemektedirler. Bu mayalanmada önemli bir rol oynayan ve kontrollerine alamadıkları devrimci, yurtsever Kürt Ulusal Hareketi'ni, şimdiki durumda, koruculaştırdıkları KDP gibi işbirlikçilerle birlikte yönetmek istemektedirler. Karşı-devrimci şer cephesinin planlarını, tarihi mirasına layık bir şekilde deşifre eden Proletarya Partisi oldu. Devrimci Kürt Ulusal Hareketiyle her alanda dayanışma içerisinde olan ve olacak olan Maoist Parti, aynı zamanda Kürt proletaryası ve emekçilerin sınıf mücadelesini, her milliyetten işçi-emekçi ve ezilenlerin kızıl sancığı altında yönlendirmeyi de asla ihmal etmez. Hiçbir ulusun ve feodallerinin kendi üstünlüklerine ezilenleri alet etmesini gözardı etmez. Diğer sorunlar gibi, ulusal sorunun köklü çözümü de, Maoist Parti'nin programı ile mümkündür. Soruna bu temelde müdahaleyi asla unutmaz. Ulusal Hareketle dayanışma ve eylem birliği içinde olurken, kendi bağımsız ideolojik-siyasi sancığını asla yere düşürmez. Her milliyetten işçi-emekçi ve ezilenlerin birliği, tam hak eşitliği proletar enternasyonalist çizgi ile mümkün-

dur. Bu çizginin ulusal sorunun çözümü planı, "otonomi-kültürel özerklik-milli özerklik" değildir. Çözüm, bütün millet ve dillerin tam hak eşitliğidir. Zorunlu resmi dil uygulamasının reddidir. Bütün yerli dillerin özgürce öğrenilmesinin garantilenmesi, hiçbir millete özel bir ayrımcılık tanınmamasıdır. Tamamen demokratik ve kendi kendini yönetim temelinde bölgesel özerklik, büyük-küçük, ağabey-kardeş, ulus ve azınlıklar meselesine çözüm olabilecek tek alternatiftir. Bağış kampanyamız tüm ezilenleri bu bayrak altında toplanmaya ve mücadele etmeye çağırır.

EMEKCİLER...

TKP (ML) önderliğinde, halkın silahlı kuvvetleri TIKKO'nun sadece Dersim değil, kuru olan bölgelerden bozkırı tuşturma görevinde ileriye atılma çabasını selamlayalım, destekleyelim. TIKKO; parlak geleceğimiz olan güneşe uzanan ateşin kadın ve erkek savaşçılarınca ocağıdır. Bu ocağa devrim için savaşmak isteyen, örgüt disiplinini kabul eden, hiyerarşisine ayak uyduran her savaşçı katılabilir. Bağış kampanyamız, aynı zamanda, beyaz orduya değil, Kızıl Ordu TIKKO'ya katıl demektir. Tüm alanlardaki Parti ve sempatizan örgütlerimizin en önemli görevlerinden biri budur. Halklarımızla birlik çabası içinde olan Parti ve sempatizan örgütlerimize destek olun. Halk Savaşına yüklenmenin temel önemünün bilincinde olan Partimiz, Parti önderliğinde gerilla gruplarının örgütlenmesi, diğer tüm örgütlenmelerin bu ihtiyaca göre şekillenmesi görevinde ısrar edecektir. Bu çabaya omuz verelim.

"20 günüm daha olsaydı, Susurluk'u çözerdim" diyerek, diğerlerini aratmayan Yılmaz'lı Özel Savaş Hükümetinin, 100'ü aşan günlerdeki icraatı ortadadır.

"Devlet için kurşun atan" tüm çete çapulcuları aklanarak, kamuoyuna "kahraman" olarak lanse ediliyorlar. Olacağı da buydu. Rant için it dalaşı içerisinde olan egemenlerin tüm klikleri, bu devletin sahibi ve tosunlarıdır. Susurluk şu veya bu kligin değil, devletlerinin resmidir. Çıkarları için birbirlerini ısıran itler babaları devleti ısırmaz, ısırmaz. Faşist diktatörlükten devrim hesap sorabilir. Yıkarak, paramparça ederek, halklarımızın proletarya önderliğinde Yeni Demokratik Cumhuriyetini kurarak hesap sorabiliriz. Bağış Kampanyamız bu hesap soruşun bir parçasıdır.

Halk Savaşının Yoğunlaştırılıp-Yaygınlaştırılması İçin Bağış Kampanyasına Katıl, Güçlendir...

Kahrolsun Emperyalizm, Faşizm ve Her Türden Gericilik!

Yaşasın Partimiz TKP (ML), Halk Ordusu TIKKO ve Komünist Gençlik Örgütümüz TMLGB!

Okak 1998

TÜRKİYE KOMÜNİST PARTİSİ (MARKSİST-LENİNİST)

YURTDIŞI YÜRÜTME KOMİTESİ

Tarihin Çarkını Döndürenler

KANLA YAZILAN TARİH SİLİNMEZ

● KANDIRA ALAY BASKINI SALDIRI RUHU

12 Eylül askeri faşist cuntası sonrası kentlerde uzun yıllar silahlar patlamadı. Ki kent perspektifli mücadele eden örgütlerin çoğu yenilgi olarak dağılma süreci yaşadılar. 1981'de TKP(ML)'nin kent örgütlerinin de düşmanın ağır saldırıları karşısında tutunamamaya başlamasıyla, bu dönemde kırsal alanda varolan gerilla kuvvetlerinin düşmanla savaşırken kentlerden hemen hiç destek alamamış olduğunu söyleyebiliriz. Hatta tam tersine, yanlış politikalar ve görevlendirmelerle, kırsal alan kentlere destek olmuş, kırsaldan kentlere yapılan atamalarla, kadroların çoğu da esir düşmüşlerdir.

Kentlerdeki bu sessizlik 1988 Ocak ayında, Baba Erdoğan yolcusu komutasındaki bir TKKO birliği tarafından bozuldu.

Gerilla birliğinin olanakları yok denecek kadar azdı. Bir tabancaları vardı. Bu tabancayla Kandira 197. Piyade Alayını basacaklardı. Sokakta yürürken hakim sınıfların kolluk kuvvetleri tarafından çevrilseler, nereye gidecekleri vb. sorulsa ve onlar da doğru bir cevap verselerdi, kolluk kuvvetleri tarafından sadece "Yüce Türk devletinin güçlü polisi ve ordusuyla alay etmekten" dolayı içeri alılabilselerdi. Evet, inanmak zor! Hele buna düşmanın inanması ve anlaşılabilmesi hiç mümkün değil.

Peki neydi bu gerilla birliğine bu gücünü veren. Yoksa onlar kimi "muhteremlerin" dediği gibi "akı almaz deliler" miydiler?

Avrupa'da otunup devrimci klasikleri okuyarak, "derin çözümler" peşinde koşanlar, "yeni teorik katkılarla" MLM bilimini "geliştirenler" açısından bu gerilla birliği "akı almaz deliler" olabilir. Yine, "sosyalizm öldü", "komünizm çöktü" gibi emperyalizmin ideolojik saldırıları karşısında secdeye gelip silahları veda ederek bujuvaziyile baş içersinde birarada yaşamak isteyenler açısından bunlar "dogmatik", "her şeye silahların ucuyla yaklaşan, salt askeri bakış açısına sahip dar kafalılar" olabilirler(!) Ama bunları söyleyenlerin hepsi proletaryaya ve ezilen emekçi halkın yaşamından, sömürden, baskıdan, zorbalıktan, Kürt ulusu ve azınlıkların uğradığı millî baskıdan uzak, rahatlarının bozulmasını istemeyen "akı seim"lerdir(!)

Gerilla birliğine gücünü veren ise, MLM ideolojisi, halk sevgisi, partiye, yoldaşlara, davaya bağlılık ve feda ruhudur. Onlar hakkın içerisindeydiler. Halkın yaşadıklarını gören, çareyi mütecileşmede aramayan, kendisini kurtarma telaş yer-

BABA ERDOĞAN

ne, ezilen, sömürülen, baskıya uğrayan proletaryaya ve emekçi halkın kurtuluşu için yola çıkmış ve bu yolda hiç bir çıkar gözetmeden kendilerini ortaya koymuşlardı. İşte gücünü buradan alan savaşçıların başaramayacakları hiç bir şey olmazdı. Zafere kilitlendiler ve başarılılar.

Devrimci bir eylemin başan yada başarısızlığı, doğruluğu ya da yanlışlığı, eylemin hedefinin partinin bilimsel siyasal çizgisine uygun olup olmadığına ve gerçekleştirildiği koşullara bağlıdır. Bu anlamıyla Kandira Alay baskını değerlendirdiğimizde, partinin gerilla savaş noktasındaki kır-kent diyalektik perspektifini yaratıcı bir şekilde kavrayışını ve hayata geçişini görürüz.

Düşmanın bizden güçlü olduğu ve esasen savaşın kırsal alanda verildiği dönemlerde, kentlerde de kırsal alandaki mücadeleye bağlı olarak silahlı savaşım verilmelidir. Bunu kurucu önder şöyle formüle etmiştir: "Birincisi; kırsal alandaki mücadeleyi desteklemek için, ikincisi; gerici saldırılara karşı aktif savunma aracı olarak, üçüncüsü; kuvvet birleştirme vasıtası olarak kentlerde silahlı savaşım verilmelidir."

Bu bağlamda 12 Eylül cuntasına kentlerden en iyi yanıt, Kandira baskını ile ver-

MANUEL DEMİR

miştir. "Devletin büyüklüğü", "ordunun güçlü oluşu" vs. safsataları, silah donanımı tek bir tabanca olan gerilla birliği tarafından balon gibi patlatılmıştır. 12 Eylülle birlikte sinen, köşesine çekilenleri kendisine getirmiş, ezilen emekçi halkta büyük bir coşkuya yol açmıştır. Devrimci cepheye genel anlamda hem maddi hem manevi büyük bir moral kaynağı olmuştur. Yine kırsal alana hem silah, araç gereç yaratına bakımından, hem de düşmanın ağırlıklı olarak saldırılarını yoğunlaştırdığı kırsal alanlarda her an herhangi bir yerde gerilla saldırısıyla karşılaşacağı beklentisiyle düşmanı tedirginleştirmesi bakımından son derece etkili bir eylemdir. Öyle ki, düşmanın daha güçlü olduğu koşullarda gerilla savaşın gücü, kentlerde bile böylesine kanıtlanmışken, düşmanın yumuşak karnı olan kırsal alanların nasıl birer kapan ve mezar haline getirilebileceğinin somut ispatı, savaşın azminin ve saldırı ruhunun manifestosudur Kandira baskını.

Kandira alay baskını, yalnız TKP(ML) tarihi açısından değil, Türkiye devrimci hareketi açısından da, kentlerde düşmanın askeri kurumlarına karşı geliştirilen ilk büyük saldırı olması itibarıyla bir dönemeç olmuştur.

Yaşadığımız tarihi tecrübelerden ders çı-

karmak, onları daha da ileriye taşımak, yaşanan tecrübeleri özümsemek, bir savaş örgütü açısından önemli bir iktedir. Peki bu ilkeye ne kadar sadık kalıyoruz? Ya da tüm olanaksızlıklara rağmen, Kandira alay baskınına gerçekleştiren gerilla birliğimizin saldırı ruhunu ne kadar donatıyoruz? Kent-kır diyalektikliğini ne kadar kavrayabiliyor ve böylesi cüretli pratik ne kadar hayata geçirebiliyoruz? Hiç kuşkusuz bu sorular daha da çoğaltılmak mümkün.

Çoğu kez okur, dinleriz. Yakınma hastalığı, işte "malzeme yok", "adam yok", "parti riye müdahale etmiyor", "tecrübeli kadrolarımız yok" vs. Bugün kentlerdeki parti olanaklarına baktarsak, 1988'den itibaren en az on-yirmi mîli daha fazla olduğunu görürüz. Malzeme koşullarının varlığından tutalım kitle ilişkilerindeki yaygınlığa, oradan da tecrübe birikimine kadar birçok avantajımızın olduğu ortadadır. Kandira baskınına gerçekleştiren birliğin çoğunluğunun tecrübesiz ve partiye henüz yeni katılmış yoldaşlar olduğu da aynı bir gerçektir. Sorun; malzeme vs. sorunu değildir. Sorun; cüret, saldırı ruhunu kuşanma, düşmana duyulan sınıf kininin pratige dökülmesi, savaş ilkerinde hissetme ve savaşa göre şekillenme sorunudur. Bambu ağaçlarıyla mızrak ya parak savaşa cüret edenlerle, bir tabancayla alay başan anlayış ideolojisi özünü aynı kaynaktan alıyor. Ve '88'de açılan bu çığır kentlerde sokakta, sokaklarla yada bıçakla polisin kafasına vurup silahlanmalarla, daha sonraki yıllarda '94'e kadar bir çok askeri düşman hedefinin imhasıyla sürmüştür, sürmektir.

Elbette sorunu sadece eylem derekesine indirerek ele almak, salt askeri bakı açıdır. Dönem dönem, partinin taktik politikalarındaki dönemsel değişikliklerden dolayı eylemsellik yaşanmayabilir. Ama böylesi taktiksel süreçlerde daha savaşa göre şekillenme, savaşın ve saldırı ruhu da yeni süreçlere daha der toplu gime açısından da, saldırıların ke liciştirilmesi, daha üst boyutlarda pratiklerin sergilenmesi için de, Kandira baskını ruhunu kuşanmak şarttır.

Unutmamak gerekir ki silahlı mücadele nin esas olduğu ülkemizde, bu gerçeğe asla kentleri muaf tutmaz. Stratejik savunma içersin detaktik saldırıların esas olduğunun, başarısını, zafere ferminat nın saldırı ruhuyla donanmak, zafere duyulan bilinçli güven olduğunun, cüret ve zorun zorla altedileceğinin manifestosudur Kandira baskını. ●

KARL LIEBKNECHT

ŞUBAT AYI ŞEHİTLERİ

Niyazi Sezgin 24 Şubat 1988 tarihinde Dersim'de, Hüseyin Karataş, Ali Çiçek, Kemal Akkaya, İsmail Güneş 25 Şubat 1988 tarihinde Dersim'de, Yavuz Doğan Bars 28 Şubat 1995 tarihinde Dersim'de TKP(ML) TİKKO saffında düşmanla girdikleri savaşta şehit düştüler.

Ayrıca THKP-C kurucularından yigit devrimci Ulaş Bardakçı 19 Şubat 1972 tarihinde İstanbul'da kaldığı evde düşmanla girdiği çatışmada şehit düştü.

Almanya Komünist Partisi kurucularından Karl Liebknecht ve Rosa Lüksemburg 15 Ocak 1919 tarihinde Alman Sosyal Demokrat Partisi'nin talimatları neticesinde İçişleri Bakanı Mesken'in emrindeki kolluk güçleri tarafından katledildiler.

Öncü Bolşevik işçilerinden, Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi kurucularından, Lenin'in en yakın arkadaşı ve öğrencisi Ivan Vasilyeviç Babuşkin 31 Ocak 1906 tarihinde Meler-Zakomust'e bağlı birlikler tarafından yakalanıp, yoğun işkencelerin ardından 15-20 gün sonra Zabaykalsk Demiryolu üzerinde kurşuna dizildi. Babuşkin, kimliğini söylemediği için "meçhul bir asi" olarak gömüldü.

ROSA LÜXEMBURG

*Dalgalan
ey vahşetin döktüğü kan
dalgalan
ve aktığın yaraları aydınlat*

*Dalgalan
ey
zulmedilen halk
dalgalan
ve parçala çevreni saran barikadı*

**Hürriyet
için**

*Isılda
ey talan edilen ter
ısılda
ve süzülüşün alını değiştir*

*Isılda
ey zincire vurulu kuvvet
ısılda
ve kopar bağrından esareti.*

YAVUZ DOĞAN BARS

NİYAZI SEZGIN

HÜSEYİN KARATAŞ

ALI ÇİÇEK

KEMAL AKKAYA

İSMAIL GÜNEŞ

ULAŞ BARDAKÇI

IVAN VASILYEVİÇ BABUŞKIN

